

SOUL

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΙΟΥΝΙΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ 2014
€3.00

80

Eva Green

Μόλος

ON THE BEACH

ΧΑΝΙΩΤΗ, ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Angels

Καλλιθέα, Χαλκιδική

Νύχτα στην Όλγας. Με ήλιο!

Δεν υπάρχει καλύτερο μέρος για να κάνει ριμέικ στο κλιπ του «Unfinished Sympathy» ο Ντέιβιντ Λιντς από τη Λεωφόρο της Βασιλίσσης Όλγας. Βράδυ κατά προτίμηση, μετά τα μεσάνυχτα. Να βάλει τη Σάρα Νέλσον, την πρωταγωνίστρια, να τη διασχίζει κατά μήκος με εκείνο το αγέρωχο περπάτημα και φέτες από το κόκκινο, μπλε και πράσινο νέον από τις πινακίδες των λαϊκών μπουτίκ, των φαρμακείων, των μαγέρικων και των ανθοπωλείων να λούζει το μαύρο φόρεμά της, καθώς τραγουδά «you're the book that I have opened, and now I've got to know much more». Να τραβάει ίσια μπροστά αφήνοντας πίσω της όγκους υπέργηρων πολυκατοικιών με σουλούπι δύσμορφου καλόγερου, πιάτσες ταξι συντονισμένων στους ραδιοεκφωνητές που υμνούν το παίξιμο του Μίλερ, διανυκτερεύοντα θαφτάδικα και φαντάσματα που ακόμα φορούν κρινολίνα και ρεντιγκότες, επίσημα ενδύματα απαραίτητα στα γλέντια των ευκατάστατων ελλήνων, τούρκων, εβραίων και ευρωπαίων εμπόρων των τελών του 19ου αιώνα.

Ζούσαν πλούσιοι εδώ, μεγαλοαστοί, Έπαυλη Σάλεμ, βίλες Μόλχο και Καπαντζή, αρχοντικά επώνυμα, πιάνο, γαλλικά, άμαξες και υπηρέτριες. «Like a soul without a mind, in a body without a heart»: μόνο ο Ντέιβιντ Λιντς μπορεί να δει και να φυλακίσει στον φακό του τα φεγγάρια περασμένων εποχών που φώτισαν τα γλέντια της «Λεωφόρου των Εξοχών» ή μάτωσαν από το αίμα που πετάχτηκε ψηλά. Στη βίλα Χιρς στεγαζόταν η Γκεστάπο, εδώ βασάνιζε ο Χάινριχ και οι δωσίλογοι της SiPo, παλιές ιστορίες και πρωταγωνιστές, που δεν τις ξέρουν τα παιδιά που τέτοιες ώρες βγάζουν βόλτα τον σκύλο τους ή οι μηχανάκηδες της ομάδας Δίας, που διασχίζουν τέτοια ώρα τη Βασιλίσσης Όλγας με φουλ γκάτζα. Το χθες και η Ιστορία είναι θαμμένα στα έγκατα της ασφάλτου, ίσως και να τα θυμούνται μόνο οι μοσχοϊτίες, που κάτω από τα φύλλα τους και τη δροσιά του κήπου που τις φιλοξενεί, στο υπαίθριο μπαρ του Λαογραφικού Μουσείου, πίνουν τις δροσερές μαλαγουζιές τους οι θαμώνες. Φυσάει γλυκά και παρηγορητικά μέσα στο νταλαούρι του θεσσαλονικέως Ιουλίου εδώ, να έρχεστε, αν ψάχνετε για κήπο τεράστιο και παραδεισένιο, κήπο-κήπο και όχι κάτι πράσινα παραπήγματα

5 επί 5 που πουλούν μούρη στα στενά του κέντρου. Γιατί έχει μια ανείπωτη γοητεία αυτή η λεωφόρος, κι ας μην τη λες όμορφη, έτσι όπως όλα είναι στοιβαγμένα, τσαλακωμένα και υπερχειλισμένα από τη δεκαετία του '60 και πέρα, που οι εξοχές τσιμεντώθηκαν. Σαν να μην έχτισαν κάποτε εδώ ο Αριγκόνι και ο Παιονίδης, αλλά αλμπάνηδες πρωτοετείς μηχανικοί του «κόκκινου» πολυτεχνείου της Σοφίας, έχοντας στο μυαλό τους να μαντρώσουν ψυχές και σαλονοτραπεζαρίες σε στιλ εργατικών πάνελκα.

Και η Σάρα Νέλσον, η πρωταγωνίστρια, προχωρά, και προχωρά, και προσπερνά τη σκιά του «Ράδιο Σίτυ», που πάει καιρός που δεν είναι πια το πιο τριζάτο σινεμά της πόλης. Ο Γούντι Άλεν δεν θα ξαναφιλήσει ποτέ τη Μία Φάρουο γλιστρώντας από το πανί στην πρώτη σειρά. Προσπερνά τη βιτρίνα του «Αβέρωφ» όπου κοιμούνται τέτοια ώρα στα ταψιά τους οι σπανακόπιτες και τα εκλεράκια, το κτήριο του παλιού σχολείου όπου πάνω του τα αριστερίστικα πανό της κατάληψης μοιάζουν με κόκκινο πρόστυχο κομπινεζόν στο γερασμένο σώμα μιας πρώην καλλονής, «really hurt me babe, really cut me babe, how can you have a day without a night».

Κι ο Ντέιβιντ Λιντς με φορητή κάμερα στο χέρι τραβάει τη νύχτα που κυλά αργά, καμιά σχέση η Βασιλίσσης Όλγας με τη West Rico Boulevard του «Unfinished Sympathy» στην πρώτη κλιπ βερσιόν. Δεν την προτιμούν για σκέιτ οι ανάπηροι, ούτε για hangin' around τα αλάνια, δεν θα τρακάρεις Ινδιάνους με κόκκινα φτερά να στέκονται στο φανάρι της γωνίας με Φλέμινγκ. Μόνο χιλιόμετρα με παντοφλάδικα και b stores αθλητικής ένδυσης, φτηνές πιτσαρίες, κομπιουτεροξωκλήσια, μίλια μακριά από τους high tech αντίστοιχους καθεδρικούς ναούς της Τσιμισκή. Και οθόνες τηλεόρασης που δείχνουν φιγούρες του Πίρλο και του Μπαλοτέλι, κι ας φρόντισε ο πράκτορας να τις βάλει στο off πριν κλειδώσει το ΟΠΑΠάδικο. Αυτές άναψαν από μόνες τους, φταίει το τηλεκοντρόλ που τους μαρτύρησε πως σήμερα το βράδυ ο κύριος Ντέιβιντ και το συνεργείο του, μετά της λαϊκής αιδοῦ Σάρας Νέλσον, θα ξαναγυρίσουν το βίντεο κλιπ του «Unfinished Sympathy» και αυτός είναι ένας λόγος η χαμένη λεωφόρος να λάμψει!

A photograph of a man with short dark hair and a beard, wearing a dark polo shirt. He is holding a glass filled with a dark liquid and a garnish. He is standing in front of a bar. To his left are several bottles, including one labeled 'BACARDI'. To his right is a large, dark, circular sign with text that is partially legible, including 'BACARDI' and 'THE HOUSE OF BACARDI'. The background is slightly blurred, showing shelves with more bottles. The photo has a white border and is set against a dark green background.

THE FUTURE

[illegible]

[illegible]

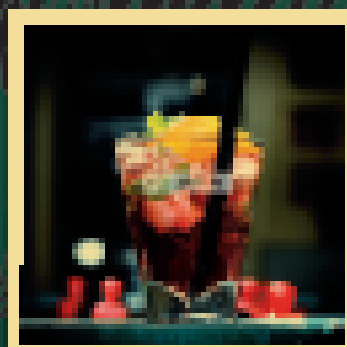
There are a few more things to think about when you're looking at a company's financial statements. For example, you should look at the company's balance sheet, which shows the company's assets and liabilities. You should also look at the company's income statement, which shows the company's revenues and expenses. Finally, you should look at the company's cash flow statement, which shows the company's cash inflows and outflows. All of these statements are important for understanding a company's financial health.

[illegible]

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

Year	Number of cases	Rate per 100,000
1990	1,000	1.0
1991	1,100	1.1
1992	1,200	1.2
1993	1,300	1.3
1994	1,400	1.4
1995	1,500	1.5
1996	1,600	1.6
1997	1,700	1.7
1998	1,800	1.8
1999	1,900	1.9
2000	2,000	2.0
2001	2,100	2.1
2002	2,200	2.2
2003	2,300	2.3
2004	2,400	2.4
2005	2,500	2.5
2006	2,600	2.6
2007	2,700	2.7
2008	2,800	2.8
2009	2,900	2.9
2010	3,000	3.0
2011	3,100	3.1
2012	3,200	3.2
2013	3,300	3.3
2014	3,400	3.4
2015	3,500	3.5
2016	3,600	3.6
2017	3,700	3.7
2018	3,800	3.8
2019	3,900	3.9
2020	4,000	4.0

[illegible]

如何成为产品经理

Abstract The purpose of this study was to determine the effect of a 12-week, low-intensity, supervised walking program on the physical and psychological health of sedentary, middle-aged women. The study was a randomized, controlled trial. The subjects were 40 sedentary, middle-aged women who were randomly assigned to either a supervised walking program or a control group. The walking program consisted of 12 weeks of supervised walking, 3 times per week, for 30 minutes per session. The control group consisted of 20 women who did not participate in the walking program. The subjects were assessed at baseline and at 12 weeks. The walking program had a significant positive effect on the physical and psychological health of the subjects. The walking program significantly improved the subjects' physical health, as measured by the 6-minute walk test, and their psychological health, as measured by the Beck Depression Inventory and the State-Trait Anxiety Inventory. The walking program also had a significant positive effect on the subjects' quality of life, as measured by the SF-36. The walking program was well tolerated and had no adverse effects. The results of this study suggest that a supervised walking program can be an effective intervention for improving the physical and psychological health of sedentary, middle-aged women.

WE THE PEOPLE

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Έκδοσης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Άγγελος Γροντάς (aggelosgrontas.com)

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντισιμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Ειδικοί συνεργάτες: Γιώργος Μπάκας, Γιώργος Τζινούδης, Μαρία Μαρκουλή, Κώστας Κουκουμάκας, Θανάσης Νικολάου, Ctrlfreak
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης

Συνεργάτες
Μαρία-Άννα Τανάγια, Τζίνα Σωτηροπούλου, Τάσος Ρέτζιος, Μαρίνος Σακελλαρίου, Άννα Παπαρίζου, Λένα Χουρμούζη, Δημήτρης Τζινούδης, Κωνσταντίνος Πλακώνας, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Παναγόπουλος, Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες, Γιάννης Νάτου, Παναγιώτης Τσιακίριδης, Βιβιάνα Μηλιάρη, Γιώργος Χατζηβασιλείου, Κώστας Κούτσαρης, Αντώνης Βλαβογελάκης, Αθηνά Κουτρουμάνη

Fashion Photographer
Τάσος Βρεττός

Style Editors: Αριάδνη Καπελιώτη, Λίνα Μανδράκου, Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιαρέκος

Φωτογράφοι
Χριστίνα Γεωργιάδου, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Σπύρος Παλούκης, Ani Jo, Αλέξανδρος Ευθυμιόπουλος, Μπελίνα Κορτότση

Λονδίνο: Σωτήρης Ποσπορέλης, Μελίνα Ζαρούκα
Βερολίνο: Χρήστος Εξαρχόπουλος

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Key Account Manager: Αναστασία Μπαφούνη
Συντονισμός Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού
Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού
Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος
Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας
Εκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Pressious Αρβανιτίδης

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
T: 2310 545 069, T. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr
www.athensvoice.gr/culture
soulmag.blogspot.com
www.twitter.com/soulmagazine
www.facebook.com/SOUL2310mag
soulmag.tumblr.com

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Άθηνς Βόις Ανώνυμη Εκδοτική Εταιρεία. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

WOODKID, ILLUSTRATOR, DIRECTOR AND MUSICIAN, IS CONSTANTLY TRANSFORMING INTO WHOMEVER AND WHATEVER HE WANTS TO CREATE.
DISCOVER HIS JOURNEY AT ABSOLUT.COM

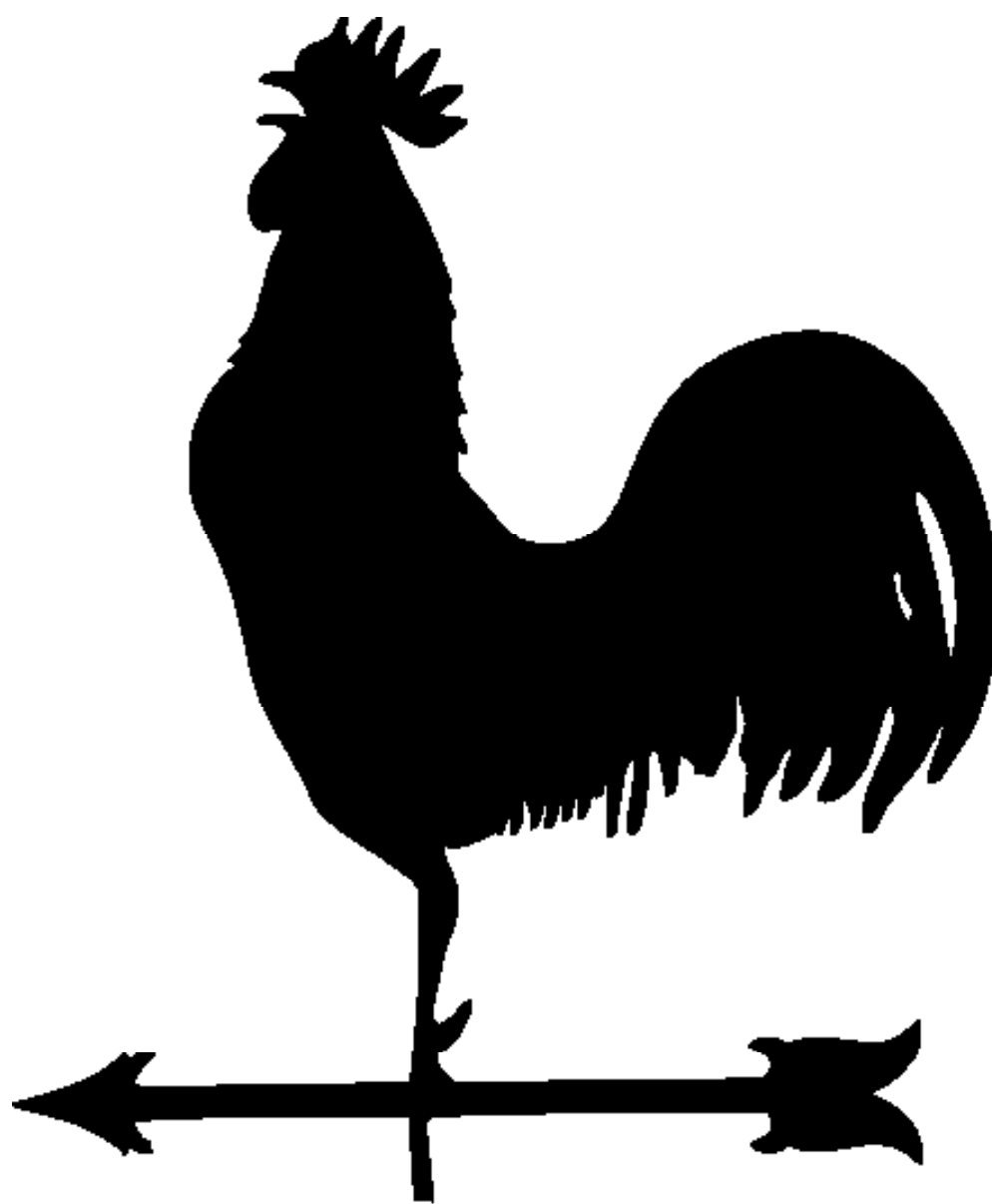
DISCOVER HIS JOURNEY AT ABSOLUT.COM

TRANSFORM TODAY

Secrets Of Urban Life SAMPLER

© Σταμάτης Λάσκος

25 Sive / **32** Φιλοκτήτης / **45** Γεωργία Τρούλη / **56** Ο Indiana Jones στα
Αντικύθηρα / **64** Γεώργιος Γεωργίου / **68** God save the queens! /
72 Γιώργος Σκαμπαρδώνης / **76** Καππαδοκία alien nation /
86 Flux-Office / **92** Κόρα Καρβούνη

Μασσαλία

Ελληνική δημιουργική κουζίνα

SEND ME YOUR SOUL

This space is your space! Στείλε μας τις λέξεις και τις εικόνες σου, στείλε μας την παρέα σου, στείλε μας τη ζωή σου μαζί με το περιοδικό. Θα σε δεις.

BE* HAS GOT SOUL!
be, facebook

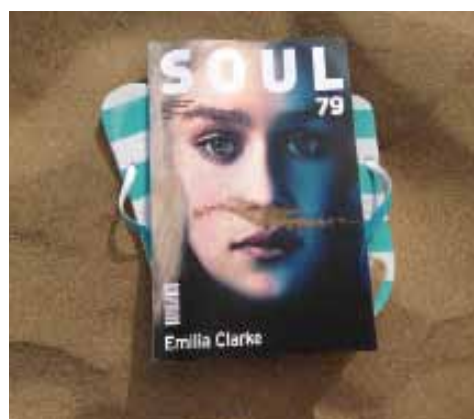
VIOLIN AND SOUL!
BROKEN TEMPO, facebook

ENJOYING THE DAY WITH MY BESTIES!
#soulmagazine #soul
Τυχερή τσουκνίδα @Eftychia_Maria, twitter

ΕΠΑΝΩΜΗ, ΝΑΥΑΓΙΟ
Εκλογές και μαλακίες!
chris ex, facebook

Η ΡΟΔΟΣ ΕΧΕΙ ΨΥΧΗ
Rhodes' Soul!
Maria Georgiadou, facebook

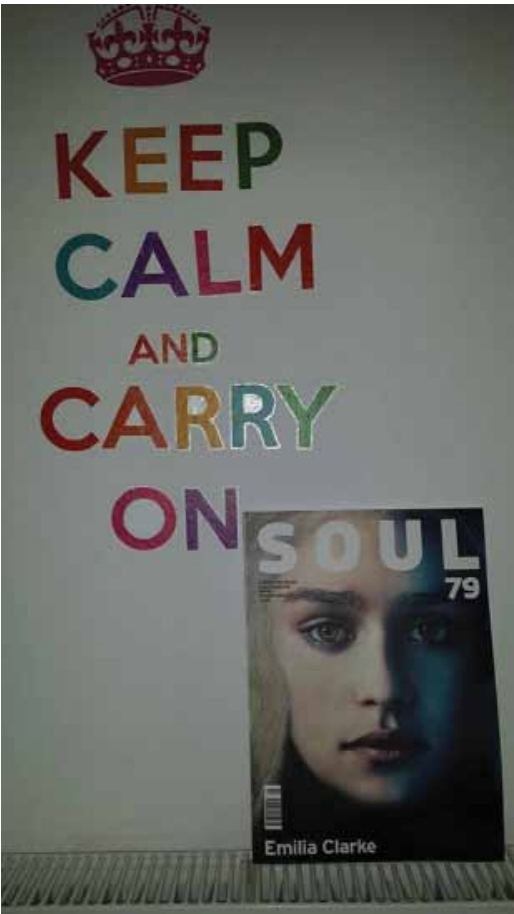

ΠΩΣ ΣΕ ΒΛΕΠΕΙΣ;
 Πρωτομαγιά με SOUL, θάλασσα και διαλογισμό!
Κατερίνα Σίγμα, facebook

WHO IS KNOCKING ON MY DOOR?
Théodore D. Karataglidis, facebook

ΘΗΡΑ, ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ
 It's on again legoo
'Ιουλία πάντσι', facebook

WILD SOUL
Μπαρμπαρα Την., facebook

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ ΜΠΑΝΙΟ
Katerina Buongiorno, facebook

BELLE AND SEBASTIAN
 Σήμερα βολτάρισα και απόλαυσα το SOUL.
Lena Vergou, facebook

Tristinika

day & night

BEACH BAR

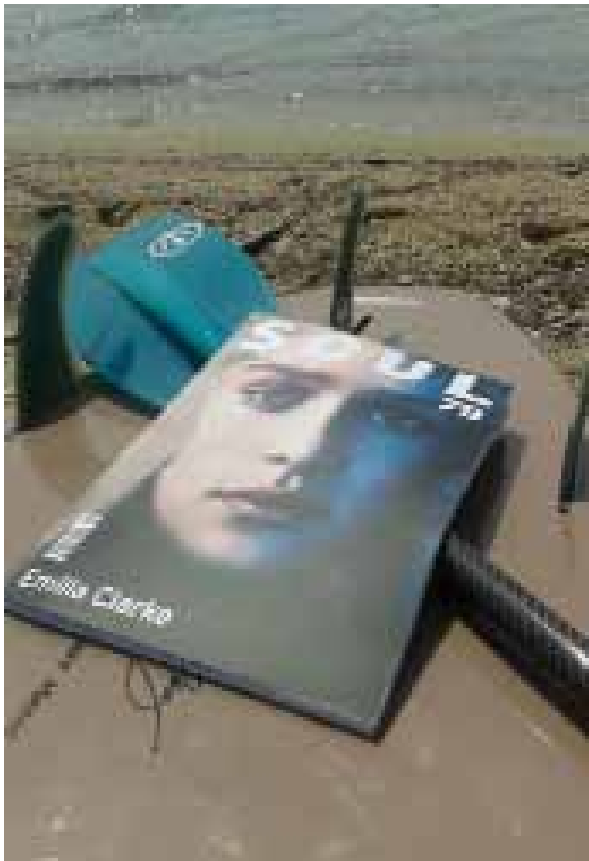
The last secret paradise...

SillyLondon

www.sillylondon.com.gr

Ανακάλυψε την αλήθεια

SURFERS UNITED
Rena Thomaidou, facebook

POOL OF THRONES
My lovely monthly habit...
Litohoro-Villa Spa Hotel-Greece, facebook

ΜΙΛΑΣ ΣΟΦΑ

Το Καμπ Νόου είναι κάτι περισσότερο από ένα γήπεδο, η Μπαρτσελόνα κάτι περισσότερο από μια ομάδα και το SOUL κάτι περισσότερο από ένα περιοδικό.
Σταυρούλα Μπαλή, mail

EAT PRAY SOUL
Ευαγγελία Σιαπήρα, mail

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ
Από τον εξωτικό (και λίγο αργοπορημένο) Πειραιά!
Στέλλα Αμυραλή, facebook

ΚΟΨΕ ΤΟ ΤΟ ΡΗΜΑΔΙ
DJ Staff, mail

SUPERLORA ON THE BEACH
Ariadne Kapelioti, facebook

WIND @ TEDx Thessaloniki

Every End Is A Beginning

«Κάθε Τέλος Μία Αρχή». Μια ημέρα έμπνευσης, γνώσης, δικτύωσης και ψυχαγωγίας με στόχο την ανάδειξη καλών πρακτικών αλλά και την επαφή ανθρώπων από διαφορετικούς ή και ίδιους τομείς. Περισσότεροι από 800 Θεσσαλονικείς αλλά και επισκέπτες της πόλης, σύνεδροι, ομιλητές, εθελοντές, χορηγοί και υποστηρικτές παρακολούθησαν το TEDxThessaloniki, το Σάββατο 10 Μαΐου, στο κατάμεστο Βασιλικό Θέατρο. Με την υποστήριξη της WIND, το θέμα του φετινού TEDx Thessaloniki, «Κάθε Τέλος Μία Αρχή», έδωσε τη δυνατότητα και την ευκαιρία σε 20 αξιόλογους Έλληνες και ξένους ομιλητές να μοιραστούν τις δικές τους εμπειρίες για το τέλος και την αρχή γεγονότων που συνθέτουν το παιχνίδι της ζωής. Προσωπικότητες όπως οι George Lois, Diana Wais, Tim Rylands, Δημήτρης Κορρές, Μάγια Τσόκλη και Χρήστος Χωμενίδης έδωσαν

απαντήσεις και έθεσαν ερωτήματα μέσα από έναν γόνιμο διάλογο. Μια μοναδική εμπειρία, μια ανταλλαγή ιδεών και ιστοριών, μια συνάντηση που στέφθηκε με επιτυχία ενεργοποιώντας το ενδιαφέρον και τη συμμετοχή όλων των συμμετεχόντων. Αποκλειστικά για τους συμμετέχοντες στο TEDxThessaloniki η WIND πρόσφερε τη δυνατότητα σύνδεσης σε ειδικά διαμορφωμένο πακέτο καρτοκινητής F2G, ενώ παράλληλα η εταιρία, διεξήγγε instant win διαγωνισμό για 4 NOKIA X DS, το πρώτο NOKIA με πρόσβαση σε εφαρμογές Android.

www.wind.gr

www.facebook.com/windhellas

twitter.com/windhellas

SUMMER LOVERS 2014

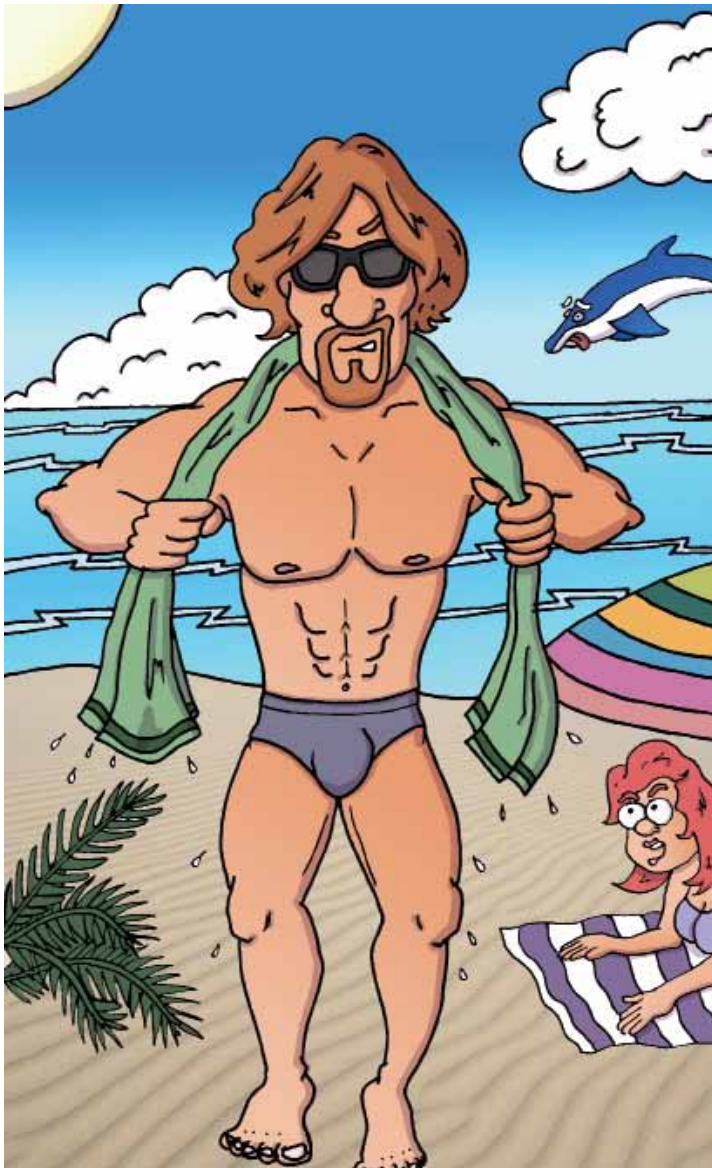
**Είναι εκεί έξω στις παραλίες και τα νησιά, τα μπιτσόμπαρα και τους αιγιαλούς.
Είναι ηλιοκαμένοι και εντελώς... καμένοι. Και με σκοπό να σου καταστρέψουν το
καλοκαίρι σου. Μακριά τους!**

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ

ΜΕΣΙΕ ΕΙΛΩ

Νοσηλεύεσαι στο νοσοκομείο και αντί για τη δίμετρη τραπεζοκόμα με το κολασμένο μπούστο, σου σερβίρει το φιδέ μία ελαιοφυής τετράπαχη μουρτζούφλα. Ακούς για πρωτογενές πλεόνασμα και αντί για ανάπτυξη και μειώσεις φόρων βλέπεις το αγγούρι της χρεοκοπίας να πλησιάζει απειλητικά τον κώλο σου. Μαθαίνεις για την Ευρωπαϊκή Πρωτεύουσα Νεολαίας και αντί για σοβαρά events που θα αναπληρώσουν τη χρόνια στέρησή σου, τρως μια από τα ίδια με salsa και μπόλικο τζατζίκι. Όπως κάθε φορά, η πραγματικότητα κερδίζει κατά κράτος τη φαντασία, δεν θα έκανε εξαίρεση και με τον Μεσιέ Ειλώ. Πτυχιούχος ανώτερης/ανωτάτης σχολής, αναβαπτισμένος «είλωτας» από τους νονούς του νεοφιλελευθερισμού, σφαχτάρι έτοιμο για θυσία στον βωμό της «τουριστικής ανάπτυξης», ο Μεσιέ Ειλώ καταφεύγει για θερινή εργασία σε κάποιο παραθαλάσσιο μέρος με την ψευδαίσθηση ότι: 1) θα αποκομίσει μεγάλα κέρδη, 2) θα συνδυάσει δουλειά με διακοπές, 3) θα βγάλει τον χειμώνα χωρίς να χρειαστεί να ψάξει για δουλειά. Πριν προλάβει να πει «σπλάτς» πιάνει τον εαυτό του να εργάζεται για εξευτελιστικά μεροκάματα, 14 ώρες τη μέρα, 7 ημέρες τη βδομάδα, χωρίς διαλείμματα, να κοιμάται σε σκοτεινές μη κλιματιζόμενες αποθήκες με άλλους 10 οικόσιτους σκλάβους και πριν λήξει η σεζόν να κάνει τσιμπούκια στους εργοδότες μπας και του πληρώσουν τα χρωστούμενα μεροκάματα που κρατούσαν ως ενέχυρο προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μέγιστη παραγωγικότητά του. Χάρη στον νόμο της τοπικής Ομερτά, δίνεται η μοναδική ευκαιρία στον Μεσιέ Ειλώ να γνωρίσει τις εργασιακές συνθήκες που επικρατούσαν στον Μεσαίωνα ή στις σύγχρονες φάμπρικες της Κίνας και να βιώσει μέσω προσομοίωσης την απόλυτη αδικία, την απόλυτη περιφρόνηση και την απόλυτη κοροϊδία. Και ένα καλό πρωινό του Οκτώβρη, παίρνει το φεριμπότ της επιστροφής, με άδειες τσέπες, αλλά ένα μπακπάλ φορτωμένο από αξέχαστες εμπειρίες που θα τον προετοιμάσουν για τα χειρότερα που έρχονται!

ΘΕΡΙΝΟΓΑΜΠΡΟΣ

Θυμάσαι το 2003 που έβγαине ο Κώστας Καραμανλής προεκλογικά και μιλούσε για «επανάδρυση του κράτους», σε ελεύθερη μετάφραση «Μάγκες, κάντε στην άκρη, τώρα είναι σειρά μας να περιδρομιάσουμε!»; Το καλοκαίρι ο Θερινογαμπρός (ή, αλλιώς, Γκρικ Λάβα) ξεκινάει το δικό του σόου, παίζει μπάλα εντός έδρας, ρεφάρει για τις αγαμίες του χειμώνα, που σημαίνει πως πρέπει να κάνεις στην άκρη για να περάσει. Με καλοσηματισμένους κοιλιακούς (όντας «γερός» μαλάκας), μαλλί επιμελώς επιμελημένο, καγκουρέ γυαλούμπα και στοκ εμετικές ατάκες, θα κάνει είσοδο στην παραλία σαν πρωταγωνιστής στις Κάννες, θα χαμογελάσει διακριτικά στις αιθέριες υπάρξεις που τον περικυκλώνουν και θα βουτήξει στη θάλασσα δοκιμάζοντας όλα τα στίλ: ύπτιο, ελεύθερο, πεταλούδα, μελανούρι, μούστελο, αστρογαλέο, ροφό. Θα κάνει έξοδο α λα Ντάνιελ Γκρεγκ στο «Casino Royale», θα σκουπιστεί slow motion με στίλ και άνεση και θα κάτσει δίπλα στον λιπόσαρκο κομπάρσο-συνοδό-φανοστάτη κολλητό του. Αφού πασαλειφτεί με ηλιέλαιο, θα ξεκινήσει έναν φωναχτό πρόλογο για κάποιο φλέγον κοινωνικό ζήτημα (έρωτας, μπουζούκια, κοκτέιλ, κλάμπινγκ) προτού μπει στο διπλανό ψητό: «Εσείς, κορίτσια, συμφωνείτε ότι οι άντρες σήμερα...», «Συνώνυμη, από δω είστε;», «Το beach bar τι λέει το βράδυ, έχει κόσμος;». Ο έμπειρος Θερινογαμπρός είναι και δεινός χαμαιλέοντας, οπότε εξοπλίζεται με όλα εκείνα τα απαραίτητα αξεσουάρ (ανάλογα των περιστάσεων) που θα του εξασφαλίσουν ένα γρήγορο και σίγουρο γκολ. Έχω πετύχει Θερινογαμπρό στην παραλία του Αρμενιστή που χαλβάδιαζε παρέα από νεαρές φιλόλογους κρατώντας επιδεικτικά στα χέρια του «Το βιβλίο της Ανησυχίας» του Φερνάντο Πεσόα. Priceless!

BARB-ΟΓΡΙΑ

Μπορεί κάποτε να περνούσε η μπογιά της. Εδώ που τα λέμε, μπορεί κάποτε κι η μπογιά της Νάντιας Βαλαβάνη να περνούσε ή της Φωτεινής Πιπιλή. «Ουδείς εκ χρόνεις εδεύρωσθε» (δικό μου, μη δίνεις σημασία). Σήμερα η Barb-όγρια χρειάζεται όλες τις μπογιές του Praktiker για να περάσει. Και όχι μόνο. Σιλκόνη, σοβάτισμα, καλούπωμα, χτίσιμο, μπάζωμα, ανακαίνιση εκ βάθρων. Παρά τη φθορά που επιφέρει ο χρόνος στο γυναικείο σώμα (ραγάδες, πανάδες, ρυτίδιασμα, κυτταρίτιδα, τοπικό πάχος, ολικό άγχος), η Barb-όγρια δεν σταματάει να κυνηγάει την αιώνια νεότητα όπως ο Γκιλγκαμές, αυξάνοντας τον τζίρο των Ινστιτούτων Πλαστικής Ομορφιάς. Αποτίνοντας φόρο τιμής στον Πικάσο και την κυβιστική του περίοδο, θα ευθυγραμμίσει καμπύλες, θα τραβήξει μάγουλα, αφτιά, θα φουσκώσει στήθος, θα φουλάρει μπότοξ στις ρυτίδες και κολλαγόνο στα χείλη. Και μόλις καλοκαιριάσει; Θα βάλει τη σαγιονάρα με το τακούνι, θα φορέσει το -ποινικά κολάσιμο- μπραζίλιαν και θα βγει στις παραλίες για να πλευρίσει καλογυμνασμένους νεαρούς που τη βρίσκουν βιτσιόζικα χτυπώντας στο ίντερνετ «milf», «grrl» και «mature». Θα καθίσει στην ξαπλώστρα σε στάση «είμαι τρελό μανάρι κι ας έχω αναμνήσεις από τον Εμφύλιο», θα νιαουρίσει στους σερβιτόρους σαν 20χρονη παιδούλα και θα βουτήξει στη θάλασσα για 5 λεπτά χωρίς να βρέξει την κουπ. Αφού βγει, θα αλλάξει μαγιό χρησιμοποιώντας ως παραβάν την πετσέτα της, θα βγάλει το νεσεσέρ με όλα τα σύνεργα για να φρεσκαριστεί και θα πασαλείψει τα χέρσα μπουτια της με baby oil, περιμένοντας «ανήθικες» προτάσεις για ποτό στο μπαρ. Πριν εξομολογηθεί στους φίλους σου ότι «δεν θα με χαλούσε μια νύχτα με την εν λόγω κυρία», κλείσε τα μάτια σου και σκέψου πως έχει τα ίδια χρόνια με εκείνη τη μαυροντυμένη γριούλα που σου έφτιαχνε τηγανόψωμα πριν 10 χρόνια.

CIRQUE DU SOLEIL.

QUIDAM

ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΩΡΗΓΟΣ

20 - 28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΘΗΝΑ

ΟΑΚΑ ΚΛΕΙΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΑΣΚΕΤ

30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΑΟΚ SPORTS ARENA

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

στο δίκτυο καταστημάτων ΓΕΡΜΑΝΟΣ και στο www.lavris.gr

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΟ 210 89 38 138

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΛΑΒΡΥΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

Canada

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΧΩΡΗΓΟΙ

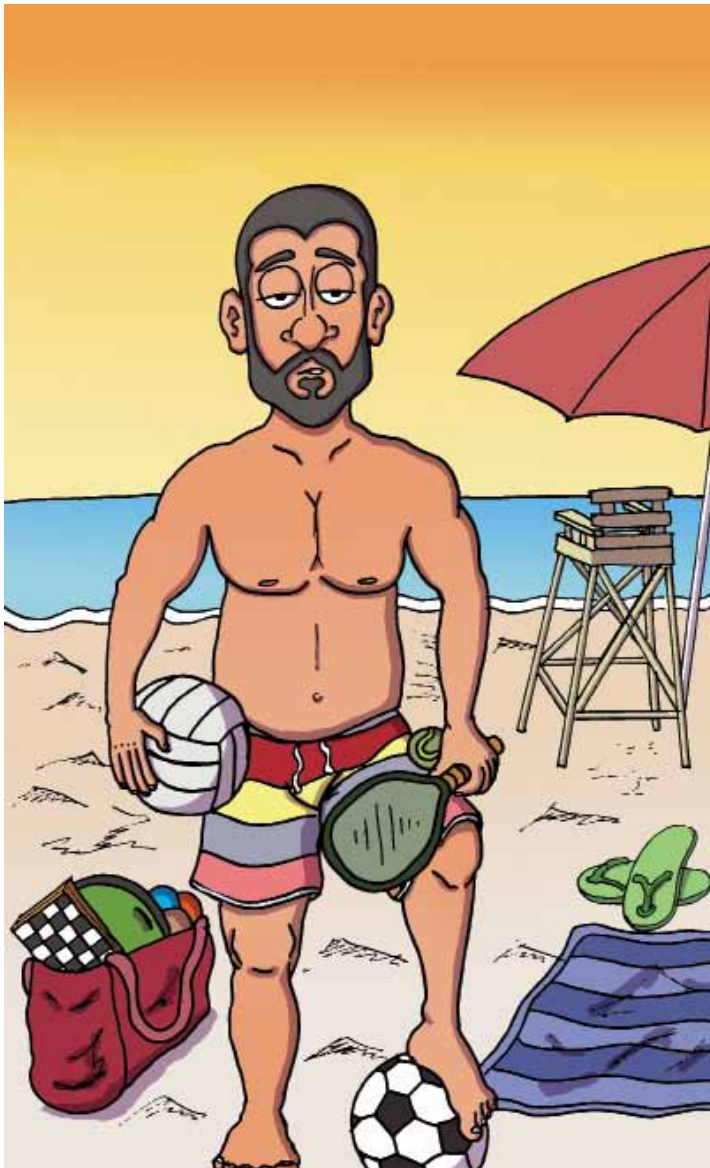

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

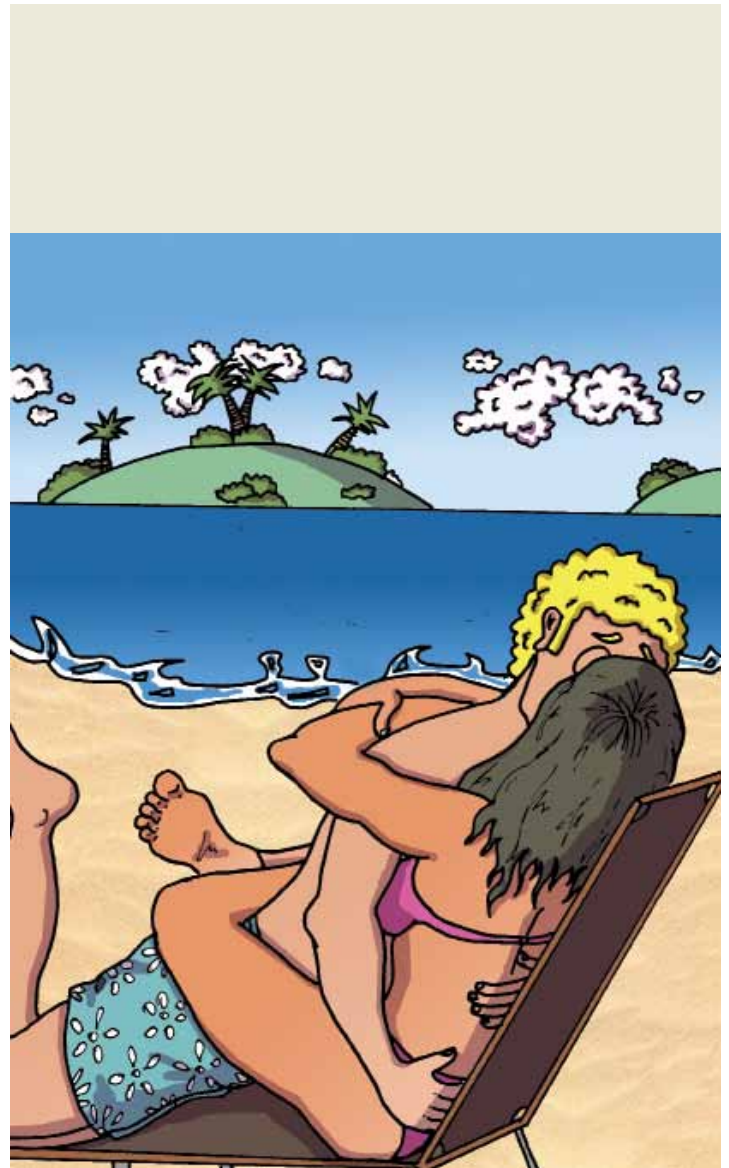
ΧΩΡΗΓΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΑΓΚΟΥΓΚΟΥ

Τα παγώνια επιδεικνύουν τα χρώματα των ουρών τους για να εντυπωσιάσουν τα θηλυκά. Οι αρσενικές πέρδικες επιδίδονται σε ένα τελετουργικό σόου ομορφιάς γνωστό και ως «λέκινγκ». Τα αρσενικά δελφίνια κουβαλούν κλαδιά και κομμάτια φυτών για να κορτάρουν τις δελφίνες τους. Με χαρακτηριστικά γνωρίσματα την υπερκινησία, την ακράτεια ηλιθιότητας και το εξαιρετικά χαμηλό IQ, το πιθηκοειδές Αγκούγκου επιδίδεται αδιάκοπα σε μια σειρά παραθαλάσσιων σπορ για να γ(ο)ητεύσει τα ηλιοκαμένα θηλυκά, αφού ξυπνήσει πρώτα τα δολοφονικά ένστικτα των ανθρώπων στο beach bar, πεδίο δόξης λαμπρό γι' αυτόν και το σινάφι του. Ξεκινάει με ρακέτες, beach-football, beach-volley, sea-volley, xaplostra-volley, pano stous allous-volley, spastou ta moutra-volley, φρίσμπι, κουτσό, μηλάκια και ό,τι άλλη αηδία σκεφτεί ο μικροσκοπικός εγκέφαλός του πριν φορτώσει νεύρα και του χαρίσεις 30€ να επισκεφτεί τον πλησιέστερο οίκο ανοχής (αληθινής ανοχής) και να εκτονώσει τις αχαλίνωτες ορμές του. Μαύρισμα πακιστανικό, γυαλί καγκουρέιμπαν, βερμούδα πολύχρωμη και με τη ρακέτα σφιγμένη σαν σπαθί λες και θα αντιμετωπίσει τον Conan τον Beach Barbaro, ο Αγκούγκου δικαιωματικά ανήκει στη συνομοταξία των πιο μισητών μαλακίων. Ποιος δεν θα ήθελε να τον θάψει στην άμμο μέχρι το κεφάλι και να τον εγκαταλείψει σε μια ερημική παραλία μέχρι τους Ολυμπιακούς του Ρίο; Ποιος δεν θα ήθελε να παίξει ρακέτες το μάγουλό του; Ποιος δεν θα ήθελε να τον δέσει στο μεσιανό κατάρτι ενός ακυβέρνητου σκάφους και να το σπρώξει στ' ανοιχτά; Ποιος δεν θα ήθελε να τον δέσει σε μια καρέκλα («I want to play a game») και να τον αναγκάσει να ακούει ασταμάτητα το «Τάκα-Τάκα» του Τέρη Χρυσού;

ΣΙΑΜΑΙΑ

Με όρους βιολογίας είναι απόλυτα δικαιολογημένη η διάθεση δύο οργανισμών να αναπαραχθούν και αναφαίρετο ατομικό δικαίωμα κάθε ανθρώπου (εκτός και αν ζει στην Κίνα) να ανταποκριθεί στο κάλεσμα της φύσης. Με όρους κοινωνικής συμβίωσης είναι απόλυτα δικαιολογημένη η διάθεση τρίτων οργανισμών που παρευρίσκονται στην προειρημένη ερωτική σύζευξη να απολέσουν το μεσημεριανό γεύμα τους διά του εμετού. Με όρους κοινωνικής αταξίας και γενικότερου εναγκαλισμού της βίας, είναι θεμιτός ο στραγγαλισμός των δυο οργανισμών από λούμμενους των παρακείμενων ξαπλώστρων που ανέχονται τα θορυβώδη σάλια τους επί πολλές ώρες. Ως άλλοι πρωταγωνιστές της «Γαλάζιας Λίμνης» και λοιπών θερινών ρομάντζων, τα Σιαμαία συνεχίζουν στις διακοπές τους ό,τι έκαναν και τους υπόλοιπους μήνες, απλώς με πιο αυξημένες τις γενετήσιες ορμές τους. Τρίβονται, γλείφονται, μπαλαμουτιάζονται, σαχλαμαριάζουν φωναχτά και σε κοινή θέα μετατρέποντας το ειδυλλιακό σκηνικό που προσφέρει ένα καλοκαιρινό κάδρο σε πλατό γυρισμάτων τσοντοταϊνίας. Ποζάρουν στα smartphones αγκαλιασμένοι, τρώγοντας παγωτό, πίνοντας κοκτέιλ ή σκουπίζοντας τον βρεγμένο κώλο τους για να ανεβάσουν τις φωτογραφίες του στον κοινό λογαριασμό που διατηρούν στο facebook «Maria Saltapida Kostas Rebeskes» και να πείσουν απαξάπαντες (αλλά προπάντων τους εαυτούς τους) πόσο αγαπημένοι είναι και πόσο καλά περνάνε, σε αντίθεση με όλους τους υπόλοιπους που μυξοκλαίγονται αναρτώντας ερωτικά αποφθέγματα στον μίζερο «τοίχο» τους. Δεν είναι λίγες οι φορές που τα Σιαμαία σε απαλλάσσουν από τη γλοιώδη παρουσία τους, μεταφέροντας το συνεργείο της Vivid Entertainment μέσα στη θάλασσα και επιχειρώντας επικίνδυνες ενάλιες στάσεις, που προσεύχεσαι να έχουν το τέλος εκείνου του ηλικιωμένου ζευγαριού στην κουκέτα του Τιτανικού. Ρομαντικές καταστάσεις...

Caffè Latte

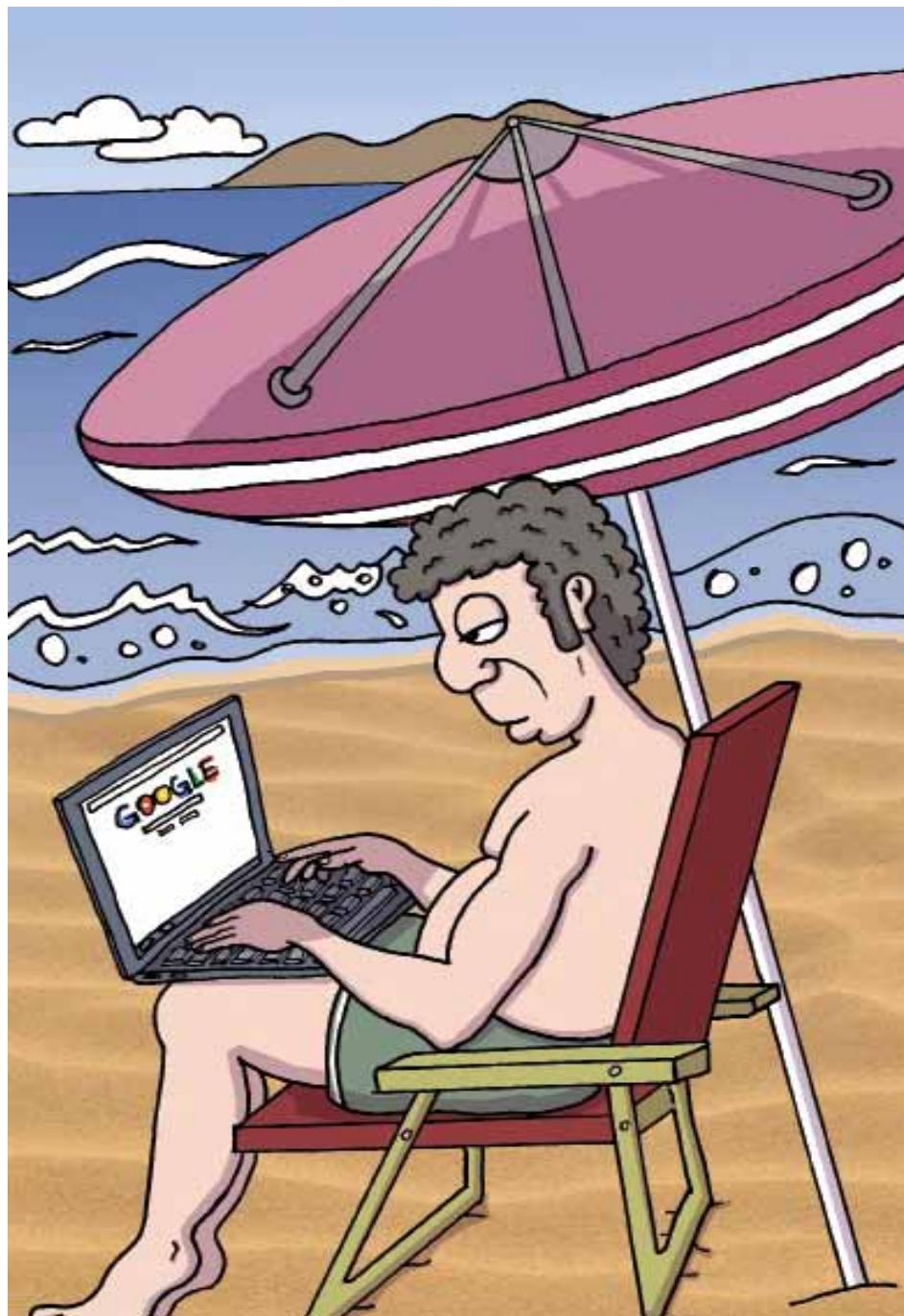
Ready to drink!

Μια απολαυστική εμπειρία καφέ που σε ακολουθεί παντού! Αυτό το καλοκαίρι το Caffè Latte μας προσφέρει την καλύτερη παρέα με τέσσερις μοναδικά απολαυστικές γεύσεις καφέ. Εσείς τι τύπος Caffè Latte είστε; Η θερμοκρασία ανεβαίνει, ο ήλιος χαμογελάει, το καλοκαίρι είναι εδώ. Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος για να το ζήσεις απολαμβάνοντας ένα παγωμένο on the go, ready to drink, Caffè Latte. Τέσσερις μοναδικά απολαυστικές γεύσεις καφέ, ready to drink, ήρθαν για να δροσίσουν κάθε ώρα και στιγμή της ημέρας σας. Ο υψηλής ποιότητας φρεσκοκαβουρδισμένος καφές και το ελβετικό γάλα, που χρησιμοποιούνται σε όλα τα προϊόντα, είναι τα στοιχεία που κάνουν τη σειρά να ξεχωρίζει και τη γεύση Caffè Latte μοναδική!

Κάντε ένα διάλειμμα από τους έντονους ρυθμούς της καθημερινότητας και απολαύστε τη γεύση Caffè Latte που σας ταιριάζει: έναν πλούσιο σε γεύση Cappuccino από 100% καφέ Arabica, έναν τονωτικό και έντονο Espresso, ένα γλυκό Caramello με καραμελωμένη ζάχαρη και άρωμα καραμέλας ή έναν κρεμώδη Macchiato με απαλή, ελαφριά γεύση! Το Caffè Latte είναι η ιδανική πρόταση καφέ για να ξεκινήσετε την ημέρα σας, έτοιμη να σας ακολουθήσει παντού! Απλώς πάρτε μαζί σας την αγαπημένη σας επιλογή και η καθημερινότητα αποκτά άλλη γεύση!

Εσείς τι τύπος Caffè Latte είστε;

ΧΡΗΣΤΑΡΑΣ

Και λέει ο γέροντας Παΐσιος κυριευμένος από έναν προφητικό οίστρο δίχως προηγούμενο: «Θα είναι σαν να είναι εκεί, αλλά δεν θα είναι εκεί. Θα είναι σαν να περνάει καλά, αλλά δεν θα περνάει καλά. Θα πατάει κάτι κουμπιά με μανία και θα ψελλίζει δυσνόητες λέξεις του διαβόλου όπως: ο-εμ-τζί, λολ, ροφλ, μπι-αρ-μπι, ασάπ. Και ο ήλιος θα καίει, θα καίει, όμως αυτός στην κοσμάρα του». Ο Χρήστης ή, αλλιώς, Χρηστάρας βλέπει τις διακοπές σαν μια κοινωνική εκδήλωση (εγκαίνια, βαφτίσια, γάμους) που δεν «καίγεται» να παρευρεθεί, αλλά θεωρεί χρέος του να ακολουθήσει, μιας και «για να το κάνουν οι άλλοι, κάτι θα ξέρουν παραπάνω». Φορτώνει τις τσάντες με όλα τα χάνι-τεκ μαραφέτια του, λάπτοπ, κινητά και πάσης φύσεως γκάτζετ, πασαλείφεται με αντηλιακό 80 βαθμών προστασίας και φροντίζει για τη διαρκή ενημέρωση των φίλων του στο facebook μέσω αναρτήσεων, selfies φωτογραφιών και tags όπως: «Ο Χρηστάρας βρίσκεται στην τοποθεσία -Βουνουρου- αμήχανος», «Ο Χρηστάρας βρίσκεται με τον -εαυτό του- στην τοποθεσία -Ερανομι-περίεργη φάση». Απαραίτητες προϋποθέσεις πριν ξεκινήσει για ένα beach bar: να προσφέρει δωρεάν δίκτυο Wi-Fi, να έχει ευγενικές σερβιτόρες με μεγάλα boobs και να παρέχει ρεύμα για φορτιστές. Ο Χρηστάρας αντιμετωπίζει τη θάλασσα όπως αντιμετωπίζει και τις γυναίκες πίσω στην πόλη. Τις κοζάρει, αλλά δεν τις πλησιάζει ποτέ. Και ξέρει πως κι αυτές δεν θα τον πλησιάσουν ποτέ. Δεν είναι λίγες οι φορές ωστόσο που θα πάρει το θάρρος να βουτήξει για τις ανάγκες της φωτογράφισης στα social media με λεζάντες όπως: «η θάλασσα είναι απίστευτη», «τρελό παρεάκι - περνάμε τέλεια», «χάνετε!!!», μην ξεγελώντας κανένα νοήμονα άνθρωπο ότι μπορεί κάποιος να περνάει καλά, όντας μονίμως online.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ & ΕΡΕΥΝΑ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΠΟΙΙΣΤΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

PHOTO BIENNALE

22

GREECE

08.05 — 08.09.14

[ΛΟΓΟΣ]

LOGOS

WWW.PHOTOBIENNALE.GR

ΣΥΝΕΡΓΟΙ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

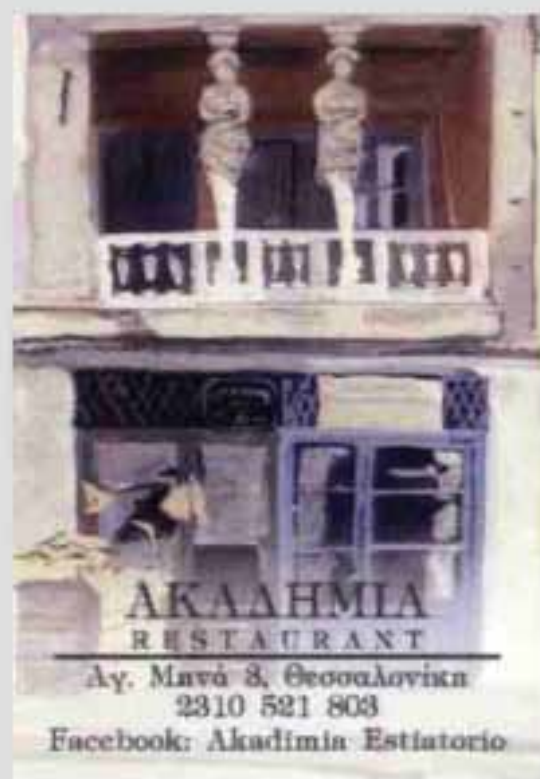
Blue Dream
Campin'g

ANFMOS
bar

T: 23740 31249 & 31435

T: 23740 31690

SANI KASSANDRA

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
RESTAURANT

Αγ. Μανώ 3, Θεσσαλονίκη
2310 521 803

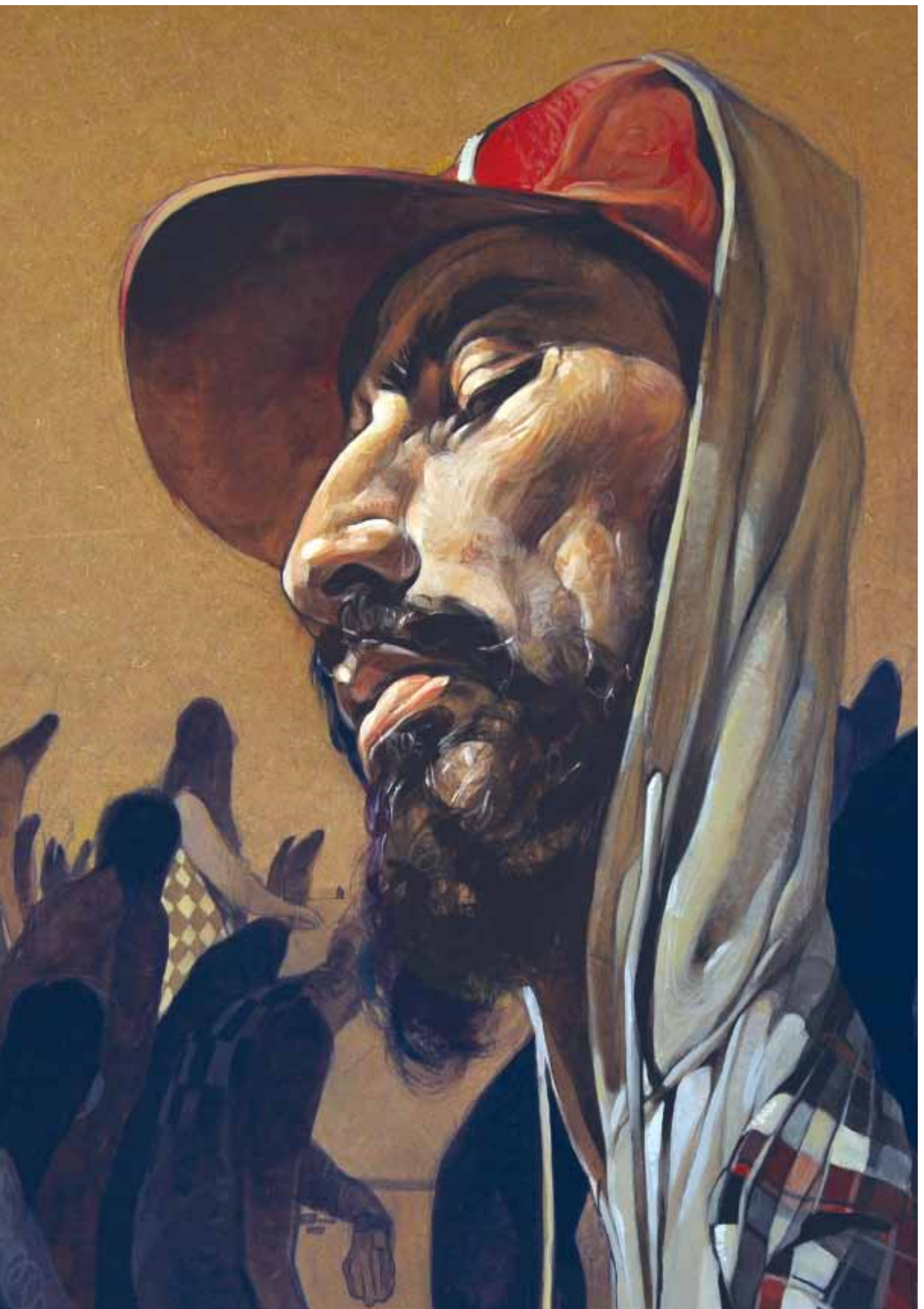
Facebook: Akadimia Estiatorio

HEART & SOUL

ΠΡΟΣΩΠΑ, ΤΑΣΕΙΣ, ΙΔΕΕΣ, ΗΧΟΙ, ΚΤΗΡΙΑ, ΕΙΚΟΝΕΣ, ΜΟΔΕΣ,
ΤΕΧΝΕΣ, ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΣΟΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ
ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΔΥΣΟΙΩΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ

© Σταμάτης Λάσκος

Σταμάτης Λάσκος

Υπογραφή Sive

1

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Από τους δρόμους του Βόλου στις σελίδες του «New Yorker». Ποιος είναι ο ζωγράφος που είτε «χτυπάει» σε τοίχο είτε στη Μέκκα του παγκόσμιου Τύπου κρατά τη γραμμή του αυθεντική και αληθινή;

Πώς ξεκίνησε η συνεργασία σου με το «New Yorker» και τι σκέφτηκες, όταν σου ανέθεσαν να εικονογραφήσεις; Αρχές του 2012, δέχτηκα ένα e-mail από την art-director του περιοδικού. Με ρώτησε αν είμαι διαθέσιμος να εικονογραφήσω το πορτρέτο του Μπεν Στίλερ. Ήταν πολύ πειστική η προθεσμία του πρότζεκτ, ώστε να προλάβω να σκεφτώ και πολλά. Έπειτα μου έστειλαν συμβόλαιο συνεργασίας. Η συνεργασία συνεχίζεται μέχρι σήμερα με διαφορετικό θέμα κάθε φορά.

Υπογραφή Sive. Πώς προέκυψε; 1998 στον Βόλο. Πηγαίνοντας σχολείο βλέπω σε ένα στενό έναν βαμμένο τοίχο. Θέλω να κάνω και εγώ, ψάχνω για υπογραφή, ενώνω γράμματα ώστε να σχηματίσω μια λέξη που να μην υπάρχει στο αγγλικό λεξιλόγιο, να είναι η δικιά μου. Έτσι κατέληξα στο Sive.

Ενοίκιο, λογαριασμοί, σούπερ μάρκετ. Τα βγάζεις πέρα από την τέχνη σου; Εδώ και τέσσερα χρόνια διδάσκω εικαστικά σε δημόσια σχολεία. Έτσι συντηρούμαι οικονομικά. Αυτό με βοηθάει, ώστε να μην κάνω κινήσεις που δεν θέλω,

χρησιμοποιώντας τη ζωγραφική για να ζήσω.

Διδάσκεις σε σχολείο. Ποιο είναι το πιο περίεργο πράγμα που είδες γραμμένο στα θρανία ή στον τοίχο; Διδάσκω σε δημοτικό, είναι μικρές οι ηλικίες, για να δω κάτι τέτοιο. Το πιο περίεργο πράγμα το βλέπω καθημερινά στις ζωγραφιές τους. Ο τρόπος που σχεδιάζουν, που βάζουν τα χρώματα. Μαθαίνω από τα παιδιά συνεχώς.

Είναι σημαντικές οι ακαδημαϊκές σπουδές για έναν εικαστικό; Τι σε δίδαξε η εμπειρία σου στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών; Από τη Σχολή Καλών Τεχνών κρατάω το γεγονός της καθημερινής μου επαφής με το αντικείμενο που με ενδιαφέρει, χωρίς να αφιερώνω ταυτόχρονα χρόνο σε άλλου είδους σπουδές, και τη γνώριμά μου με αρκετούς αξιόλογους καλλιτέχνες. Για μένα, ήταν σημαντικό.

Με ποιον καλλιτέχνη θα ήθελες να βγεις για μπίρες; Με τον Τουλούζ-Λοτρέκ σε μπαρ της εποχής του.

Η τέχνη του δρόμου κατά την άποψή σου οφείλει να θίγει κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα; Κατά τη γνώμη μου, ναι, ή τουλάχιστον τις περισσότερες φορές. Χρειάζονται εικόνες που θα συναντήσει ο καθένας ξαφνικά μπροστά του και θα έχουν να πουν κάτι περισσότερο και πιο αληθινό από τον εγκλωβισμό και το καλούπωμα της τηλεόρασης. Γενικά όμως, δεν μπορώ να μιλήσω

για άλλους καλλιτέχνες του δρόμου. Ο κάθε καλλιτέχνης βγάζει το δικό του κομμάτι στον δρόμο, χωρίς να οφείλει τίποτα και σε κανέναν. Είναι μια σύγχρονη μορφή τέχνης που, όπως και σε όλες τις άλλες, τα πάντα είναι ανοιχτά.

Πόσο διαφέρει η δημιουργία μιας τοιχογραφίας από έναν πίνακα; Τελείως διαφορετικά πράγματα, με διαφορετικά θετικά και αρνητικά, αλλά κι ένας απίστευτος συνδυασμός.

Ξυπνάς μια μέρα κι έχεις δυνάμεις σούπερ ήρωα. Ποιο σημείο του πλανήτη Γη θα διάλεγες για να χτυπήσεις μια τοιχογραφία; Θα ζωγράφιζα ένα μικρό κοριτσάκι της Συρίας δακρυσμένο σε όλη την πρόσοψη του Λευκού Οίκου στην Ουάσινγκτον.

Πότε κατάλαβες πώς θα «μπλέξεις» με τα χρώματα αντί να κάνεις κάτι άλλο; Άρχισα να ζωγραφίζω από πολύ μικρή ηλικία, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, και πάντα είχα στο μυαλό μου ότι είναι αυτό που θα ήθελα να κάνω στο μέλλον. Περνώντας στη σχολή το πίστεψα.

Στη συζήτηση που θέλει κάποια από τα tags των πόλεων να αποτελούν πράξεις βανδαλισμού, τι καταθέτεις; Σε καμία περίπτωση δεν θεωρώ το χρώμα βανδαλισμό. Παρ' όλα αυτά, για έναν καλλιτέχνη του δρόμου χρειάζεται ώριμη και στοχευμένη επιλογή των σημείων που θα αφήσει το έργο του.

Cook Cool

Η Ξένια και η Τάσα στην κουζίνα

2

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΡΑΚΑΣ

Μια καινούργια κουλτούρα θέλει τη Θεσσαλονίκη να συνευρίσκεται και πέραν των εστιατορίων: τραπεζώματα σε σπίτια ή σε μπαρ, στίλακι DIY και ιντερνετικοί τόποι όπου μοιράζονται συνταγές και μυστικά. Η Ξένια Πα-ναγάκη και η Τάσα Τσίγκα που δημιουργούν ως «Cook Cool» είναι από τις πρωθιέρειες.

Το μυστικό τους είναι να μαγειρεύουν με φαντασία, μόνο με καλά απλά υλικά και πάντα «cool», όπως και το logo τους, που αναπαριστά τα τέσσερα μάτια της κουζίνας. Η Ξένια και η Τάσα ξεκίνησαν να μαζεύουν φίλους στο σπίτι και έφτιαχναν για όλους ό,τι καλύτερο και «σκανδαλιάρικο» μπορούσαν. Η Τάσα εκστασιάζεται από την ταινία «Ελαιόλαδο, Νερό και μια Ξε-φλουδισμένη Ντομάτα» στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και τις επόμενες μέρες κάνει ψαχτήρι στο ίντερνετ, μέχρι να καταλήξει σε αυτό που θέλει να κάνει. Να μοιράζεται δηλαδή τη μαγειρική της αλλά και έναν διαφορετικό και απλό τρόπο συνταγών στο διαδίκτυο.

Η Ξένια είναι μέσα στο κόλπο, τα τραπεζώματα συνεχίζονται, οι παρέες μεγαλώνουν, η πρόταση για ένα blog και μετέπειτα ένα site μαγειρικής έρχεται να τις βρει να δημιουργούν το «Cook Cool», έτσι δηλαδή όπως τις ξέρει όλη η Θεσσαλονίκη αλλά και τυπάκια και νοικοκυρές από αρκετές χώρες που τις ακολουθούν πιστά, ειδικά την κρίσιμη ώρα του μεσημεριού που το πρόβλημα «τι να μαγειρέψω σήμερα;» κατακλύζει τις κουζίνες όλου του κόσμου. Η «Cook Ξένια» είναι πιο των τύπων, αφού ειδικά στα γλυκά, που είναι και το φόρτε της (όχι πως δεν είναι και στα άλλα), δίνει μεγάλη βάση στην ακρίβεια των ποσοτήτων, στα ζυγίσματα αλλά και στην άψογη

εμφάνιση. Έτσι μου ήρθε από το πουθενά ένα μαγικό κέικ καρότο και ένα λονδρέζικο cookie σοκολάτα πορτοκάλι. (ευχαριστώ)

Η «Cool Τάσα» είναι αυτό που λέμε «πιο με το μάτι». Πλέον εργάζεται στις κουζίνες του «Kitchen Bar», είναι η πιο σκανδαλιέρα, αφού πάντα βρίσκει extra tips για να απογειώσει μια κλασική συνταγή ή να εφεύρει ένα καινούργιο πιάτο με ό,τι της βρίσκεται στο ψυγείο. Αυτό είναι και ένα από τα βασικά θέλω τους, να μπορεί ο καθένας να φτιάχνει εύκολες συνταγές με ό,τι του βρίσκεται.

Και οι δυο τους από τα Γρεβενά και με εικόνες από παραδοσιακά προϊόντα, ηπειρώτικες πίτες και φαγητάρες, ήρθαν για τη φοιτητική ζωή στη Θεσσαλονίκη πριν από πέντε χρόνια και έχουν καταφέρει να εξελίσουν τις γεύσεις που αγαπούν αλλά και να οργανώνουν τα πιο θελκτικά κυριακάτικα απογεύματα σε καφέ-μπαρ της πόλης, με πάγκους γεμάτους λιχουδιές. Αλησμόνητο το ιταλικό τους απόγευμα στο «Coo Bar», όπου τα πάντα τελείωσαν μέχρι να πεις «arrivederci», ενώ ο Μίμης μας έπαιζε το σάουντρακ της «Γλυκιάς Ζωής» στην Τοσκάνη.

Cook Cool θα πει κάθε μεσημέρι και μια συνταγή, γλυκιά ή αλμυρή: μο-σαρίσια μπριζόλα με μέλι, παγωτό Μερέντα - Ογεο, κοχύλια γεμιστά με σπανάκι και ανθότυρο, αραντσίνι, κοτόπιτα με μανιτάρια είναι μερικές από τις ιδέες προτάσεις των κοριτσιών που δοκιμάσαμε και θα μας μείνουν αξέχαστες.

cookcool.gr

Το μήνυμα διαδόθηκε! Η διαδρομή είναι καλύτερη με παρέα!

Ήταν Ποδηλατοβόλτες Ενημέρωσης και Ευαισθητοποίησης για τη Θαλασσαιμία και την Εθελοντική Αιμοδοσία. Διοργανώθηκαν με πρωτοβουλία της Novartis σε συνεργασία με τους Συλλόγους Θαλασσαιμίας σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Βόλο, Ιωάννινα και Ηράκλειο.

Κεντρικό τους μήνυμα: «Η διαδρομή είναι καλύτερη με παρέα». Πάσχοντες και συμπάσχοντες πολίτες συγκεντρώθηκαν με τα ποδήλατά τους και ακολούθησαν τη συμβολική βόλτα που οργανώθηκε την Κυριακή 15 Ιουνίου στις 5 πόλεις της Ελλάδας. Στόχος, η ευαισθητοποίηση του κοινού για

τη νόσο αλλά και η ενημέρωση των πολιτών για τα οφέλη της αιμοδοσίας και τις εξελίξεις στην αντιμετώπιση της θαλασσαιμίας.

Η δημοσιογράφος Σία Κοσιώνη και οι αθλητές Βασιλική Λαζοπούλου, Πρωταθλήτρια Ελλάδας Ορεινής Ποδηλασίας και Μέλος της Εθνικής Ομάδας, καθώς και Νεόφυτος Σακελλαρίδης Μάγουρας, Πρωταθλητής Ελλάδας Ποδηλασίας Πίστας και Δρόμου και Μέλος της Εθνικής Ομάδας, συμμετείχαν στην ποδηλατοβόλτα της Αθήνας και μαζί με τους πολίτες υποστήριξαν την Εκστρατεία.

Μερκούριος Δημόπουλος

Η λιτανεία των αγίων

3

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΟΥΚΗΣ

Αν μπορούσε να μπει μέσα σε μια χρονομηχανή και να διακτινιστεί στο παρελθόν, στον 15ο αιώνα, ο Μερκούριος θα περνούσε σχεδόν απαρατήρητος. Η κλασική τεχνική του στην αιογραφία και η πλούσια γενειάδα του θα τον έχριζαν πολίτη της εποχής εκείνης, και όχι εξωγήινο που ξεπήδησε από το μέλλον.

Ο Μερκούριος Δημόπουλος είναι ένας ρομαντικός, διαχρονικός, χειροτέχνης, ταπεινός, καλλιεργημένος, πολυμαθής, ένας φωτεινός άνθρωπος που ζει στη Μύκονο τα τελευταία 28 χρόνια. Διάφορες συγκυρίες, συμπτώσεις, διασταυρώσεις τον έφεραν στη Μύκονο, να κάνει αυτό που πραγματικά ζητούσε η ψυχή του. Ανήκει στην κατηγορία των ανθρώπων που σπούδασαν κάτι άσχετο, αλλά είχαν τα κότσια να πάρουν τη ζωή αλλιώς. Που κυνήγησαν το όνειρό τους γυρνώντας την πλάτη σε θέσεις με σταθερό μισθό, μπόνους, κλιματισμό στο γραφείο και γενικό βόλεμα.

Ζωγραφίζει από μικρό παιδί, πάντοτε με πείσμα και περιέργεια, δίχως να έχει σταματήσει ποτέ. Αντλεί έμπνευση από το παραμικρό, ανοίγει το μυαλό του ζώντας και διαβάζοντας, φιλτράρει τα ερεθίσματά του μέσα από το έργο του και παράγει αιογραφία βιβλική. Αυτό που τον κάνει να ξεχωρίζει είναι ότι παραμένει πιστός στην παράδοση της κλασικής αιογραφίας, γυρνώντας μας στη βυζαντινή και μεταβυζαντινή εποχή, ερωτευμένος με τις δυσκολίες και τους κανόνες της τέχνης του. Τα υλικά που χρησιμοποιεί είναι τα ίδια που χρησιμοποιούσαν και τότε, όπως κουνελόκολλα, αβγοτέμπερα, κιμωλία, φυσικές χρωστικές ουσίες, χρυσό 22 καρατίων. Σε περίπτωση που συνέβαινε κάποιο καταστροφικό γεγονός και τα δεδομένα που γνωρίζουμε άλλαζαν, ο Μερκούριος θα μπορούσε να συνεχίσει απρόσκοπτος το έργο του. Η εμμονή του στις παλαιές τεχνικές και ο σεβασμός του στην αισθητική της βυζαντινής και μεταβυζαντινής αιογραφίας επαρκούν, ώστε να συνεχίσει να ζωγραφίζει παρά τις όποιες πιθανές αντιξοότητες.

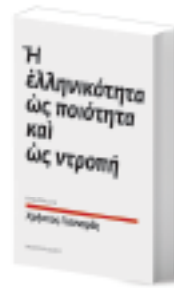
Για τη ζωή στη Μύκονο όπως και σε όλα τα νησιά δηλώνει πως θυμίζει ημιτονοειδή καμπύλη. Οι εναλλαγές πιστεύει πως έχουν θετικές επιπτώσεις στο έργο του. Τον χειμώνα δουλεύει απερίσπαστος και συγκεντρωμένος, ενώ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού η δουλειά επιβραδύνεται, η προσοχή διασπάται, δίχως αυτό να είναι απαραίτητα κάτι το αρνητικό. Εξάλλου η ζωή δεν είναι ευθεία, πάντα υπάρχουν τα πάνω και τα κάτω. Αυτή η διαφορά μεταξύ των περιόδων τον τροφοδοτεί με ενέργεια.

Αν σας φέρει ο δρόμος στη Μύκονο, αναζητείστε το εργαστήριο αιογραφίας του στο πλάι της εκκλησίας του Αγίου Βλάση. Μη διστάσετε να τον προσεγγίσετε. Θα φωτιστείτε.

mercourios.blogspot.gr

IANOS ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ianos.gr

ΣΥΝΕΣΤΙΣΤΕ ΓΥΜΝΑΣΙΟ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ
ΩΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΩΣ ΝΕΤΡΟΠΗ

ΜΑΡΙΑ ΝΕΤΡΕΠΟΝΤΗ-
ΔΗΤΣΑΛΗ
ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
Η ΨΗΦΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΡΑΣ
ΚΑΙ Η ΕΡΕΥΡΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΡΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΑΡΟΥΦΑΣ
ΔΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ
ΣΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ

ΕΛΕΝΗ ΠΙΠΗ ΣΚΑΡΠΙΑ-ΧΟΪΛΗ
28+
ΔΙΑΔΕΔΩΜΕΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΜΥΤΤΑΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΜΥΤΤΑΚΗΣ

ΠΙΡΡΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΥ
ΠΙΡΡΑΙΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΜΥΤΤΑΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΔΕΙΜΟΝ

e-book

IANOS ΕΚΔΟΣΕΙΣ για παιδιά

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΑΠΟ Τ' ΑΛΦΑΒΗΤΟ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΑΠΟ Τ' ΑΛΦΑΒΗΤΟ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΑΠΟ Τ' ΑΛΦΑΒΗΤΟ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΑΠΟ Τ' ΑΛΦΑΒΗΤΟ

ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΑΛΕΠΟΥ;
ΜΕΤΕΒΗ: ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ
ΣΤΟΙΧ: ΕΡΕΥΡΑ ΣΤΟΙΧ
ΕΡΕΥΡΑ: ΑΝΤΙΣΤΕΘΕΝΕΣ

Εργαστήριο αιογραφίας και ζωγραφικής

30 IANOS
ΕΡΕΥΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΛΙΣ

6611401801
Αρσενίου 24, Τηλ: 2392 277 004 info@ianos.gr
Αθήνα
Ερμού 24, Τηλ: 290 32 17 97 info@sidou@ianos.gr

Φιλοκτήτης Κάποτε στη Λήμνο

ΤΗΣ ΛΙΝΑΣ ΜΑΝΔΡΑΚΟΥ

4

Δέκατος χρόνος του Τρωικού πολέμου. Στο στρατόπεδο των Αχαιών επικρατεί κόπωση και απογοήτευση. Ένας χρησμός προβλέπει πως το Ίλιον δεν πρόκειται να υποκύψει αν δεν επιστρέψει στο πεδίο της μάχης ο Φιλοκτήτης με το φονικό του τόξο. Ένα τόξο, δώρο του ίδιου Ηρακλή, ένας Φιλοκτήτης πληγωμένος τόσο σωματικά, από δάγκωμα φιδιού, όσο και ψυχικά, αφού εγκαταλείφθηκε στη Λήμνο, εδώ και μια δεκαετία, από τους συμπολεμιστές του, που δεν άντεχαν την οσμή των πληγών και τις κραυγές του.

Η αποστολή να πειστεί ο Φιλοκτήτης να βοηθήσει εκείνους που τον αδίκησαν μοιάζει υπερβολικά δύσκολη. Θα πρέπει να επιστρατευτεί πονηριά, δόλος, κοινώς ο Οδυσσέας, παρότι τους δύο άντρες χωρίζει άσβεστο μίσος. Τον πολυμήχανο ήρωα συντροφεύει ο Νεοπτόλεμος, γιος του Αχιλλέα, ένα νεαρό παιδί που τίθεται μπροστά σε δυσθεώρητα για την ηλικία του διλήμματα, που καλείται να αντιμετωπίσει συνειδησιακά προβλήματα αλλά και να φανεί αντάξιός του πατέρα του.

Φιλοκτήτης, Ηρακλής, Οδυσσέας, Λήμνος. Ένα απόκοσμο τοπίο, ένας

θυμωμένος ήρωας, θύτες που γίνονται θύματα, λάθη που επαναλαμβάνονται, πατριωτισμός σε κόντρα με τον ανθρωπισμό, μια λυτρωτική θεϊκή παρέμβαση, μια παράσταση-σταθμός για το φετινό καλοκαίρι. Από την εταιρία καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων ARTIVITIES και το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Στην Επίδαυρο για αυστηρά περιορισμένο αριθμό παραστάσεων και σε επιλεγμένες πόλεις της Ελλάδας.

Με τον Μιχαήλ Μαρμαρινό στον ρόλο του Φιλοκτήτη, τον Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη ως Οδυσσέα και τον Αιμίλιο Χειλάκη ως Νεοπτόλεμο. Ο Κώστας Φιλίππογλου σκηνοθετεί, ο Γιώργος Μπλάνας μεταφράζει, οι Lost Bodies έχουν γράψει την πρωτότυπη μουσική.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια υπογράφει ο Κένι ΜακΛέλαν και ο Νίκος Βλασόπουλος τον σχεδιασμό των φωτισμών. Τον χορό συναποτελούν οι Γιάννης Γιαννούλης, Τάσος Δημητρόπουλος, Κώστας Κορωναίος, Δημήτρης Κουρούμπαλης, Γιώργος Παπανδρέου, Κρις Ραντάνοφ, Γιώργος Ρουστέμης.

Beefeater London The Home Of Gin

Είναι το νέο, θαυμαστό απόκτημα του Λονδίνου. Στο «Beefeater London: The Home Of Gin» σε περιμένουν αρώματα, γεύσεις, εγκαταστάσεις και ντοκουμέντα που μαρτυρούν τον αυθεντικό λονδρέζικο χαρακτήρα του Beefeater.

Τώρα πλέον μπορείς κι εσύ να δεις από κοντά πώς παρασκευάζεται το πολυβραβευμένο Beefeater London Dry Gin. Το πρώτο θεματικό κέντρο gin του Λονδίνου, μέσα από μια διαδραστική ξενάγηση στις εντυπωσιακές εγκαταστάσεις του, μοιράζεται όσα κρύβονται πίσω από τον μοναδικό χαρακτήρα του.

Οι φρέσκοι καρποί ιουνίπερου, οι μυρωδάτες φλούδες πορτοκαλιού και λεμονιού, οι μεθυστικοί σπόροι κορίανδρου και αγγελικής, μαζί με τα υπόλοιπα ευωδιαστά συστατικά που αναμειγνύονται και μένουν στο αλκοόλ είναι διαθέσιμα πλέον στους εντυπωσιακούς χώρους του

«London Beefeater: The Home Of Gin».

Με πωλήσεις 30 εκατομμυρίων φιαλών σε 100 χώρες, το Beefeater αποτελεί το κορυφαίο premium gin στον κόσμο.

Το πλέον καταλληλότερο να μας ταξιδέψει στην αυθεντική παράδοση του λονδρέζικου χαρακτήρα που συνδέθηκε με όλες τις σύγχρονες τάσεις της Ιστορίας. Στην ιστορική τοποθεσία του Kennington, στην καρδιά του Λονδίνου, το αποστακτήριο του Beefeater αποκαλύπτει την ασύγκριτη διαδικασία παραγωγής του και μας εξηγεί την πλούσια κληρονομιά του, που παραμένει αμετάβλητη από το 1820, όταν ο James Burroughs το παρασκεύασε για πρώτη φορά σε ένα αποστακτήριο στις όχθες του ποταμού Τάμεση, στο Λονδίνο. Επιμελημένο από τον φημισμένο Master Distiller του Beefeater Desmond Payne, που μετρά περισσότερα από 45 χρόνια

εμπειρίας, αποτελεί μια must επίσκεψη για κάθε επισκέπτη του Λονδίνου. Θα δείτε όλες τις συλλεκτικές φιάλες από την πρώτη μέρα κυκλοφορίας του Beefeater μέχρι σήμερα. Θα βολτάρετε στο βικτοριανό Λονδίνο μέσα από ένα ειδικά διαμορφωμένο interactive περιβάλλον. Θα ζήσετε την εποχή της ποτοαπαγόρευσης μέσα από μια έκθεση που «ξαναζωντανεύει» μπροστά στα μάτια σας. Θα απολαύσετε τη νέα πρόταση Beefeater London Garden που είναι αποκλειστικά διαθέσιμη στο Home Of Gin.

Ταξιδέψτε στον χρόνο, περιπλανηθείτε στη λονδρέζικη μεγαλοπρέπεια και γευτείτε την ασύγκριτη gin εμπειρία που κρύβεται σε κάθε σταγόνα του Beefeater.

www.beefeaterdistillery.com
www.beefeatergin.com

Berlin Summer Rave Nicht schlecht!

ΤΟΥ ΣΑΚΗ ΓΙΟΥΜΠΑΣΗ

5

Παλιό αεροδρόμιο του Βερολίνου, Tempelhof. 16.000 ravers, δύο σκηνές, μία chill out area, 134 ηχεία, 13 χιλιόμετρα καλώδια, 140 τετραγωνικά μέτρα οθόνες LED, θεϊκό line-up: Klangkarussell, Oliver Koletzki, Sascha Braemer, Gunjah, Daniel Boon. Ένα 12ωρο πάρτι με λουκάνικα, μπίρες και εξοντωτικό χορό. Όχι άσχημα, για να σου λυθεί και η απορία του τίτλου.

Cirque du Soleil: Quidam

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

6

Από το 1996 που έκανε την πρεμιέρα του στον Καναδά, το Quidam συγκίνησε εκατομμύρια ανθρώπους στις πέντε ηπείρους του πλανήτη. Ο κόσμος μας, η ανθρώπινη ζωή, οι αληθινοί άνθρωποι με χειροπιαστά προβλήματα, όνειρα και ανησυχίες παρελαύνουν στη δίωρη μαγευτική παράσταση που άφησε εποχή. Τώρα, η τολμηρότερη και βαθύτερη τομή στην πολύχρονη ιστορία του Cirque du Soleil επισκέπτεται την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη και επιτέλους το ελληνικό κοινό έχει την ευκαιρία να βιώσει το σύγχρονο εικαστικό θαύμα που λέγεται Quidam.

52 ακροβάτες παγκόσμιας κλάσης, μουσικούς, χορευτές, κλόουν, τραγουδιστές και χαρακτήρες μας μεταφέρουν εκεί που τα όνειρα ζωντανεύουν και οι φυσικοί νόμοι καταργούνται. Αφήστε τον σουρεαλισμό να σας απογειώσει, τη μαγεία να σας μεταμορφώσει, τα ακροβατικά να σας ανυψώσουν. Η μικρή Ζωή είναι το κοριτσάκι που θα γίνει ο ξεναγός μας, στην προσπάθειά της να ξεφύγει απ' τη μονοτονία της δικής της ζωής, να σπάσει τη συμβατική αδιαφορία της οικογένειάς της, να δώσει νόημα στην οντότητά της, να βρει καταφύγιο σε έναν κόσμο αντάξιο-σαν και αυτόν που της υποσχέθηκε η γέννησή της. Σε αυτή την πανέμορφη και τρυφερή εφηβική περιπλάνηση, γίνεται συνοδοιπόρος ο Quidam. Ο άλλος μας εαυτός ή ίσως ένας άγνωστος, περαστικός, περιπλανώμενος στους δρόμους και στο πλήθος. Ενσωματώνοντας το όνειρο όλων μας, φωνάζοντας, τρα-

γουδώντας και ονειρευόμενος επιτέλους πια-όχι κρυφά, ο Quidam ανακηρύσσει την ατομικότητά του, αναδυόμενος από την ανωνυμία.

Η επιτομή του διαφορετικού, του αλλιώτικου, η αποθέωση της ανανέωσης, το απαύγασμα μίας εσωτερικής ανατροπής, μίας αισθητικής επανάστασης, χαρακτηρίζουν την επετειακή παράσταση για τα 30α γενέθλια του μεγαλύτερου θεάματος στον κόσμο.

Το Quidam αποτελεί ένα σταυροδρόμι όλων των σκηνικών τεχνών, του τσίρκου, του θεάτρου, της μιμικής, της μουσικής και του χορού, της καλλιτεχνίας και των αθλητικών επιτευγμάτων. Παράλληλα, εξερευνά μέσω των λαμπρών εικόνων του τη νέα εποχή και τα ζητούμενά της, αποδίδοντας τον μοντέρνο χαρακτήρα της και καταγράφοντας τους ταχείς ρυθμούς της. Η πιο μοντέρνα, ρεαλιστική και «καθημερινή» παράσταση του Cirque du Soleil θα μας μεταφέρει σε ένα σύγχρονο, εκρηκτικό δώρο υπερθέαμα με λάμψη αλλά και με ψυχή. Ραντεβού εκεί.

Αθήνα: Κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ ΟΑΚΑ, 20-28 Σεπτεμβρίου, 11 παραστάσεις.
Θεσσαλονίκη: ΠΑΟΚ Sports Arena, 30 Σεπτεμβρίου-5 Οκτωβρίου, 8 παραστάσεις.

www.lavris.gr

Coho

Urban community

7

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ-ΑΝΝΑΣ ΤΑΝΑΓΙΑ

Οι καλύτερες ιδέες αναδύονται όχι έπειτα από πολύωρα brainstorming. Το χαλαρό ομαδικό κλίμα σε έναν ευχάριστο και καλαίσθητο χώρο, συνοδεία καφέ και wifi, λειτουργεί ευεργετικά στη δημιουργικότητα και την παραγωγικότητα. Αυτό συνειδητοποίησε απολύτως εμπειρικά μια ομάδα συμβούλων επιχειρήσεων, όταν άρχισαν να εργάζονται στο σπίτι τους προσπαθώντας να μειώσουν τα λειτουργικά τους έξοδα.

Το επόμενο βήμα ήταν η δημιουργία ενός σύγχρονου και συνεργατικού χώρου εργασίας που προσομοιάζει το άνετο και ευχάριστο εργασιακό περιβάλλον ενός σπιτιού ή ενός καφέ, με ταυτόχρονη προσφορά των χαρακτηριστικών και των διευκολύνσεων μιας επαγγελματικής στέγης.

Η ιδρύτριά του Φώφη Μιμή-Σαλτιέλ και η ομάδα της φιλοξενούν στο «Coho» «ανέστιους» ελεύθερους επαγγελματίες, μικρές start-up, ομάδες

εργασίας και φοιτητές, παρέχοντας εξατομικευμένη υποστήριξη σε θέματα επιχειρηματικότητας και ευνοώντας την επαγγελματική δικτύωση.

Εκδηλώσεις, παρουσιάσεις, συναντήσεις ομάδων και η μηνιαία συνάντηση Open Startup Showcase, που απευθύνεται σε νέους και δημιουργικούς ανθρώπους, είναι μερικές μόνο από τις καθιερωμένες πλέον δράσεις τους. Το πιο σημαντικό για εκείνους είναι να μπορούν οι άνθρωποι να συνυπάρχουν αρμονικά και να μοιράζονται παρόμοιες αξίες με τους υπόλοιπους χρήστες του χώρου. Το μέλλον διαγράφεται λαμπρό καθώς υπάρχουν πολλές ιδέες που θα τεθούν άμεσα σε εφαρμογή. Είδες τι συμβαίνει εάν είμαστε όλοι μια χαρούμενη ατμόσφαιρα;

coho.gr

Μπεμπέκο

Ένα νεοκλασικό και ανέλπιστο παβέρνιο, με «μικροβιοτικό» προγύμνασμα με ζελέδες που συνδυάζονται συνολικά με πολλή καλή τιμή. Είναι το ιδανικό για οικογένειες που θέλουν να ελέγξουν τις τιμές, αλλά και για φίλους που θέλουν να περάσουν καλά. Το μενού είναι πολύ μεγάλο, λοιπόν να το δοκιμάσετε με μερικά φίλους, να απολαύσετε τις γεύσεις, να δοκιμάσετε και να δοκιμάσετε. Το μενού είναι πολύ μεγάλο, λοιπόν να το δοκιμάσετε με μερικά φίλους, να απολαύσετε τις γεύσεις, να δοκιμάσετε και να δοκιμάσετε.

Διονύσου 16, Χαλάνδρι, 210 6854880

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS

Kontoufali & Co. Top, Tiroli 22, 106 79 Athens, 210 3017 170, email: 114
fax: 210 3017 310, www.athensvoice.gr

ATHENS
voicebooks

HABANERA

CARRIBEAN BAR-RESTAURANT

δροσερά cocktails
για μαγικές
κουβανέζικες
νύχτες!

Γ. Παπανδρέου 29
τηλ. 2310 869331

ΤΗΣ ΒΙΒΙΑΝΑΣ ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ

«Η τροφή που επιλέγουμε να τρώμε λέει πολλά για το ποιοι είμαστε και την ενέργεια που αντανακλούμε. Το δυσάρεστο είναι πως κάποιοι έχουν πάρα πολλή και τη χαλαρίζουν και άλλοι δεν έχουν καθόλου και πεινούν. Το φαγητό θα έπρεπε να φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά - όχι να τους απομακρύνει!». Επίτιμη προσκεκλημένη κριτικός φαγητού στα Great Taste Awards 2013, τα «Όσκαρ» του κόσμου της διατροφής, και founder του Oliveology, η Μαριάννα εξάγει με διαφάνεια, υπευθυνότητα και αγάπη εξαιρετικής ποιότητας ελληνικά προϊόντα με «πρώτη ύλη» την ελιά και το μέλι, κατέχοντας πόστο και στο Borough Market, αγορά στους πρόποδες του London Bridge καθιερωμένη πλέον ως Μέκκα ποιοτικών τροφίμων της μητρόπολης.

Ξυπνάει νωρίς -τα Σάββατα από τις έξι- επειδή ο πάγκος για να στηθεί θέλει χρόνο και δεν της αρέσει να βιάζεται. «Αγαπώ να δουλεύω στο ύπαιθρο. Αγαπώ να στήνω, να κουβαλάω και να κάνω όλη τη "σκληρή δουλειά". Είναι υπέροχο να είσαι έξω στον καθαρό αέρα αντί μπροστά σε μια οθόνη υπολογιστή. Γνωρίζεις ανθρώπους από κάθε σημείο του πλανήτη και ακούς τα σχόλιά τους για το προϊόν σου. Τις περισσότερες φορές σε αποχαιρετούν λέγοντας "Σ' ευχαριστώ, έμαθα κάτι σήμερα", και αυτό είναι πραγματικά επιβραβευτικό».

Μεγάλωσε στην Αθήνα, αλλά οι πιο χαρούμενες αναμνήσεις της έχουν φόντο ένα μικρό ψαροχώρι στην Πελοπόννησο, τον Κακοβάτο Ηλείας. Κατάμεστος από ελιές και περιτριγυρισμένος από ελατοδάση παράγει σε αφθονία τα πιο γευστικά φρούτα, λαχανικά και θαλασσινά. «Είναι απίστευτο το πόσο μου λείπουν τα ζουμερά καρπούζια, τα γλυκά νεκταρίνια και οι πεντανόστιμες ντομάτες». Η Μαριάννα νοσταλγεί τα ανέμελα παιδικά καλοκαίρια που περνούσε με τη γιαγιά της, «συν τοις άλλοις, φανταστική μαγείρισσα, όπως άλλωστε και η μαμά μου, αλλά φαντάζομαι όλοι οι Έλληνες το λέμε αυτό για τη μαμά μας...» (γέλια)

Στο Λονδίνο βρέθηκε πριν δέκα χρόνια για να σπουδάσει Industrial Design στη Central St. Martins. Ήταν το 2009, μετά από ένα εξάμηνο ταξίδι ανά τον κόσμο, όταν επέστρεψε εμπνευσμένη και βομβαρδισμένη από διαφορετικές πολιτισμικές και γαστρονομικές παραδόσεις. Αποφασισμένη να μη γυρίσει στην Ελλάδα και παθιασμένη με τη βιολογική καλλιέργεια και τα artisan ελληνικά φαγητά, θέλησε να κάνει κάτι που να κρατάει τους δεσμούς της με την Ελλάδα, να έχει νόημα και να είναι ευεργετικό. «Δεν είχα

καμία σχέση με το φαγητό μέχρι τότε. Ξεκίνησα να διαβάζω εντατικά και να ερευνώ για μήνες. Εξακολουθώ να μαθαίνω κάθε μέρα.

»Συνειδητοποίησα πως υπήρχε ένα κενό στην εξαγωγή ελληνικών προϊόντων. Ήταν και παραμένει πολύ δύσκολο να βρει κανείς υψηλής ποιότητας ελληνικά προϊόντα έξω από την Ελλάδα. Ακόμα και στην ίδια τη χώρα πρέπει να ξέρεις πού να ψάξεις. Αποφάσισα να κατευθυνθώ προς προϊόντα εξαιρετικής ποιότητας και απaráμιλλης διατροφικής αξίας πιάνοντας το θέμα από τη ρίζα: το ελαιόλαδο. Επιλέγω τους παραγωγούς-προμηθευτές μου έναν-προς-έναν, ακριβώς επειδή μου "περνούν" τις γνώσεις και την πραγματογνωμοσύνη τους, και τους ευγνωμονώ γι' αυτό. Είναι μέρος της συνεργασίας και της σχέσης μας. Αν θέλεις να είσαι ανταγωνιστικός στο food business, πρέπει να ξέρεις τα πάντα για το προϊόν σου, τους ανταγωνιστές σου και τους λόγους για τους οποίους υπερέρχεις. Αλλιώς δεν θα καταφέρεις να πουλήσεις. Δηλαδή, μπορεί οι Έλληνες να πιστεύουμε πως βγάζουμε το καλύτερο λάδι στον κόσμο, αλλά τόσο οι Ιταλοί όσο και οι Ισπανοί λένε ακριβώς το ίδιο για τα δικά τους...

»Αισθάνομαι πως όσοι ζουν στο Λονδίνο δεν έχουν χρόνο να επενδύσουν στο τι θα φάνε. Οι περισσότεροι καταλήγουν στα προμαγειρεμένα φαγητά από το σούπερ μάρκετ ή το junk food. Ο κόσμος καμιά φορά χρειάζεται καθοδήγηση στο πώς να ετοιμάσει ένα απλό, εύκολο και φτηνό γεύμα. Αυτό κάνουμε στις αγροτικές αγορές: εκπαιδεύουμε τους ανθρώπους σε υγιεινές διατροφικές επιλογές. Η κατάσταση αλλάζει σιγά-σιγά, ο κόσμος ψωνίζει ολοένα και περισσότερο από λαϊκές αγορές και χρησιμοποιεί πιο πολύ ελαιόλαδο, από ό,τι, ας πούμε, πριν πέντε χρόνια. Γίνεται μεγάλη προώθηση στα οφέλη της μεσογειακής διατροφής, εσχάτως. Αλλά και πάλι, η κατανάλωση ελαιόλαδου ενός Λονδρέζου παραμένει δραματικά χαμηλότερη από αυτή ενός μέσου Έλληνα».

Διαβάζει και ξαναδιαβάζει το «The Earth Care Manual», κάνει γιόγκα, ασχολείται με την κηπουρική, μαγειρεύει και πειραματίζεται με ασυνήθιστα υλικά. Με μότο «be good, do good» πιστεύει πως ευτυχία είναι να βοηθάμε τους άλλους. Όσο για φέτος το καλοκαίρι, εύχεται απλώς «...να έρθει! Καμιά φορά το προσπερνούν σε αυτή τη χώρα».

oliveology.co.uk

The Shopranos

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΙΝΑ ΜΑΝΔΡΑΚΟΥ

01

02

03

04

05

01 Καπέλο, Accessorize 02 Πουκάμισο, BOSS Green 03 Φόρεμα, BOSS 04 T-shirt, VANS 05 Παπούτσι, VANS 06 Γυναικείο παπούτσι Converse, FF Group
07 Γυναικείο t-shirt Converse, FF Group 08 Σακίδιο Franklin & Marshall, FF Group 09 Γυναικείο σορτς WeSC, Prime Timers 10 Φόρεμα, alkmini atelier 11
Ανδρικό τζιν WeSC, Prime Timers 12 Φόρεμα, La Pomme D'Eve

06

07

08

09

10

11

12

Accessorize accessorize.com alkmini atelier Χρυσοστόμου Σμύρνης 6, 2314 017 964 www.alkmini.net Folli Follie Group Ηφαίστου 49, Κορωπί, 210 9119 00 Hugo Boss Hellas Κεντρική διάθεση Αμερικής 19, Αθήνα, 216 9002 300 BOSS Stores Αμερικής 19, Κολωνάκι, 210 3389 080, Κυριαγή 15, Κηφισιά, 210 8011 503, Λαζαράκη 20, Γλυφάδα, 210 8986 378, Δαιδάλου 6, Ηράκλειο Κρήτης, 2810 241 047 BOSS Shop Attica at Golden Hall, Μαρούσι, 211 1814 322 Korres 2130 188 837 La Pomme D'Eve Thessaloniki lapommeveve.eu Prime Timers Λαμίας 6 & Κων/πόλεως, Ταύρος, 210 5765 920 Vans store The Mall Athens, Ανδρέα Παπανδρέου 35, Μαρούσι, 210 6198 418 Vans shop in shop: Attica, CityLink, Πανεπιστημίου 9, Αθήνα Vans shop in shop: Attica, Mediterranean Cosmos, 11ο χλμ Ε.Ο. Θεσσαλονίκης - Μουδανιών, Θεσσαλονίκη Vans Κεντρική διάθεση VF Hellas 210 3449 300

Insta#soul

Στον δρόμο κυκλοφορούν τα καλύτερα εντιόριαλ μόδας και το insta#soulgirl και μάχιμη instagramer **Τίτη Κατέρη** παρατηρεί και αποθεώνει ατομάρες και look που μεταμορφώνουν το πεζοδρόμιο σε πασαρέλα.

@aggeliki_nostalgia

Νοσταλγία για κάθε τι ρομαντικό, λουλουδάτο και όμορφο που θυμίζει άλλη εποχή. Κάθε δημιουργία σου προσδίδει την αίσθηση της παιδικής ανεμελιάς και μιας αθωότητας συνυφασμένης με τη δεκαετία του '30 με '40. Χειροποίητες δημιουργίες, προσεγγμένες σε κάθε τους λεπτομέρεια. **Insta#tip:** Peter pan collar και υπέροχοι φιόγκοι, δυο τάσεις της μόδας που παραμένουν ακόμα στις πιο must επιλογές για ένα ρομαντικό σύνολο και σίγουρα ιδιαίτερο και ανατρεπτικό.

@alice_handmade_aprons

Μια πολύ έξυπνη πατέντα που κάνει τα πρώτα βήματα σιγά σιγά και, φυσικά, κάνει θραύση. Χειροποίητες, γουστόζικες και με υπέροχα σχέδια και χρώματα πρακτικές ποδιές. Φτιαγμένες με μεράκι και αγάπη για κάθε fashionista που θέλει να είναι στιλάτη ακόμα και στις πρακτικές δουλειές του σπιτιού, και όχι μόνο. Αν με ρωτάς, που δε με ρωτάς αλλά θα σ' το πω, το πιο ωραίο και πρωτότυπο δώρο. **Insta#tip:** Θα ξετρελαθείς με τα υφάσματα και το πώς πολλές από αυτές τις ποδιές μοιάζουν με φορέματα και φούστες. Μια πραγματικά πρωτότυπη ιδέα! Και αν έχεις φίλους σεφ, ευκαιρία να τους προτείνεις κάτι μοδάτο και παράλληλα πρακτικό.

@annamavridis

Από την όμορφη Σαντορίνη με αγάπη και πάθος για τη μόδα, η Άννα με κοσμοπολίτικη αύρα σου προτείνει συνδυασμούς τόσο elegant και chic, που θέλεις να ξεκλέψεις κάθε της στιλιστική λεπτομέρεια! Χειροποίητα αξεσουάρ, κοσμήματα, τσάντες και ένα χαμόγελο, που σε συνδυασμό με τον μαγευτικό ήλιο και τις ομορφιές του νησιού, κάνει κάθε φωτογραφία της να σου φέρνει στο μυαλό κάτι από το καλοκαίρι που πλησιάζει. **Insta#tip:** Fashion trendsetter που σίγουρα έχει να σου δείξει και να σου μάθει πολλά με φόντο -τι άλλο;- το πιο όμορφο ελληνικό νησί!

@sunofabeachtowels Μύρισε καλοκαίρι και η μόνη σκέψη όλων είναι η θάλασσα και ο ήλιος (και το μουντιάλ για τους άντρες)! Αυτό το account είναι για σένα, λοιπόν, που ψάχνεις να προσθέσεις μια παιχνιδιάρικη και στιλιστική πινελιά στην παραλία και στο καλοκαίρι σου. Σου μιλάω για χειροποίητες πετσέτες θαλάσσης με μοναδικά μοτίβα και σχέδια που σίγουρα θα σε κάνουν να ξεχωρίσεις, γιατί οι λεπτομέρειες είναι που κάνουν τη διαφορά! **Insta#tip:** Αν αργείς ακόμα να πας διακοπές, θα ταξιδέψεις με το μαγευτικό φόντο της κάθε φωτογραφίας. Αποτελεί το πιο hot trend για την παραλία ήδη από το περασμένο καλοκαίρι.

@creme_cathy Boheme αισθητική, ελεύθερο πνεύμα, clean cut γραμμές, αέρινες δημιουργίες και σέξι λεπτομέρειες, αυτό το account τα έχει όλα. Στιλιστικές προτάσεις που θα σε κάνουν να χαζεύεις με ενθουσιασμό κάθε της φωτογραφία. **Insta#tip:** Vintage πινελιές και μονοχρωμίες σε δελεαστικά μέρη και ειδυλλιακές τοποθεσίες και ντεκόρ. Προτάσεις για καθημερινές εμφανίσεις με άποψη και αγάπη για τους νέους Έλληνες σχεδιαστές και τα νέα brands.

@krystyna_11 Με φόντο τις ομορφιές της πιο ερωτικής πόλης (μία είναι, η Θεσσαλονίκη), η όμορφη Χριστίνα σου προτείνει σύνολα και άψογους στιλιστικούς συνδυασμούς για την καθημερινότητά σου από το πρωί μέχρι το βράδυ. Μια συνεχής έκθεση φωτογραφιών με θέμα τη μόδα και την εναλλαγή των trends. **Insta#tip:** Μια όχι και τόσο συνηθισμένη fashion blogger που θα χαρείς κάθε της στιλιστική πρόταση και θα ξεκλέψεις ιδέες.

@manolia_art Καλώς ήρθες στον κόσμο των χειροποίητων κοσμημάτων με vintage πινελιές που σίγουρα θα λατρέψεις. Λεπτεπίλεπτες δημιουργίες από μια γλυκιά και χαμογελαστή κοπέλα που κάθε της φωτογραφία συνοδεύεται από έναν διάχυτο ρομαντισμό. **Insta#tip:** Υπέροχα δαχτυλίδια και βραχιόλια και φτερά αγγέλου. Γυναίκεία υπόθεση αυτό το account, θα μου πεις, και αντρική θα προσθέσω εγώ, γιατί τα όμορφα δώρα είναι πάντα καλοδεχούμενα από μια γυναίκα.

**SELFIE
Talk**

**6 Ψυχές
6 Μανιφέστα**

Γεωργία Τρούλη

Θεσσαλονίκη, ποίηση, τώρα!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΔΑΡΑΣ

Χαρτογράφηση Δύω

Πολύ νωρίς άφησα να με καταπιούν τα μπουντρούμια / Μια υγρασία πλίνθων στο βήμα / Φρούρια τα σπίτια / Arte rovera και μεγαλοπρέπεια εισόδου / Στο ύψος των τακουινιών Σαλβατόρε / Χτίστηκε το πηγάδι της Β / Με σιδεριά κυλινδρική ημισφαίριο / Ο αιώνας και η αρίθμηση το Τέλος / Χxxiii τόσο όσο το έκθεμα η ηλικία / Το υπόδημα κύρους ή ξιπασιάς / Πολύ νωρίς αφέθηκα να μυρίζω βροχή / Και ύπαρξη / Αγαπωμένη / Από τον αιώνα που δεω / Από τον αιώνα που δεν / Σχηματίστηκε ακόμη / Εκφοβισμένη και με χυμούς ronte vecchio / Έρωτας στο τζάμι / Το βλέμμα στον δρόμο / Ιστορίες καθημερινής τρέλας / Συνειρμοί με χνώτο / Να διαγράφεται το αποτύπωμα των δαχτύλων / Η θεατρική λήψη των στιγμών στον ιππόκαμπο / Με σέπια χρωματισμούς επτά / Επτά ημέρες για να εφευρεθεί ξανά η / Έντρομη κλειστή ροή / Πραγματικότητας

Πολύ νωρίς άφησα να με καταπιούν τα μπουντρούμια / Σου είπα κάποτε πως στα δεκατέσσερα με γέννησες / Και στα εβδομήντα με μαθαίνεις να μεγαλώνω / Μόνη / Σαν το πιο ψηλό σημείο της σκέψης μου / Και μοναδική σαν το μυστικό που κουβαλάς / Ενοχικά παραμορφωτικά Υπογλώσσια / Για επτά ημέρες η άφεση / Η εμποτισμένη με δέρμα γονιού / Μυρίζω ύπαρξη- βαρύ αίμα / Σόι πάει το βασιλειο-λένε / Και η αυτοκρατορία των αισθήσεων / Βρίσκει την πρώτη τρωτή στάλα / Αναπαραγωγής / Διπλασιασμός του κυττάρου / Σε επτά ζυγωτές μέρες / Σε επτά γωνίες εξωστρεφείς / Επτά αμβλείες σκέψεις / Επτά στιγμές ανυπόφορες / Επτά συγγενείς ασθένειες / Επτά ζυγωτικές ένα / Επτά εδώ και τώρα ένα / Κουβαλάμε δέρμα κάτω από δέρμα / Πολλές ποιότητες / Με ελαφρά διαφορετικούς αποχρωματισμούς / Και το αίμα μόνο σταλάζον / Εκατοστό κυβικό / Σε ένα κέντρο που ονομάζουμε ψύχωση / Δεν διαιρείται όμως ο κόσμος / Ούτε σε Ηπείρους ούτε σε Ωκεανούς / Αλλά σε ξεφλουδισμένες παλιές ταπεσαρίες / Και σε ποινικές διαθέσεις του Εγώ με τους Άλλους / Σκέφτομαι και γράφω- κανείς / Καμιά χαρτογράφηση δεν πετυχαίνει να απεικονίσει / Ούτε καν να υποψιάσει το περίγραμμα / Το σχήμα και τη μυρωδιά της αποσύνθεσης / Της αλλαγής διαμονής της μεταφοράς / Της μετάφρασης του Αιώνα

Πολύ νωρίς άφησα να με καταπιούν τα μπουντρούμια / Το υγρό περιθώριο της βροχής / Κρατημένη βροχή / Ταγγυσμένη απόλαυση / Τακούι

Ύψος

Πηγάδι

Βιογραφική Συν/μη/ωση

Η Γεωργία Τρούλη κατάγεται από την Κρήτη. Έχει εκδώσει τέσσερα βιβλία ποίησης με πιο πρόσφατο το «Πριν εισέλθετε Βεβαιωθείτε» από τις εκδόσεις Σαιξπηρικών. Ποιήματα και κείμενά της έχουν δημοσιευτεί σε έντυπα και ηλεκτρονικά λογοτεχνικά περιοδικά. Επίσης είναι εικαστικός και έχει πραγματοποιήσει τρεις ατομικές εκθέσεις, ενώ έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές. Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη. Αυτό το διάστημα ασχολείται με Την παλιά κάσα τυπογραφείου. Την εξαντλητικότητα της πρόθεσης. Την πατερίτσα του άρθρου. Το φτερούγισμα. Το πυκνό. Το θορυβώδες. Το απαιτητικό τριαντάφυλλο. Το άκρο της αφασίας. Το πιο ημερήσιο. Το υποχρεωτικό παράθυρο. Το υπερχρεωμένο σε ρυθμό. Το ψηφίο. Το αστερητικό Αρεν-α. Την θηλύ-κ-ωση της αμετροπέπειας. Το μικρό εν. Το παιγνιώδες. Το σοβαρό συρρικνωμένο. Το mute των ονείρων. Τη ρωγμή. Την απόσχιση. Την ανακρίβεια. Την υπεκφυγή. Την εξήγηση. Τη ρωγμή 1 ρωγμή 2 ρωγμή 345. Τη σινική αποτύπωση. Τη μορφή. Την τελική κατάληξη. Τη ζεματισμένη ανάγκη. Το κουρασμένο δέρμα. Το ελεφαντόδοντο. Το πιο αληθινό. Το φεύγει περίγραμμα. Το φεύγει περίγραμμα. Το 1 2 3. Το ασύμφορο. Το ανοικονόμητο. Το δαιδαλώδες. Το εγκάρσιο σώμα. Την ηχηρή ματαιότητα. Την αποχέτευση του κενού. Το μαύρο κουτί της πτώσης. Την εκκοίλωση του πραγματικού. Το ψεύδος. Το πίσω από την κουρτίνα. Το μη πίσω. Την περατότητα. Τη μη περατότητα. Το πόδι ανάμεσα. Το εγώ ανάμεσα. Το συλλαβισμα ενός φυσητήρα. Τη νόσο της κατάδυσης. Το συγκοπτόμενο κενό. Το μη όριο. Το όριο. Το διηθητικό χαρτί. Το κενό. Το λευκό. Την πρωτόπλαστη κραυγή. Τον Οθέλλο. Το Ω θέλλω. Την αυτοανάλωση του σημείου.

Βασίλης Μπαρμπάριγος

Χενία σταυροβελονιά!

Επάγγελμα: ενδυματολόγος. Ο συνεργάτης του Πάνου Κούτρα στο «Χενία» χαρίζει στο SOUL μερικά από τα tips της δουλειάς του και κάποιες από τις χειροποίητες μακέτες που έντυσαν τους ήρωες.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ / ΠΟΡΤΡΕΤΟ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗ / ΣΧΕΔΙΑ: ΣΑΝΤΡΑ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Με τον Πάνο (Κούτρα) γνωριζόμαστε από το 2007. Μας σύστησε η φίλη και συνεργάτιδα Πηνελόπη Βαλή. Κάναμε όλοι μαζί τη «Στρέλλα» και τώρα το «Χενία». Μετά από 7 χρόνια υπάρχει κάτι στη σχέση μας το οποίο είναι υπεράνω ταυτότητας. Μπορείς να πεις πως είμαστε κάτι σαν οικογένεια. Ο Έλληνας ενδυματολόγος, όπως και άλλες ειδικότητες στο ελληνικό σινεμά, καλείται να παίξει λίγο Πιραντέλο, «απόψε αυτοσχεδιάζουμε». Όσο μεγαλύτερη είναι η παράγωγή τόσο μεγαλύτερες είναι οι απαιτήσεις, με χρήματα συνήθως δυσανάλογα. Το κοπιώδες δεν είναι η μελέτη του σεναρίου και του σωματότυπου των πρωταγωνιστών ή το ψυχογράφημα των ηρώων - αυτό το κάνουν ούτως η άλλως. Το δυσκολότερο κομμάτι της δουλειάς είναι που πρέπει να συντονίσεις χιλιάδες πράγματα και να δώσεις λύσεις που ίσως να μην εμπίπτουν ακριβώς στις αρμοδιότητες και την ειδικότητά σου. Χρειάζεται υπομονή, γιατί έχεις να κάνεις με ανθρώπους με πολλές ιδιαιτερότητες και κάποιες φορές με παραξενιές. Η τελική

επιλογή γίνεται ώστε όλοι να μένουν ευχαριστημένοι (σκηνοθέτης, ηθοποιοί, διευθυντής φωτογραφίας, σκηνογράφος και, φυσικά, παραγωγός). Σημαντικός είναι ο χρόνος προετοιμασίας. Άλλοτε πρέπει να κάνεις κοστούμια σε έναν μήνα, άλλοτε έχεις την πολυτέλεια να τα δουλέψεις παραπάνω, κάτι που συνέβη στο «Χενία». Όσο ωραία και να είναι τα κοστούμια, σε μια κακή ταινία θα φαίνονται άσχημα. Κάθε ταινία έχει τα κοστούμια που της αξίζουν. Ο κινηματογράφος είναι μια δουλειά συνόλου. Αλλάζοντας τα κοστούμια έχεις μια άλλη ταινία. Μετά το τέλος των γυρισμάτων όσα ρούχα είναι δανεικά από εταιρίες ή βεστιάρια επιστρέφονται. Πολλές φορές, βέβαια, κατασκευάζονται κοστούμια σε συνεργασία με κάποιο βεστιάριο - μετά τη χρήση παραμένουν στο βεστιάριο κι έτσι μειώνεται το κόστος παραγωγής. Πολλά από τα κοστούμια μένουν στα αρχεία των ενδυματολόγων ή τα κρατούν οι ηθοποιοί που τα φόρεσαν, και σπανιότερα οι σκηνοθέτες.

Margaret Cruzemark

Dress you up with my love

Το πιο ανήσυχο και στιλάτο ελληνικό blog περί μόδας, τέχνης, δρόμων, μουσικής και σινεμά έχει την υπογραφή της. Ποια είναι; Πώς το κάνει; Γιατί το κάνει; Μας απαντά.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

12 ώρες την ημέρα στους δρόμους. Μετρό. Τρόλεϊ. Λεωφορεία. Κλειστά αφτιά στους αστικούς θορύβους με χαλί από 8ος μουσικές στο iPod και μάτια ορθά-νοιχτά. Βλέπω κορίτσια με ψηλόμεσα παντελόνια τζιν, αμάνικα μπλουζάκια με στάμπες Rage Against The Machine, κοντές φούστες φορεμένες με creepers, δαντέλα και δέρμα, μπότες και πέδιλα, μαλλιά ροζ, μαλλιά μαύρα. Αγόρια με τα skateboards ανά χείρας και τα baseball hats φορεμένα κανονικά. Τοίχους γεμάτους αφίσες για συναυλίες που θα γίνουν. Παρακμιακά ξενοδοχεία που γίνονται γκαλερί για μία βδομάδα και μετά αργοπεθαίνουν χωρίς να τα ακούς. Είμαι η Margaret Cruzemark και είμαι συλλέκτης αστικών εικόνων. Με έμφαση στο στιλ του δρόμου, της καλύτερης live πασαρέλας.

Αυτό είναι που έκανα πάντα. Όταν έβλεπα τη γιαγιά μου να ετοιμάζεται να πάει να παίξει χαρτιά με τις φίλες της. Όταν έρχονταν οι φίλες της μαμάς μου στο σπίτι για καφέ. Στις βόλτες μου στην «Tango» και στο «Baiser». Στα ταξίδια μου στο Λονδίνο, στο Άμστερνταμ, στη Μόσχα. Έβλεπα την απενοχοποίηση της απλοϊκότητας στο ντύσιμο. Ανθρώπους που ψώνιζαν από flea markets, αγόραζαν κάτι από το ZARA, έπαιρναν κάτι από την ντουλάπα της μάνας τους ή του γκόμενου, και ήταν σαν να έβαζαν την υπογραφή τους. Μακριά από τα logos των γνωστών εμπορικών brands που λατρεύονταν στην Ελλάδα και ήταν (ή είναι ακόμη;) συνώνυμα της κοινωνικής καταξίωσης. Αυτό ήταν που έψαχνα πάντα. Να μπορέσω να δείξω ότι το στιλ είναι πάνω από τη μόδα, πάνω από το χρήμα, και προϊόν της προσωπικότητας και της παιδείας του καθένα. Στιλ είναι η άρνηση σε οτιδήποτε περιττό κι επιβεβλημένο.

Το 2009 άνοιξα το blog, του έδωσα όνομα και τίποτε άλλο. Κόλλησα. Η αγωνία

του πρωτάρη. Ενώ είχα ένα ολόκληρο πλάνο στο μυαλό μου, με το που είδα τη λευκή οθόνη για το πρώτο post, το άφησα. Και από το 2009 μέχρι το καλοκαίρι του 2010 η Margaret δεν έλεγε κουβέντα. Μάζευα όμως εικόνες. Τις έντυνα με τις μουσικές μου, σαν απαραίτητο συμπλήρωμα. Ίσως να ήταν αυτό που έλειπε για να μου βγουν όλα μαζί. Από μόνα τους.

Τα πρώτα posts ανέβηκαν. Άρχισα να νιώθω όλο και πιο όμορφα γιατί στο blog μπορούσα να ανεβάσω όλα τα πράγματα που μου άρεσαν, χωρίς να περιορίζομαι από κανέναν. Μοναδικό κριτήριο, εγώ. Η αποφόρτιση, η έκφραση, η ανεξαρτησία μου. Ανεβάζω ό,τι με ιντριγκάρει. Μόδα, στιλ, αλλά όχι μόνο αυτά. Διακόσμηση, μουσική, τέχνη, urban life έχουν το δικό τους κομμάτι στο blog.

Τον ελεύθερο χρόνο μου τον ξοδεύω στα άλλα μου ενδιαφέροντα. Ενδιαφέροντα που δίνουν τροφή για θέματα στο blog. Ακούω φανατικά new wave, post punk και Madonna. Πηγαίνω στο σινεμά για να δω ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Κατά προτίμηση βορειοευρωπαϊκό. Πηγαίνω σε μουσεία μοντέρνας τέχνης, διαβάζω μετά μανίας coffee table books και παίζω με τα παιδιά του Λυσίμαχου. Θυμάμαι τις παρέες των 8ος, την παρακμιακή ντίσκο στο Μυρωδάτο Ξάνθης, τους Matia Bazar και τα buggy παντελόνια.

Κατά τα λοιπά, με λένε Κατερίνα, τα τελευταία 8 χρόνια ζω στην Αθήνα κι έμαθα ότι, αν αλλάξεις τον τρόπο που βλέπεις τα πράγματα, τα πράγματα που βλέπεις θα αλλάξουν. Οι φίλοι μου με φωνάζουν με το όνομά μου. Οι υπόλοιποι, Margaret. Χαίρετε.

margaretcruzemark.blogspot.com.

Ανθή Αργυρίου, Παναγής Κουτσοκώστας

We can be heroes

Ζητήσαμε από τους δύο επιμελητές του φετινού Κόδρα Fresh 2014 να αναλύσουν το σκεπτικό του κόνσεπτ «Οι ήρωες πέθαναν. Ζήτω οι ήρωες!». Κι αυτοί με τη σειρά τους καλούν αυτούς που πρέπει να συμπλεύσουν. Νέοι καλλιτέχνες, ιδού η πρόκληση.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΛΑΖΑΡΟΣ ΓΡΑΙΚΟΣ

Το Πεδίο Δράσης Κόδρα χρόνια τώρα επιχειρεί να προσεγγίσει τη σύγχρονη εικαστική παραγωγή με έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, φωτογραφίας, video-art, νέων τεχνολογιών και τέχνης στο διαδίκτυο. Μία από τις κεντρικές εκθέσεις του φεστιβάλ είναι η έκθεση Κόδρα Fresh, η οποία φέτος για 5η συνεχή χρονιά υποστηρίζει και ενισχύει την παρουσία νέων και πρωτοεμφανιζόμενων καλλιτεχνών.

Φέτος, το Κόδρα Fresh με τον τίτλο «Οι ήρωες πέθαναν. Ζήτω οι ήρωες!» έχει ως κεντρική θεματική τους ήρωες και τους συμβολισμούς που τους συνοδεύουν διαχρονικά μέσα από τις εικαστικές τους απεικονίσεις. Για παράδειγμα, καλούμε τους καλλιτέχνες να σκεφτούν τους τρόπους με τους οποίους είμαστε εξοικειωμένοι με τις αναπαραστάσεις ηρώων, όπως ο ομηρικός Αχιλλέας, οι άγιοι της βυζαντινής παράδοσης, τα σύμβολα και οι αγωνιστές της ελληνικής ή οποιασδήποτε εθνικής επανάστασης, πολιτικοί, θρησκευτικοί και στρατιωτικοί ηγέτες, οι υπερήρωες των κόμικς και του κινηματογράφου. Επίσης, μας ενδιαφέρει η διαχείριση της μνήμης μέσω των ηρωικών αφηγήσεων και των μνημείων και ανδριάντων που υπάρχουν στον δημόσιο χώρο και τελικά κάθε υλικό ίχνος που αφήνει το παρελθόν και καταγράφεται ως ιστορική αλήθεια για το μέλλον.

Σκοπός μας είναι να προσκαλέσουμε τους νέους καλλιτέχνες να προβληματιστούν πάνω στις έννοιες της ιστορίας, της αρχαιολογίας, της εθνικής ταυτότητας και της αποδοχής ή της ανατροπής συμβόλων και εμβλημάτων.

Ουσιαστικά, βασικό ερώτημα είναι το πώς διαχειριζόμαστε τις «πολύτιμες ύλες» του παρελθόντος και συγκεκριμένα τους ήρωες και τις ιστορίες τους και ποια στοιχεία κρατάμε ως σημεία αναφοράς σε μία εποχή κρίσης; Θεωρούμε πως οι παραπάνω προβληματισμοί είναι επίκαιροι και τα ερωτήματα που προκύπτουν μας αφορούν όλους. Ίσως να αφορούν ακόμη περισσότερο τους νέους δημιουργούς οι οποίοι καλούνται να προσδιορίσουν τη θέση τους σε ένα πολύ ρευστό περιβάλλον.

actionfieldkodra.gr

Υποβολή αιτήσεων έως 30 Ιουνίου 2014: platform.gr/register

Ο Παναγής Κουτσοκώστας είναι ιστορικός τέχνης-μουσειολόγος. Έχει σπουδάσει Αρχαιολογία και Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και έχει ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές του σπουδές στην Πολιτισμική Πληροφορική και Επικοινωνία. Έχει διδάξει μουσειολογία και πολιτιστική διαχείριση. Εργάζεται στο πεδίο της επιμέλειας εκθέσεων.

Η Ανθή Αργυρίου έχει σπουδάσει Αρχαιολογία και Ιστορία της Τέχνης στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και έχει ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ στο πεδίο της Πολιτισμικής Ανάλυσης. Εργάζεται στο πεδίο της επιμέλειας εκθέσεων και συμμετέχει στην ομάδα του Πεδίου Δράσης Κόδρα από το 2011.

Θόδωρος Γιαχουστίδης

Vamos a la Nueva Plágia!

Cool Thing - Bubble Tea and more! Και ακολουθεί η ιστορία ενός δημοσιογράφου που, ενώ ως πρόσφατα η σχέση του με την Ασία ήταν οι ταινίες του Ανγκ Λι και του Γουόν Καρβάι, ξαφνικά βρέθηκε στα Νέα Πλάγια Χαλκιδικής να φτιάχνει ταϊβανέζικα αφριστά τσαγάκια.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Έχω πτυχίο κτηνιατρού. Μπορεί να έκανα 8 (οχτώ!) χρόνια για να τελειώσω τη σχολή, αλλά τα κατάφερα. Ποτέ δεν το εξάσκησα το επάγγελμα. Ας είναι καλά ο αείμνηστος Τάσος Μιχαηλίδης και ο Νίκος Γουλιάς. Όσο σπούδαζα, ξημερωβραδιαζόμουνα στους κινηματογράφους. Πολλές ταινίες, πάρα πολλές είδα, απόλαυσα, καταβρόχθισα. Ο τότε «εξώστης» έψαχνε ανθρώπους για να γράφουν κριτικές. Άδραξα την ευκαιρία. Αυτή ήταν η πρώτη «παρέκκλιση» από την πεπατημένη.

Από κριτικός (ανεπιστήμωτος) και βασικό στέλεχος του «εξώστη», έγινα αρχισυντάκτης του (good times). Να 'ναι καλά ο Τάσος, όπου κι αν βρίσκεται. Και ο Νίκος εκείνη την εποχή έψαχνε άνθρωπο για τη Cinemanía. Ο Τάσος του σύστησε εμένα. Έτσι βγήκαμε και στην τηλεόραση να πούμε. Κάναμε το κομμάτι μας.

Υπήρχε εποχή που δούλευα... παντού. Τι στο «About Θεσσαλονίκη» (φιλόδοξο πρότζεκτ που ήθελε να γίνει κάτι σαν το δικό μας «Αθηνόγραμμα», αλλά δεν...), τι στο «δυτικώς», τι στην ιστοσελίδα του Star Fm, τι στην ιστοσελίδα της εταιρίας Seven, τι σε έντυπα και εντυπώσεις, free press κι άλλα όχι τόσο free. Χαμός. Ωραίες εποχές. Λεφτά δυστυχώς δεν έκανα, αλλά, ψέματα να πω (;), πέρασα καλά.

Πριν πιάσω την πρώτη μου δουλειά ως έμμισθος πια και όχι ως εργαζόμενος με μπλοκάκι στην Εκδοτική (ήτοι, στον «Αγγελιοφόρο» και τα διάφορα περιοδικά του), πέρασα ένα φεγγάρι και από τις «επιλογές» (να μην αναφέρω ποιοι... ευθύνονταν γι' αυτό). Και στην Εκδοτική καλά πέρασα. Προφανώς, πριν ενσκήψει η κρίσις. Άσπρη συνεργασία με τη Σοφία Κωνσταντινίδου (ξαναναμώσαμε μετά το «About»), νέες φιλίες, δοκιμασία μου και σε άλλους στίβους γραφής πέρα από το κινηματογραφικό - καλλιτεχνικό. Ωραίες συνεντεύξεις (όχι να το παρευτώ, αλλά συνεντεύξεις όπως εκείνη με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο ή με τον Θάνο Ασκητή κέρδισαν πολλά εύσημα).

Φευ, όμως, η κρίσις χτύπησε παντού και ιδίως στον Τύπο. Στο εντωμεταξύ επαντρεύτην, έκανα και παιδάκι, δεν ήμουν πια υπεύθυνος μόνο για το σαρκίο μου. Οι περικοπές ήταν συνεχείς έως ότου έγιναν εξευτελιστικές, για να μπορείς να ζεις από τη δουλειά σου ως γραφιάς. Κάτι έπρεπε να γίνει. Το να καταπιαστώ με την Κτηνιατρική ήταν μια πρώτη σκέψη. Δύσκολα. Πέρα από το γεγονός ότι φίλοι με τους οποίους ήμουν στη σχολή, που είτε το παλεύουν στον ιδιωτικό τομέα είτε βρήκαν δουλειά στον δημόσιο τομέα, μου περιέγραψαν με μελανά χρώματα την κατάσταση, άντε να θυμηθείς πώς κάνεις ανάταξη ισχίου σε σκύλο, πώς πετυχαίνεις την ιδανική καισαρική σε αγελάδα και εντέλει από πού κλάνει το μπαρμπούνι!

Κτηνιατρική, γιοκλοιπόν. Σκέφτηκα να κάνω εκτροφείο σαλιγκαριών. Παρακολούθησα και σεμινάρια στην Αμερικάνικη Γεωργική Σχολή. Πολύ ενδιαφέρον πεδίο δραστηριοποίησης, αλλά για να βγάλεις λεφτά από αυτό πρέπει να επενδύσεις και πολλά λεφτά. Ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος και τα λοιπά. Να προσληφθώ κάπου... δύσκολο. 44 χρονών πια, στο Δημόσιο δεν με παίρνουν (δεν το ήθελα και ποτέ να πω την αλήθεια) και στον ιδιωτικό τομέα τα πράγματα είναι

ζούγκλα, όπως γνωρίζετε, αγαπητοί αναγνώστες.

Οπότε, άρχισαν οι σκέψεις: ας κάνουμε κάτι δικό μας, κάτι που να το δουλέψουμε μαζί με τη γυναίκα μου με το μικρότερο δυνατόν κεφάλαιο. Πρώτη επιλογή: μπουγατσατζίδικο. Κολλητός φίλος με απέτρεψε. «Θα μπαίνεις μέσα με τα τσαρούχια» μου είπε. Πάσο λοιπόν. Για franchise δεν το συζητάμε: 50 χιλιάδικα μίνιμουμ ζητούν οι διάφοροι. Δίνεις τα ωραία σου λεφτουδάκια και δουλεύεις... γι' αυτούς. Μπριτς! Μετά, μας ήρθε η ιδέα για λουκουματζίδικο. Κατέβηκα στην έκθεση Ho.Re.Ca στην Αθήνα για να δω τι «παίζει». Μεγάλη έκθεση, πολλές προοπτικές, ευχαριστημένος έφυγα. Μετά επισκέφτηκα το «Loukumati» στην Πανεπιστημίου. Λουκουμάδες, κι όχι μόνον, με μια μοντέρνα αισθητική. Απολαυστικοί ήταν. Μετά, ακολούθησε βόλτα στο Μοναστηράκι. Κι εκεί, στην Αιόλου, είδα όχι ένα αλλά δύο μαγαζιά που πουλούσαν Bubble Tea. Το «Bubble Tale» και το «Bubbleicious». Δοκίμασα και από τα δύο. Αυτό ήταν. Το... μοιραίο είχε επέλθει.

Ωραία, βρήκαμε τι μαγαζί θα κάνουμε πάνω - κάτω. Και πού θα το ανοίξουμε, παρακαλώ; Η απλή λογική λέει «μα στη Θεσσαλονίκη, φυσικά». Ναι, αλλά το προϊόν δείχνει να έχει εποχικότητα: είναι δροσιστικό. Ταιριάζει στο καλοκαίρι. Όχι ότι είναι απαγορευτικό να το δοκιμάσει κανείς και τον χειμώνα, αλλά έχει άλλη χάρη το καλοκαίρι. Οπότε, γιατί όχι στη Χαλκιδική; Τουρίστες θα έχει, γεμάτα θα είναι τα... πόδια της κατά τη διάρκεια της σεζόν, γιατί να μη δοκιμάσουμε την πέρασή μας εκεί; Έγινε έρευνα, βρέθηκε το μαγαζί στα Νέα Πλάγια και λίγο καιρό μετά εγεννήθη το «Cool Thing - Bubble Tea and more»!!!

Το όνομα το... δανειστήκαμε από το «Kool Thing» των Sonic Youth. Λατρεύουμε Κιμ Γκόντον. Και μιας που πέρα από το δροσιστικό τσάι η γκάμα των προϊόντων περιλαμβάνει cool πράγματα όπως παγωτά, γρανίτες, αναψυκτικά, μπίρες, καφέδες (ναι, και την ταπεινή φραπέδιά και τους γκλαμουράτους φρέντους), δεν ήθελε και πολλή σκέψη η... βάπτιση.

Όποιος λέει πως το να ανοίξεις ένα αναψυκτήριο είναι εύκολη δουλειά πλανάται πλάνην οικτράν. Κι εσείς που διαμαρτύρεστε για το γιατί καθυστερεί ο καφές ή ότι είναι μάπα, ελάτε να φτιάξετε ένα αφρόγαλα για φρέντο καπουτσίνο ή, ακόμα χειρότερα, για έναν απλό, ζεστό καπουτσίνο, και το ξανα συζητάμε! Προπονούνται για να μπορώ να τα κάνω όλα έτσι όπως πρέπει. Οι συνομιλίες με συνταξιούχους καθώς πίνουν τον ελληνικό τους ή το εσπρεσάκι τους είναι το λιγότερο διδακτικές και το περισσότερο διασκεδαστικές. Ο κύριος Βαγγέλης, ο κύριος Ηλίας, ο κύριος Βασίλης, η κυρία Μαίρη, η κυρία Κούλα, η κυρία Αλμπάνα μού κρατάνε καλή συντροφιά. Και οι μηχανές μόλις έχουν αρχίσει να ζεσταίνονται.

Α, δεν είπαμε τι είναι το Bubble Tea (ωραίος τύπος). Αντέστε να δοκιμάσετε ντε - κλέφτες θα γίνουμε; Δεν ξέρω αν είναι η τελευταία μου τρέλα, σίγουρα είναι η τολμηρότερη απόπειρά μου. Στα τέλη του Σεπτεμβρίου που θα κάνουμε ταμείο θα φανεί αν θα έχουμε δικαιωθεί.

Κυνήγι του θησαυρού στο νησί των πειρατών κάτω από αδυσώπητο ήλιο, σκόνη, και αέρα.
Σπασμένα κεραμικά, άγρια κατοίκια, εθελοντές αρχαιολόγοι και ο Άρης Τσαραβόπουλος σε ρόλο αρχηγού των ατάκτων.

Ο INDIANA JONES ΣΤΑ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Το χρονικό μιας εθελόντριας που κατετάγη στην ανασκαφική αρμάδα των Αντικυθήρων βλέποντας την ιστορία των αιώνων να αποκαλύπτεται κομμάτι κομμάτι και από πρώτο χέρι: το δικό της.

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΘΗΝΑ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗ

Ο «Βιτσέντζος Κορνάρος» πιάνει στα Αντικύθηρα κάθε τρίτη μέρα και φέρνει φρούτα, λαχανικά, είδη πρώτης ανάγκης και πότε πότε λίγους ανθρώπους.

Στο νησάκι της άγονης γραμμής και των 25 κατοίκων, ο Άρης Τσαραβόπουλος και λίγοι τολμηροί εθελοντές παλεύουν με τσάπες, σκουπάκια και σέσουλες κόντρα στη σκόνη, τον ανελέητο ήλιο και την αδιαφορία του κράτους, να ξεθάψουν μια αρχαία καστροπολιτεία.

«Ραντεβού στο καράβι. Ψάξε για τους αρχαιολόγους». Μετά από μόλις δύο μέιλ, αίτηση συμμετοχής και απάντηση, είσαι στον Πειραιά με ένα εισιτήριο, σάκο, σκηνή, πολλές ερωτήσεις κι έναν χάρτη του νησιού, μπας και βγάλεις άκρη.

Μέσα Αυγούστου, ο γερασμένος «Βιτσέντος Κορνάρος» είναι φίσκα, οι καλές καβάτζες πιασμένες με σακίδια και υπνόσακους. Το νυχτερινό ταξίδι για Κύθηρα, Αντικύθηρα, Κρήτη είναι μακρύ. Γύρω στις 4 αξιμέρωτο ακόμα, το καράβι πιάνει «λιμάνι»: πέντε ψαρόβαρκες κι ένα τροχόσπιτο για εκδοτήριο εισιτηρίων. Λίγα σπίτια ίσα ίσα που φαίνονται στο σκοτάδι, κι αυτά σκαρφαλωμένα σε ένα μικρό ύψωμα πάνω από το λιμάνι.

Πάνω που αρχίζεις να σκέφτεσαι πως έχεις κάνει πολλά λάθη στη ζωή σου αλλά κανένα πιο σοβαρό από αυτό, ακούγεται η φωνή: «Αρχαιολόγοι! Υπάρχει κανείς αρχαιολόγος;». Οι δέκα από τους δεκαπέντε που κατέβηκαν μαζεύονται γύρω από τη φωνή. Φοιτητές αρχαιολογίας και δυο τρεις που δεν έχουν σχέση αλλά έχουν δει όλα τα «Indiana Jones» και τσίμπησαν. Λίγα λεπτά μετά, άνθρωποι και μπαγκάζια φορτωμένοι σε ένα αθάνατο Lada και ένα ταλαιπωρημένο στέισιον βάγκον BMW ανηφορίζουν μέσα στην ερημιά και το σκοτάδι, προς το σχολείο, λίγα χιλιόμετρα έξω από το λιμάνι. Η μοναδική λάμπα ρίχνει το θαμπό φως της σε ένα σιωπηλό κτήριο

περικυκλωμένο από πολύχρωμα αντίσκηνα. Το σχολείο εδώ και χρόνια δεν έχει μαθητές. Δώδεκα καλοκαίρια τώρα όμως, ζωντανεύει χάρις στον Άρη και τους «ατάκτους» του: μια μικρή ομάδα αρχαιολόγων, φοιτητών και γενικά ανήσυχων εθελοντών.

Ο αρχαιολόγος Άρης Τσαραβόπουλος εργάστηκε στα Κύθηρα και στα Αντικύθηρα, ως επικεφαλής ανασκαφών της Β' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων. Για 12 συνεχή χρόνια διοργανώνει εθελοντική ανασκαφή στο «νησί των πειρατών», τα Αντικύθηρα. Και ξεναγεί στον αρχαιολογικό χώρο κάθε μέρα τους λιγοστούς επισκέπτες που θα βρεθούν στο νησί. Το 2011, που το κράτος έκρινε ότι δεν τον χρειάζεται άλλο, αποφάσισε να συνεχίσει με τη βοήθεια των εθελοντών.

Πρώτη συνάντηση με τον Άρη λίγο πριν την ανατολή του ήλιου, στο πρωινό, στον αυτοσχέδιο ξύλινο πάγκο έξω από το παλιό σχολείο. Όλοι ακούν προσεκτικά τον βορρ με το μέτριο ανάστημα και το μουστακάκι, που φέρνει σε Ηρακλή Πουαρό στο πιο μεσογειακό. Ο Άρης εξηγεί το πρόγραμμα. Ξύπνημα στις 6, πρωινό, ανασκαφή, μπάνιο, μεσημεριανό, σιέστα, καταγραφή ευρημάτων και συζήτηση, βραδινό φαγητό, ύπνος. Βγαίνουν οι πρώτες βάρδιες - σερβίρισμα, κουβάλημα νερού (στο σχολείο έχει μόνο ένα ντεπόζιτο), μαγείρεμα, λάντζα, τουαλέτες.

Τα μόλις 20 τετραγωνικά χιλιόμετρα των Αντικυθήρων βρίσκονται στην πύλη του Αιγαίου, ανάμεσα στα Κύθηρα και την Κρήτη. Στην εκστρατεία του Μεγαλέξανδρου οι κάτοικοι δέχτηκαν χρήματα από τους Πέρσες για να χτίσουν τείχη, καταφύγια για τα καράβια τους και να παρενοχλούν με

αυτά τον στόλο των Μακεδόνων. Στάθηκαν διπλά τυχεροί: Οι Πέρσες ηττήθηκαν και δεν πρόλαβαν να τους τιμωρήσουν που πήραν τα λεφτά χωρίς να τους βοηθήσουν και ο Αλέξανδρος πέθανε πριν προλάβει να τους τιμωρήσει που συμμάχησαν με τον εχθρό. Έχοντας αποκτήσει δύναμη, το γύρισαν στην πειρατεία.

Ο Ξυλοφάγος, ο πιο άγριος όρμος του νησιού, παίρνει το όνομά του από τα κουφάρια πλοίων στον βυθό του. Λίγο πιο μέσα βρέθηκε και το ναυάγιο του πλοίου που μετέφερε τον Μηχανισμό των Αντικυθήρων.

Το ύψωμα κρύβει μέσα του μια ολόκληρη ελληνιστική πόλη που περιμένει να πει την ιστορία της. Οι εθελοντές δουλεύουν σε ομάδες - στον ναό, στα λουτρά, στη νότια πύλη, στους τάφους. Οι αρχαιολόγοι σκάβουν κι αυτοί, σκουπίζουν, μετράνε, δίνουν οδηγίες και εξηγούν κάθε βήμα της ανασκαφής. Η σκόνη, ο ανελέητος ήλιος, ο ιδρώτας δεν έχουν πια καμία σημασία όταν, ξαφνικά μέσα στο χώμα ξεπροβάλλει μια αιχμή δόρατος, η άκρη ενός αγγείου, τα «πειραγμένα» ζάρια των φρουρών, μολυβδίδες με χαραγμένο όνομα για να ξέρεις ποιος σε σκότωσε, κρητικά κέρματα με το δελφίνι της Φαλάσαρνας. Το μπάνιο μετά το σκάψιμο είναι λυτρωτικό.

Οι εθελοντές κυριολεκτικά τρέχουν να βουτήξουν στη μοναδική παραλία του νησιού, με βορινό προσανατολισμό, ακριβώς κάτω από το Κάστρο. Το πιο χαλαρό μέρος της μέρας μόλις άρχισε. Παγωμένη μπιρίτσα περιμένοντας το φαγητό (συνήθως κατσικάκι) στην ταβέρνα-καφενείο-μπακάλικο-μανάβικο-ταχυδρομείο-τηλεφωνείο.

Δέκα μέρες τελειώνουν χωρίς να το καταλάβεις. Μόλις συνηθίσεις, μόλις κολλήσεις, έρχεται η ώρα να φύγεις. Πολλοί από τους εθελοντές έρχονται κάθε χρόνο. Η ιστορία κυλάει αργά, αποκαλύπτεται λίγη λίγη και θέλεις να μάθεις τη συνέχεια. Από πρώτο χέρι. Κι αν είσαι τυχερός, από το δικό σου. Όταν φεύγει η ομάδα, το νησί ερημώνει. «Είναι το μοναδικό νησί που ακόμα σε χαιρετάνε κλαίγοντας» λέει η Ελληνοαυστραλέζα στο κατάστρωμα του «Βιτσέντζου Κορνάρου».

Υ.Γ. Εναλλακτικό καλοκαίρι: Θέλεις να λάβεις μέρος στην ανασκαφή ή να τη βοηθήσεις να συνεχιστεί; Μπες εδώ: www.gofundme.com/99xjc4 www.antikytheraexcavation.gr

Με σκαλιστήρια, ξύστρες και σκουπάκια, οι εθελοντές αποκαλύπτουν σιγά σιγά την καστροπολιτεία.

Το θαύμα της ημέρας: σχεδόν ανέπαφος αμφορέας δίπλα στον νεκρό 11. Ή μήπως δίπλα στον νεκρό 10;

Γαμοπίλαφο και άφθονο κρασί για όλους στο πολιτιστικό γεγονός της χρονιάς, στο πανηγύρι του Αγίου Μύρωνα, στις 17 Αυγούστου.

Ύπνος σε καταυλισμό πολλών πραγματικών αστέρων, στον περίβολο του παλιού σχολείου.

Eva Green Girl against boys

Το κορίτσι του επόμενου «Sin City» υπήρξε πρώην κορίτσι του Τζέιμς Μποντ, που ήταν πρώην κορίτσι του Μπερτολούτσι, του Ρίντλεϊ Σκοτ και του Τιμ Μάρτον. Μήπως στο αστραφτερό πρόσωπό της διαγράφεται η φυσιογνωμία της επόμενης πραγματικά σπουδαίας ηθοποιού της Ευρώπης;

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

«Είναι τόσο όμορφη, που καταντά ανήθικο» έλεγε ο Μπερνάρντο Μπερτολούτσι για λογαριασμό της. Ουδμία διαφωνία. Στην πρώτη της εμφάνιση, το 2003, αναπλήρωνε τη νωθρή, απλοϊκή κινηματογραφική προσέγγιση του ιταλού σκηνοθέτη με χορταστικότερες σκηνές ερωτοτροπίας, συνουσίας ή φόρα παρτίδα επιδεικτικά περιφερόμενης γύμνιας - ένα soft core πορνογράφημα με νοσταλγικές νύξεις στο μεγάλο σινεμά της nouvelle vague ήταν το «The Dreamers», παρ' όλα αυτά χάρισε στην Εύα Γκριν πανευρωπαϊκό βραβείο ερμηνείας. Η ίδια δήλωσε αργότερα ότι σοκαρίστηκε από τον πληθωρισμό των σεξουαλικών παρεκτροπών της στην ταινία.

Γεγονός είναι ότι 11 χρόνια έπειτα από εκείνο το σκανδαλιστικό ντεμπούτο εξακολουθεί να εκμεταλλεύεται συνειδητά το χαρισματικό κορμί της ως εύφλεκτο υλικό που πυρπολεί τις συλλογικές φαντασιώσεις. Η ένδειξη «ακατάλληλο» στα φιλμ που συμμετέχει δεν είναι μια γενική τάση, αλλά ο πάγιος κανόνας.

Από το παρατεταμένο ζευγάρι με τον Ορλάντο Μπλουμ στο «Kingdom of Heaven» του Ρίντλεϊ Σκοτ και το καθιερωμένο διπλόρωμα του Ντάνιελ Κρεγκ στο «Casino Royale», δεν δίστασε να περάσει στο κτηνώδες κουτούπιωμα της πρώτης μεταφοράς των «300» του Φρανκ Μίλερ και στη συνέχεια να ενδώσει σε ένα πλήρες ξεζούμισμα από τον Τζόνι Ντεπ στο μπαρτονικό «Dark Shadows», στη διάρκεια μιας μαραθώνιας περίπτωσης που περιελάμβανε αιδοιολειξία, ιεραποστολική στάση και μετασυνουσιακό τσιγάρο στον καναπέ. Όλα αυτά χωρίς να υπεισέλθουμε σε πιο αποκλίνουσες συμπεριφορές της, όπως, για παράδειγμα, σε εκείνες που εξάσκησε στο ανεξάρτητο θρίλερ «Cracks», στον ρόλο της ημίτρελης μυθομανούς λεσβίας εκπαιδευτικού, η οποία αποπλανούσε τις ανήλικες μαθήτρές της.

Πρόσφατα υπερέβη με μιντιακή χλαπαταγή τα εσκαμμένα, όταν οι καθαρά διαγραφόμενες θηλές του στήθους της μέσα από ένα διάφανο νεγκλιζέ στο πόστερ του δεύτερου «Sin City» θεωρήθηκαν εκτός ορίων ερεθιστικές από τη Motion Picture Association της Αμερικής, η οποία έσπευσε να απαγορεύσει την ανάρτηση της αφίσας: ένα έως σήμερα ανήκουστο μέτρο, που ωστόσο δεν αναχαίτισε στο παραμικρό την ιλιγγιώδη διάδοση της εικόνας στο ίντερνετ.

Θύμα λογοκρισίας ή όχι, το «Sin City: A Dame to Kill» βγαίνει στις αίθουσες στις 22 Αυγούστου και θα αποτελέσει το επόμενο βήμα στο μεθοδικά καλλιεργημένο breakthrough της Εύα Γκριν

στο ευρύ κοινό. Σκηνοθετημένο από τον Ρόμπερτ Ροντρίγκεζ και τον δημιουργό του κόμικ, Φρανκ Μίλερ, φιλοξενεί τον ίδιο γαλαξία αστέρων με τον προπάτορά του (Τζέσικα Άλμπα, Ροζάριο Ντόσον, Μίκι Ρουρκ, Κλάιβ Όουεν, Μπρους Γουίλις) και ταυτόχρονα τοποθετεί στα νουάρ κάδρα του μια δεύτερη κουστωδία διασήμων, με την παράφορη Εύα να πλαισιώνεται από τους Τζος Μπρόλιν, Ρέι Λιότα, Τζόζεφ Γκόρντον-Λέβιτ, Στέισι Κιτς, Lady Gaga.

Το ερώτημα επιμένει ασφαλώς, έπειτα από ένα τόσο σχοινοτενές ημερολόγιο γύμνιας σε κοινή θέα: Είναι καλή ηθοποιός ή μια αδιαμόρφωτη στάρλετ η Εύα Γκριν; Στις καλύτερες στιγμές της, όπως, για παράδειγμα, στο ανεξάρτητο «Perfect Sense» του Ντέιβιντ Μακένζι με τον Γιούαν ΜακΓκρέγκορ, που συνεπήρε το κοινό του Sundance το 2011, η Εύα διαπρέπει ως ερμηνεύτρια που συνδυάζει φυσικό κάλλος με την ικανότητα διαχείρισης απαιτητικών δραματικών ρόλων. Ενώ διαθέτει και την υποκριτική πυγμή που της επιτρέπει να αναρριχάσει μόνη της στα απόκρημνα όρη των υψηλών τηλεθεάσεων την ακριβοπληρωμένη παραγωγή του Showtime «Penny Dreadful». Όπου υποδύεται τη Βανέσα Άιβς, μια αινιγματική αποκρυφίστρια αντιμέτωπη με ποικιλόμορφες εκφάνσεις του ανομολόγητου κακού στα χρόνια του βικτοριανού Λονδίνου.

Το «Penny Dreadful», που έκανε πρεμιέρα σε Αμερική και Βρετανία φέτος και ολοκληρώθηκε μόλις, εξελίχθηκε σε ένα από τα εθιστικότερα θεάματα της χρονιάς χάρη στην τρομώδη θεματική, την ομιχλώδη ατμόσφαιρα και το ιστορικό του δούναι και λαβείν με τον Ντόριαν Γκρέι, τον Δράκουλα, τον Φρανκενστάιν και τον Τζακ τον Αντεροβγάλτη. Εύλογα εξασφάλισε και επόμενη σεζόν, η οποία θα προβληθεί το 2015.

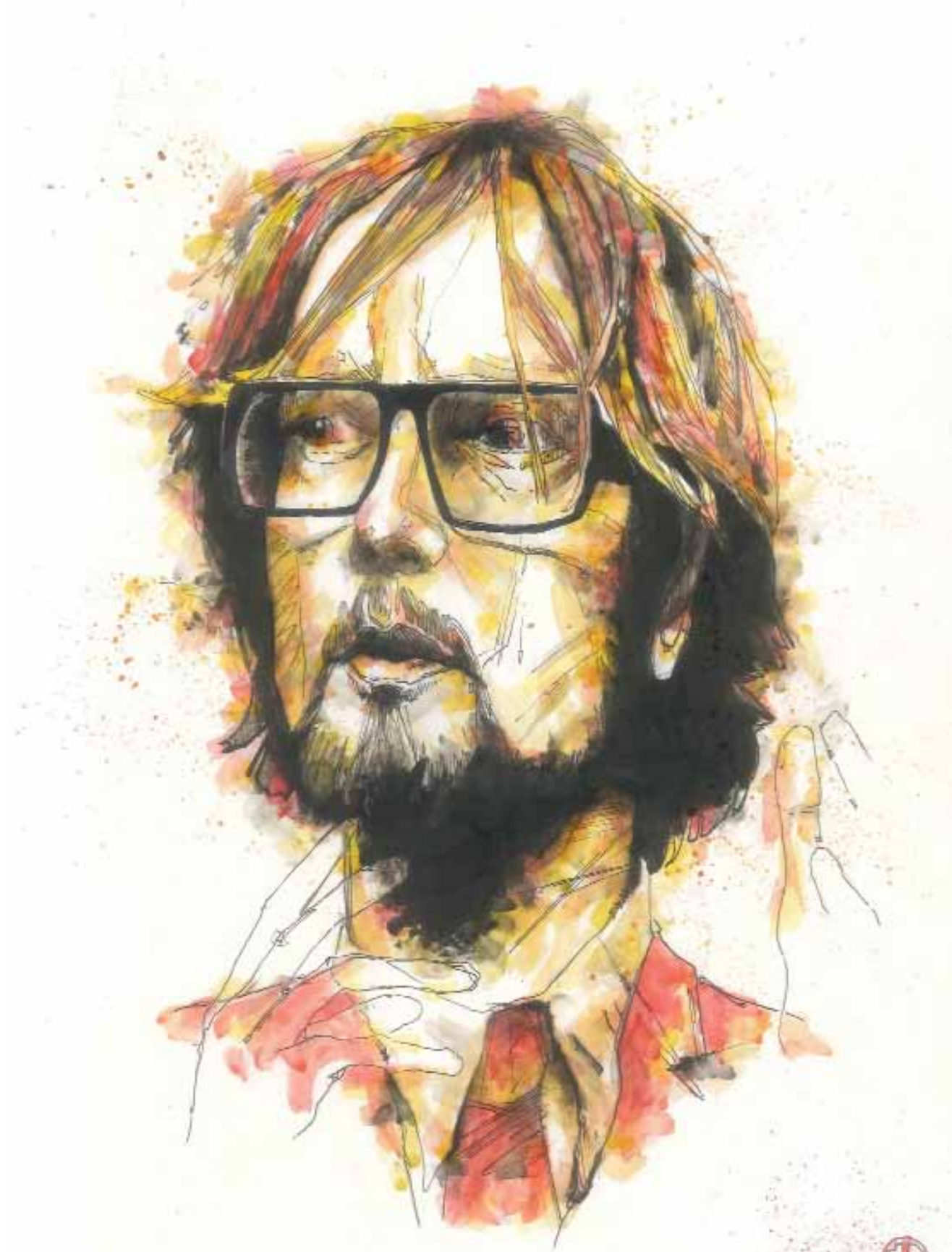
Στο μεταξύ, αφιερώματα στο «Vanity Fair» και σωρεία σεναρίων στα πόδια της 33χρονης κόρης γαλλοσουηδού οδοντιάτρου και εβραίας μητέρας με καταγωγή από τη Γαλλική Αλγερία - σαν τον Αλμπέρ Καμί, η μαμά Γκριν, Marlene Jobert, είναι μια pied-noir. Διέγραψε μάλιστα τη δική της πορεία στο σινεμά, έχοντας παίξει μεταξύ άλλων στο «Αρσενικό - Θηλυκό» του Γκοντάρ. Το πλήρες όνομα της ηθοποιού με το κοσμοπολίτικο αίμα και τα γκριζοπράσινα πλάνα μάτια είναι Eva Gaëlle Green. Και το αστείο είναι ότι πρόκειται για φυσική ξανθιά. Ακόμη όμως και η αφοσίωση της στις σκοτεινότερες ανταύγειες των χρωμοσσομπαριών επιτείνει την αύρα μυστικιστικού εξωτισμού που την περιβάλλει.

Διογένης Παπαδόπουλος

Χρώματα, όχι Chrome!

Ένας ζωγράφος που ζει στην Ξάνθη, αλλά αγαπάει το Σέφιλντ των Ρuίρ, το Βερολίνο του Μπόουι και τα γυμνά σώματα από όπου κι αν προέρχονται. Να, δεξ.

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ξάνθη; Τι κανείς εκεί; Ντόπιος ή μετανάστης (επαγγελματικός ή ερωτικός); Είμαι Ξανθιώτης γέννημα θρέμμα. Το λέω έτσι, γιατί γεννήθηκα, μεγάλωσα αλλά και ανατράφηκα σε αυτήν, καθώς ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στο Πολυτεχνείο Ξάνθης. Όταν έφτασε η ώρα των «μεγάλων αποφάσεων» (καριέρα, οικογένεια και λοιπά), διαπίστωσα ότι ο τόπος που μου ταίριαζε καλύτερα ήταν η Ξάνθη.

Iggy, Jarvis, Lou και Nico, Θωμάς Waits, Polly Jean Harvey, Dizzy, τι κόλλημα ωραίο και τι πορτρέτα όμορφα! Πώς σου ήρθε η ιδέα; Φόρος τιμής σε ήχους που αγαπάς να υποθέσω; Μπορείς να το πεις και έτσι. Το κόλλημά μου είναι η μουσική, αλλά η μεγάλη μου αγάπη είναι η ζωγραφική. Το να ζωγραφίζω πορτρέτα μουσικών είναι ο τέλειος συνδυασμός.

Πέρα από τη σειρά με τη μουσική, τι άλλο ζωγραφίζεις και με τι άλλο καταπιάνεσαι στο πεδίο των εικαστικών; Γιατί και κάποια γυμνά σου είναι εξίσου εντυπωσιακά δυνατά! Ασχολούμαι κυρίως με το πρόσωπο και το ανθρώπινο σώμα. Η εκφραστικότητα και η αισθαντικότητα είναι πράγματα που με παρακινούν να ζωγραφίζω άλλοτε ρεαλιστικά και άλλοτε φαντασιακά.

Χέρι, χαρτί, καμβάς, μπογιές ή υπολογιστής και ψηφιακές επεξεργασίες; Ποια είναι η τεχνική σου αλλά και το μανιφέστο σου; Δεν έχω κάποιο μανιφέστο, γιατί, για μένα, η τέχνη δεν μπορεί να είναι δογματική. Προς το παρόν, έχω πειραματιστεί με τα παραδοσιακά υλικά της ζωγραφικής και δεν έχω ασχοληθεί με ψηφιακές επεξεργασίες. Όσο για την τεχνική, καθορίζεται από την έμπνευση.

Παλιό σύνθημα από το Πολυτεχνείο Ξάνθης της δεκαετίας του '80: «Μένω στην Ξάνθη μόνιμα, είπα να κάτσω φρόνιμα, μα άλλο δεν αντέχω!». Σχολίασέ το προβάλλοντάς το στο σήμερα της πόλης αλλά και στην καθημερινή σου ζωή, εικαστική και κοινωνική! Τι γίνεται δηλαδή σε αυτή την πόλη πέρα από ήσυχη ζωή, καθαρό αέρα, ποτά, γιορτές με μάσκες και σουβλάκια; Αν με το «φρόνιμα» εννοείς «βαρεμάρα», θα σου πω ότι δεν ισχύει. Στην Ξάνθη πλέον, αν δεν θέλεις να βαρεθείς, δεν βαριέσαι. Σίγουρα δεν είναι αστικό κέντρο, αλλά, από την άλλη, δεν είναι μόνο μια πόλη «φορκλόρ». Αντιμετωπίζει σήμερα τα ίδια προβλήματα που αντιμετωπίζει όλη η χώρα. Ωστόσο, αυτό που μπορεί να παρατηρήσει κανείς είναι ότι παρά τους περιορισμένους πόρους, υπάρχει μια κινητικότητα στον χώρο του πολιτισμού, η οποία οφείλεται είτε σε δομές που ήδη υπάρχουν είτε σε ιδιωτική πρωτοβουλία.

[behance.net/diogenispap](https://www.behance.net/diogenispap)

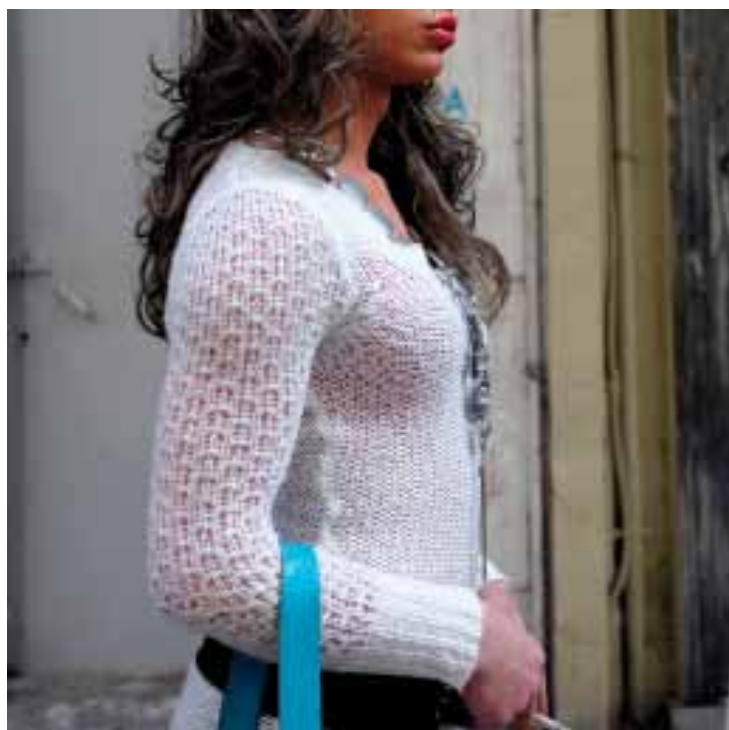

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Transportrait Athens

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

Έχουμε ξαναδεί δυσδιάκριτες λήψεις των τραβεστί της Αθήνας, αλλά ποτέ δεν τους/τις αντικρίσαμε με τη φυσικότητα και την ευθύτητα με την οποία στάθηκαν απέναντι στον φακό του Γιώργου Γεωργίου.

Αυτή είναι φωτογραφία δρόμου στα καλύτερά της και το ολοκληρωμένο yearbook μια ξεχωριστής πάστας πλασμάτων.

Ανάλογα με το αισθητικό κριτήριο και τη στάση σας απέναντι στη ζωή, τη σεξουαλικότητα και το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση, αυτές οι εικόνες μπορεί να φαντάζουν ευγενείς ή χυδαίες, ερωτικές ή απωθητικές. Σε καμία περίπτωση ωστόσο δεν τις προσπερνά το βλέμμα. Η έως τώρα επαφή μας με τη φυλή των τρανσέξουαλ εξαντλείται σε παπαρατσικά νυκτερινά πλάνα εφημερίδων και μακρινά κλιπ τηλεοπτικών ρεπορτάζ με παραμορφωτικά πίζελ στη θέση των προσώπων, προκαλώντας αισθήματα φευγαλέας ηδονοβλεψίας που υποβιβάζουν τον θεατή στη θέση του ματάκια στην κλειδαρότρυπα.

Το πορτφόλιο του Γιώργου Γεωργίου με τίτλο «Transportrait» τοποθετεί τη λυκοφωτική αυτή υποκουλτούρα σε μια ολωσδιόλου διαφορετική διάσταση. Τα πορτρέτα των τραβεστί του αθηναϊκού κέντρου έχουν κάτι από τον σκληρό ρεαλισμό του Mapplethorpe, αποπνέουν μια αύρα σχεδόνγουορχολική στηναπροσχημάτιστη προσέγγισή της. Σφιχτά, αφτιασιδωτα close ups που ανασαίνουν στο πρόσωπό σου και σε κοιτούν ίσια στα μάτια, αμελητέο στιλιζάρισμα στο πόδι με ό,τι μπορεί να έχει διαθέσιμο το εκάστοτε μοντέλο, τετράγωνο φορμά προσαρμοσμένο στον

αμφιβληστροειδή της γενιάς του Instagram.

Μοιάζουν τραβηγμένα μονομιάς, όμως αποτελούν προϊόν χρόνιου πάρε δώσε με τον κόσμο της πιάτσας. «Το υλικό δουλεύτηκε σε όλη τη διάρκεια του 2011, καθώς και κατά το ήμισυ του 2012», εξηγεί ο φωτογράφος. «Ξέρεις, μέχρι να γνωριστούμε... στην αρχή δεν ήθελαν επ' ουδενί, σταδιακά ένα-δύο άρχισαν να γουστάρουν. Μόλις τους πήγα τις πρώτες τυπωμένες φωτογραφίες, απέκτησα και το εισιτήριο ελευθέρας». Παρά τη γενικευμένη απροθυμία να ποζάρουν σε φακό μεγάλης εστίασης, οι τραβεστί, όλες προερχόμενες από τη Βουλγαρία εκτός μιας Κύπριας, εξοικειώθηκαν σταδιακά με την κάμερα και την αποδέχτηκαν ως αξεσουάρ της καθημερινής ρουτίνας τους από και προς την πιάτσα, σε απόσταση δεκαπέντε μέτρων από το δημαρχείο της Αθήνας.

Ώσπου, «στις αστυνομικές επιχειρήσεις του '12 σφραγίστηκε το κτήριο και ουδέποτε εμφανίστηκε ξανά εκεί κοπέλα. Εκείνο το διάστημα έφεραν τούμπα την Αθήνα. Πολλά σημεία πιάτσας καιντρόγκας, καταυλισμοί, χώροι συνελεύσεων της μαφίας και λοιπά παράγωγα της υποκουλτούρας του υποκόσμου εξαλείφθηκαν».

Και σε αυτό το χρονικό σημείο ολοκληρώνεται η σχέση του Γιώργου Γεωργίου με το πρότζεκτ «Transportrait». Ο 36χρονος δημιουργός, ο οποίος σπούδασε φωτογραφία και οπτική επικοινωνία στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ, αρχειοθέτησε τη δουλειά και συνέχισε να επιδίδεται στις προσφιλείς του ενασχολήσεις, τα ταξίδια σε Ασία, Λατινική Αμερική και Ευρώπη, και τη φωτογραφία ντοκουμέντου με κοινωνικοπολιτικές προεκτάσεις. Όντας συνεργάτης κορυφαίων Μέσων, ενδεχομένως έχετε δει δουλειές του σε δημοσιεύσεις των Financial Times, New Yorker, Der Spiegel, ZDF, Il Reportage, Le Nouvel Observateur, μεταξύ άλλων.

Από το πάρεργο αυτό απομένουν μια σειρά εικόνων και το φωτογραφικό αποτύπωμα μιας ξεχωριστής φυλής, σε μια συγκεκριμένη φάση της πόλης. «Με μια εξ αυτών είμαστε γείτονες», ολοκληρώνει ο Γεωργίου. «Έχουμε πει δυο καφέδες, έχουμε μοιραστεί μια πίτσα, μου έχει πει τρία-τέσσερα πράγματα εκ των έσω. Αλήθειες; Ψέματα; Ποιος ξέρει...»

giorgosgeorgiou.com

God Save the Queens

Περίεργο φαινόμενο: γιατί τόση πολλή από την ευδαιμονικότερη μουσική του καλοκαιριού κελαρύζει από πρόσωπα γένους θηλυκού; Αυτή είναι η ποπ που ανακουφίζει από τον καύσωνα του φετινού θέρους και πιστοποιεί την άποψη πως η μουσική του 2014 ανήκει στα κορίτσια.

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

Lykke Li: Lykke, Lykke, είσαι εδώ;

Η σπουδαία σουηδική ποπ παράδοση δεν έχει πάψει να μας τροφοδοτεί με οικουμενικά τρανές επιτυχίες που μαλάζουν τρυφερά το κορμί και την ψυχή - αυτό ακριβώς το είδος ερωτικού παιάνα, προορισμένου να κατακλύσει γήπεδα, κλαμπ, μπαρ και κάθε διαθέσιμο χώρο συνάντησης διακονεί και η Lykke Li, με ακόμη μεγαλύτερη δεινότητα στο τρίτο της άλμπουμ, «I Never Learn». Σκέψου Roxette, σκέψου Cyndi Lauper και συμπλήρωσε με κάθε άλλη ένοχη απόλαυση από την οποία δεν σε αφήνουν τα συκοφαντημένα eighties να απαλλαγείς.

TALA: Ιράν - Σερβία, ένα τραγούδι δρόμος

Το σανσκριτικό όνομα της ιρανικής καταγωγής Λονδρέζας ηχεί ασυνήθιστο και μυστηριώδες, χωρίς ωστόσο να υπάρχει τίποτε το ανοίκειο στις μελωδίες που σκαρώνει –το πρώτο δισκογραφικό της δείγμα, ένα Ε.Ρ. τριών τραγουδιών με τίτλο «Duchess», κυκλοφόρησε τον Απρίλιο, επιδράμοντας έκτοτε σε κάθε διεθνή λίστα με τα καλύτερα της σεζόν χάρη στη δροσερή γ'η'b ανεμελιά του και τους απόηχους των πιο ευφρόσυνων δειγμάτων που μας χάρισε στον Κολοφώνα του, τη δεκαετία του '90, το acid house. Ακούστε το «Serbia», μια μετα-rave υπόσχεση ηδονικού εξωτισμού.

Lorde: Oh my!

Οφείλεις να σταθείς με τον δέοντα σεβασμό απέναντι στη δεκαεπτάχρονη με το μεσσιανικό όνομα που πούλησε 1 εκατομμύριο δίσκους στην Αμερική και εκτόπισε τη Miley Cyrus από την κορυφή των τσαρτ. Η Ella «Lorde» Yelich - O'Connor συνδυάζει μινιμαλιστική παραγωγή με ποιητικές ανησυχίες και τη συναισθηματικά φορτισμένη ερμηνεία που στοχεύει στον πυρήνα του ακροατηρίου της Florence & the Machine. Επιπλέον, ποιος δεν θα ήθελε να σφίξει το χέρι ενός κοριτσιού το οποίο προσπερνά κάθε δισκογραφική σύμβαση για να συνεργαστεί με τον παραγωγό Son Lux στο πρόσφατο «Easy (Switch Screens)», ένα τραγούδι θαρρείς ξετρυπωμένο από το σεντούκι παραδοξοτήτων του Τομ Γουέιτς;

Lana del Rey: Πες του Λου πως ακόμα τον ψάχνω

Η σειρά των εκατομμυρίων κλικ στο ίντερνετ είναι ξανά εδώ, με ένα καινούργιο άλμπουμ που κυκλοφόρησε στις 17 Ιουνίου και το οποίο προπαγανδίστηκε δεόντως στους μήνες που προηγήθηκαν με τα «West Coast», «Shades of Cool», «Ultraviolence» και «Brooklyn

Baby», όλα τους στο οικείο ηχοχρωματικό κλίμα της ξεπεσμένης στάρλετ που δεν διαθέτει χρόνο για τίποτε άλλο στη ζωή, πέρα από το να αναπολεί girl groups, κούρσες με τον Ρόι Όρμπισον και δυνητικές συμμετοχές στα πιο αλλόκοτα όνειρα του Ντέιβιντ Λιντς. Τις ηχογραφήσεις επιμελήθηκε ο Dan Auerbach των Black Keys, ενώ σας παραθέτω ένα ενδεικτικό τετράστιχο, και βγάλτε άκρη: «Το αγόρι μου είναι σε μπάμπα, παίζει κιθάρα ενώ τραγουδάω Λου Ριντ, έχω πούπουλα στα μαλλιά, φτιάχνω με υδροπονικό χόρτο».

The Haim: Εγώ, εσύ και η τρελή σου αδελφή

Το ντεμπούτο τους κοντεύει να χρονίσει, αλλά με ένα παλμαρέ θαυμαστών που συμπεριλαμβάνει τους Primal Scream και τον Jay Z, δεν θα μπορούσαμε να αδιαφορήσουμε για την περίπτωση τους. Τρεις εικοσάρες από το L.A., αρματωμένες με δερμάτινα περφέκτο, πτυχία εθνικομουσικολογίας, μεροκάματα ως οργανοπαίκτριες στο βιογραφικό τους και τραγούδια που αναβιώνουν την ηλιόλουστη υπόσχεση του California dreaming, οι αδελφές Alana, Este και Danielle Haim αντλούν από το μείλιχο σοφτ ροκ του '70 και του '80, διατυμπανίζοντας ανενδοίαστα τις επιρροές τους από τους Fleetwood Mac. Πανούργα φαμίλια.

Banks: Everybody freeze, this is a robbery!

Προτού την τοποθετήσεις στο κουτάκι της «θηλυκής εκδοχής του The Weeknd», στάσου μια στιγμή στο βίντεο του «Fall Over» (νουάρ στυλιζάρισμα, μαύρα εσώρουχα, ηδυπαθή στριφογυρίσματα στο κρεβάτι), και στην περίπτωση που δεν ψηλαφίσεις τα ίχνη της εμπνευσμένης συνθέτριας στο αισθησιακό δέρμα που κατοικεί, αναζήτησε τα δύο Ε.Ρ. που κυκλοφόρησε το 2013, προάγγελους του πρώτου της άλμπουμ, το οποίο επίκειται τον Σεπτέμβριο. Εκεί θα δι-

BANKS

PHANTOGRAM

ZOLA JESUS

LADY GAGA

MAYA JANE COLES

ακρίνεις τα dubstep αποτυπώματα του Burial και του James Blake, εκεί και τη μεγάλη παράδοση του αμερικάνικου g'n'b, (συγκρατάει άλλωστε τη Laureen Hill και την Eriqah Badu στις βασικότερες επιρροές της), εκεί θα περιπλανηθείς και στις ομιχλώδεις ατμόσφαιρες του Tricky και των Portishead. Πολύ ευσύνοπτα και ουσιαστικά την περιγράφουν οι οπαδοί της στο YouTube: ένα εύθραυστο πουλί με σπασμένη φτερούγα είναι η Jillian Banks.

Zola Jesus: Κυρία, ελέησον!

«Θέλω να γράφω τραγούδια τόσο φορτισμένα που να κάνουν τις φλέβες σου να πονούν» δηλώνει η Zola Jesus, μια τραγουδίστρια η οποία συχνά παρομοιάζεται με τη Liza Gerrard των Dead Can Dance, την Elizabeth Frazer των Cocteau Twins, ενώ οι πιο τολμηροί τη χαρακτηρίζουν «Kate Bush συνοδεία Joy Division». Σαφώς έλκεται από το goth, γεγονός που καταμαρτυρά και η συμπεριλήψή της στον κατάλογο της Sacred Bones, μιας εταιρίας με σπесиαλιτέ στο λανσάρισμα αμερικάνικων έγχρωμων ακροτήτων. Τρία άλμπουμ, τρία E.P. και αμέτρητα σινγκλ και συνεργασίες συνθέτουν το δημιουργικό απόσταγμα της 25χρονης Ρωσοαμερικανίδας Nika Roza Danilova, με έναν δίσκο επιπλέον προγραμματισμένο για τον Αύγουστο.

Maya Jane Coles: Παντεβού στο Reworks 2014

Προϊόν του Βόρειου Λονδίνου, ανατράφηκε σε ένα φιλελεύθερο πολιτιστικά σπιτικό, με τον πατέρα της να σχεδιάζει εναλλάξ εξώφυλλα για μπάντες τόσο ετερόκλητες όσο οι Orb και οι Killing Joke. Η διάχυτη ελευθεριακότητα μετακυλίστηκε και στη δική της νοοτροπία, όντας πλέον, και παρά το λιλιπούτειο παράστημά της, μια δεσπόμενη φυσιογνωμία της κουλτούρας του underground στην dance μουσική, με συμβολή σε κάθε παραφυάδα της, από το dubstep και

το βερολινέζικο techno μέχρι τη minimal house, καθώς και με αυτο-πρόσωπη παρουσία ως πρωθιέρεια σε ηδονοθηρικά d.j. σέτ που ξεκινούν στις 6 το πρωί. Επεμβαίνει με ρεμίζ σε κάθε σημαίνον σινγκλ που φτάνει στα αφτιά μας τελευταία, μόλις επιμελήθηκε το 750 νούμερο της περίφημης σειράς συλλογών του κλαμπ «Fabric», ενώ έχει πραγματοποιήσει και μια διθυραμβική πρεμιέρα στη δισκογραφία.

Phantogram: Phantαστικοί ήχοι

Η συνεισφορά της αμερικανικής ανατολικής ακτής στο κείμενο προέρχεται από το νεοϋορκέζικο ντουέτο των Sarah Barthel και Josh Carter, οι οποίοι μόλις κυκλοφόρησαν το «Voices», ένα δεύτερο άλμπουμ ηλεκτρονικο-κιθαριστικού indie, που θεωρήθηκε αρκετά καλό από τους Flaming Lips ώστε να παραχωρήσουν τον πολυοργανίστα Steven Drozd στις ηχογραφήσεις του. Θα ακουστεί συχνά προσεχώς το σινγκλ «Fall In Love», και επιπλέον ποιος θα μπορούσε να κακίσει ένα σχήμα που υπογράφει τραγούδι με τίτλο «Bill Murray»;

Lady Gaga: Gagalicious!

Έχοντας κατακτήσει το δικαίωμα χάρη στις επαναληπτικές εξτραβαγκάντζες της να κάνει πλέον ό,τι στην κυριολεξία γουστάρει, η Lady Gaga λανσάρισε μόλις ένα δωδεκάλεπτο βίντεο στο YouTube για την προώθηση του νέου της σινγκλ, «G.U.Y.», ενός «αρτ-ποπ φιλμ», όπως το χαρακτηρίζει η ίδια. Καπιταλισμός, ανδρικός σοβινισμός και μάτσο πρότυπα δοκιμάζονται σκληρά μέσα στην καλοϋπολογισμένη παρωδία της, σε ένα γύρισμα που βρήκε αρχαιοπρεπούς κιτς και συμβόλων ελληνικής μυθολογίας. Διαστάσεις μυθολογικές αναμένεται να προσλάβει και η παρουσία της στην Ελλάδα, με τη συναυλία της στις 19 Σεπτεμβρίου να αποτελεί τον μοναδικό καλό λόγο να προσμένει κανείς το φθινόπωρο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ

Πάλι
κεντάει ο
στρατηγός!

33 ιστορίες, λες και τις νύχτες, που όλοι κοιμούνται, ένας σκαντζόχοιρος κρυμμένος στο μαξιλάρι του δεν τον αφήνει να ησυχάσει. Εμπεριέχονται στον «Νοέμβριο», το τελευταίο του βιβλίο, και διατρανώνουν την πεποίθησή μας ότι είναι ο μεγαλύτερος εν ζωή έλληνας συγγραφέας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ

Γειτονιές, δρόμοι, στέκια, κτήρια, άνθρωποι, συνθήκες, ιστορίες. Μεταλλάσσονται ή χάνονται, αλλοιώνονται ή εξαφανίζονται νομοτελειακά. Η πόλη όμως συνεχίζει, η ζωή προχωρά, αναρωτιέμαι: Μήπως στον «Νοέμβριο», όπως βέβαια και σε αρκετές από τις πρότερες διηγηματογραφίες σου, επιθυμείς να διασώσεις ένα κομμάτι ανθρώπων, τόπων και συμβάντων που δεν θα έπρεπε να τους λάχει λήθη; Η πρόθεση δεν είναι να τους διασώσω ως απλή μνήμη, αλλά να τους εντάξω σε ιστορίες οι οποίες εκπέμπουν νοήματα και αινίγματα πέραν των ιδίων. Αναβιβάζονται, δηλαδή, σε πρωταγωνιστές μύθων οι οποίοι περιέχουν και εκλύουν (ή κρύβουν, ταυτόχρονα) και άλλες, πολλαπλές σημασίες – πάντα βέβαια με την έγνοια της αναγνωστικής απόλαυσης. Διογκώνω ή μινιμάρω πλευρές ανθρώπων και τόπων, έτσι ώστε να υπηρετούν μια σύλληψη που τους ξεπερνάει, μέσα σε μια θραυσματική, αλλά αυτάρκη διήγηση η οποία υπάρχει, πια, καθεαυτή. Όλο το παίγνιο είναι τι επιλέγεις και το πώς το λες, ελλειπτικά, με ποια εκφραστικά μέσα, ρυθμό και μοντάζ. Τότε παύει να είναι ένα περιστατικό, πραγματικό ή επινοημένο, και αποκτά κράση λογοτεχνίας, με πολλαπλά στρώματα ανάγνωσης. Αυτονομείται εντελώς, ζει διαχρονικά εν εαυτώ.

Θυμάμαι, σε μια δημόσια ομήγυρη, μια εκρηκτική σου τοποθέτηση: το τουρκομπαρόκ που κατατροπώνει τη Θεσσαλονίκη δεν αλλάζει με ψευτοενέσεις μοντερνιάς. Μόνο, είπες, αν ανατινάξουμε την πόλη, θα μπορέσουμε και να τη χτίσουμε από την αρχή. Αλλιώς, κάθε προσπάθεια να συμβαδίσουμε με τη νεωτερικότητα είναι καταδικασμένη σε φτηνή μίμηση και ψοφοδεή επαρχιωτικό μηρυκασμό. Η Θεσσαλονίκη κάνει σημειωτόν εδώ και χρόνια. Σχεδόν σαπίζει. Χρειάζονται μεγαλοφάνταστες και τολμηρές επεμβάσεις για να προλάβει αισθητικά αυτό που έχει συμβεί σε άλλες πόλεις, και αρχιτεκτονικά, και κοινωνικά, και αισθητικά, και καλλιτεχνικά. Δεν μπορούμε ακόμα να έχουμε ως σύμβολο της πόλης μια κυλινδρική, οθωμανική φυλακή θανατοποιοντών και καταλύματος των γενιτσάρων. Θέλουμε μελλοντολογικά γλυπτά στην προκουαία, των μεγαλύτερων καλλιτεχνών του κόσμου, ανισόπεδες διαβάσεις, γέφυρες και διάπλατες λεωφόρους, τρελούς φωτισμούς και υπερ-μοντέρνα κτήρια σε συνομιλία με τα παλιά και με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της πόλης. Με συμπληρώματα κακής διατροφής δεν λύνεται τίποτε, απλώς διαστέλλεται το κιτς ή παρηγοριέται επικαιρικά ο μέσος όρος.

Στον «Νοέμβριο» ισορροπείς δεξιολογικά μεταξύ της Μεγάλης Ιστορίας και των ανθρώπινων μικρών ιστοριών, που μένουν στο κατόπι της, σαν λογαριασμοί που τρέχουν και καμιά φορά παραμένουν εις το διηνεκές ανεξόφλητοι. Και ίσως οι δεύτεροι είναι που σε ωθούν να τους νταγιαντεύεις, να τους ξαναγεννάς και να τους ξαναπλάθεις. Οι παλιές Παρασκευές που πέρασαν. Γιατί το χθες δείχνει να σε συνεπαίρνει τόσο πολύ κι όλο το τριβεζιζεις; Υπάρχουμε στο τώρα, αλλά κυρίως υπάρχουμε ως χθες, ως υποστάσεις μνήμης, για να φτιάσουμε το αύριο. Το χθες είναι η προηγούμενη μέρα, και το αύριο οι προηγούμενοι αιώνες – όλα αυτά σε συνδυασμό,

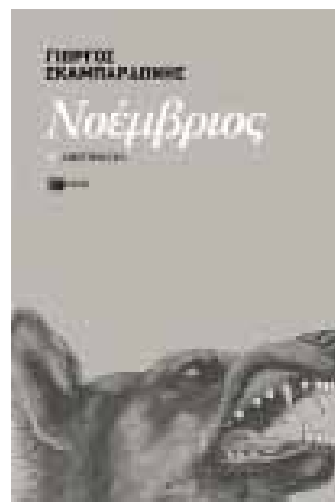
ως συνείδηση, και σε δυναμική συνέχεια που γίνεται αέναο άλμα προς τα μπρος. Ο Καβάφης μιλάει για την τωρινή κρίση με απόλυτη ευστοχία, γράφοντας για μια «Μεγάλη ελληνική αποικία του 200 π.Χ.». Η ανθρώπινη κατάσταση στις άπειρες ποικιλίες της έχει σταθερές και μεταβλητές πέραν της επιφανειακής ροής του χρόνου. Αλλά και για το αύριο να γράψω, σε λίγο κι αυτό θα γίνει χτες. Τίποτε δεν γερνάει γρηγορότερα από το μέλλον. Ο χρόνος είναι σχετικός κι ένα οποιοδήποτε συμβάν ή διήγηση νοηματοδοτείται από τον τρόπο που τη φωταγωγούμε, τις σχετικότητες με τις οποίες τη συνδέουμε. Ένα γερμανικό καταφύγιο στο γήπεδο του Άρεως από μόνο του δεν λέει τίποτε, αν δεν το συσχετίσω συνειδητά με άλλα γεγονότα, παράπλευρες μνήμες και τωρινούς συνδυασμούς, για να λάβει νέα ζωή και διαρκές νόημα.

Ποια είναι αυτή η γενεσιουργός αιτία που σε κινεί, σε συνταράσσει, σου φέρνει αυτό το ρίγος, προαπαιτούμενο υποθέτω, για να πλάσεις. Είναι πέραν της συνείδησης, οπότε δύσκολο να περιγραφεί. Απλώς συμβαίνει, όταν έρθω σε επαφή με μια εικόνα, ακούσω μια φράση, δω μια χειρονομία, ή εμπλακώ σε ένα περιστατικό. Τότε προκύπτει μια ένδον ανάφλεξη, αυτό που λέμε έμπνευση, και σπαργανώνεται μια καταρχήν ιστορία. Αυτή τη ζυμώνω σιωπηρά, ώσπου να φτάσει σε ένα σημείο. Μετά αρχίζει η βάσanos της γραφής, όπου παίρνει άλλες κατευθύνσεις και μορφές, μέσα στην επεξεργασία και τη διαπάλη με τη γλώσσα. Αλλά δεν μπορείς αυτή την αρχική στιγμή ούτε να την προκαλέσεις συνειδητά, ούτε να τη σκηνοθετήσεις. Κατάλαβα, όμως, νωρίς, ότι όσο πιο πολύ λογυρνάω, και ψάχνω, και συναναστρέφομαι, και ταξιδεύω, και μιλώ με άλλους ανθρώπους, και βλέπω νέα πράγματα, και πηγαίνω σε χώρους που δεν κατέχω, και βασανίζομαι, τόσο πιο συχνά συναντώ την αφορμή, την έμπνευση. Χρειάζεται διαρκές ψάξιμο και διαθεσιμότητα, πυρετική παρατήρηση, άπειρες σημειώσεις. Σκυλίσια εγρήγορση.

Γιατί «Νοέμβριος»; Ουρανός βαρύς, σκοτεινισμένος, φύση γυμνή, κρύο, βροχή, σκελécια. Παλιά, στους τίτλους έπαιζες ασύστολα: «Μεταξύ σφύρας και Αλιάκμονος», «Γερνάω επιτυχώς», «Όλα βαίνουν καλώς εναντίον μας»... Είπα να αλλάξω κάπως στιλ. Έπειτα η λέξη «Νοέμβριος» περιέχει ή εκπέμπει μιαν αίσθηση εσωστρέφειας, καταβύθισης, παλτού, αναδίπλωσης και αναστοχασμού. Απομόνωσης. Επίσης είναι μεταβατικός χρόνος, οδηγεί στην κορύφωση του χειμώνα αλλά και στις γιορτές και στην ιερότητά τους, στον μύθο τους. Όμως, και ηλικιακά είμαι στον Νοέμβριο. Και μέσα σε αυτή τη λέξη ακούω το νους, έμβρυο και ιός, ή 'α. Δεν ξέρω. Τη νιώθω σαν να μου λέει περισσότερα από αυτά που καταλαβαίνω. Ακούω ακατανόητες αντηχήσεις, υπαινιγμούς και θροίσματα που την ίδια στιγμή μου διαφεύγουν.

Παραμένεις εμμονικά προσηλωμένος σε κάποιες σταθερές, αν μου επιτρέψεις. Ζώα, αγιογραφίες, εμφύλιος, λαϊκά τσα τσα, ιερή τοπιογραφία, όπως το φαρμακείο του Πεντζίκη, το βιβλιοπωλείο Μόλχο, ο Τάκης Κανελλόπουλος στο Ντορέ, συμβάντα επί της μακεδονικής γης, είτε αφορούν τους μαχητές της Απολλωνίας

Ίλης είτε τις μέρες του Παύλου Μελά. Κέντρα διασκέδασης, αλμυρά νερά, τρανζιστοράκια, αναγνωστικά του δημοτικού και ενδοοικογενειακές συναντήσεις σαν άλυτα μυστήρια. Ανασκάπτεις, να το πω, σε συγκεκριμένα εδάφη, επιδιώκοντας συγκεκριμένα κοιτάσματα. Γιατί; Κάθε συγγραφέας, ή δημιουργός γενικότερα, έχει έναν κόσμο με βασικές ορίζουσες, και με ρευστά όρια, φυσικά. Και ιδρύει ένα λογοτεχνικό σύμπαν ανάλογο, αντίστοιχο, διακριτό. Η επανάληψη θεμάτων σε παραλλαγές είναι άξονες όρασης, συνδέσεις και βαρύκεντρα της οντότητάς του. Βασικοί κόμβοι του καμβά. Αν ζούσα, ας πούμε, στην Αλάσκα, σίγουρα θα υπήρχαν στις αφηγήσεις μου αρκούδες και ιγκλού. Αν ήμουν μουσουλμάνος, θα υπήρχαν μιναρέδες. Πέραν τούτων, στον πιο εσωτερικό κύκλο του καθενός ενυπάρχουν εκδοχές θεμάτων από τα οποία επιλέγει, ανάλογα με την ιδιοπροσωπία του. Ο Παπαδιαμάντης έχει τις εκκλησιές, ο Καβάφης τους κούρους και τον στοχασμό, ο Σολωμός το Μεσολόγγι, ο Φώκνερ τον Αμερικάνικο Νότο, και λοιπά. Για τον καθένα μας, εξάλλου, υπάρχουν κάποιες σταθερές, βασικές αναφορές, που τον κάνουν ξεχωριστό, του δίνουν πρόσωπο. Τα κοιτάσματα που ψάχνω υπάρχουν δίπλα μας, ή λίγο πιο εκεί, αρκεί να μπορέσω να τα δω. Και από ένα σημείο και πέρα αυτό γίνεται σχεδόν συνειδητή, εντατική όραση. Αγρυπνία. Εκούσιο πάθος. Όταν δεν γράφω, τίποτα δεν έχει ιδιαίτερα σημαντικό νόημα. Σε μια φάση δυστοκίας νιώθω σχεδόν σαν να μην υπάρχω. Πως είμαι ένα άχρηστο κέλυφος. Άχθος αρούρης. Η ζωή, παρότι αγαπώ τη γυναίκα μου, τους φίλους, κι άλλους ανθρώπους, ζώα και πράγματα, την Τέχνη σε όλες τις εκδοχές της, μου φαίνεται λειψή, επιφανειακή, έως μάταιη. Μάλλον πρόκειται για κάποιου είδους αρρώστια, ή ιδεοκαταναγκασμό. Για κάποιου είδους αγωνία να πω πράγματα που έχω μέσα μου κι ακόμα δεν έχουν βγει. Άγχος, να προλάβω. Ονειρεύομαι τη μέρα που θα απαλλαγώ από αυτήν την εμμονή και θα ζήσω σαν άνθρωπος κανονικός, ήρεμος, πλήρης, απολαμβάνοντας την οικογένεια, το διάβασμα, τους φίλους, τα σκυλιά μου, το αλκοόλ, τη μουσική, το σινεμά, την περιπλάνηση, καθεαυτά, χωρίς όλα ετούτα να αναφέρονται ύπουλα στη λογοτεχνία. Ίσως, όμως, τότε, να είναι και η απαρχή ενός βαθύτερου τέλους, που μακάρι να έρθει έτσι. Να φύγω ανάλαφρα, χωρίς χρεωστούμενα, χωρίς έγνοια, σαν πουλάκι.

Ο «Νοέμβριος» του Γιώργου Σκαμπαρδώνη κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

KEEGAN LUTTRELL

UPROOT

Η τέχνη και η ζωή της συνοψίζονται στον ορισμό που δίνει στη λέξη «uproot»: «Να ξεριζώνεσαι, μπορείς; Να βρίσκεις τη δύναμη και να φεύγεις μακριά μόλις νιώθεις πως βαλτώνεις! Να αγκαλιάζεις τις αλλαγές και να μη φοβάσαι να φοβάσαι».

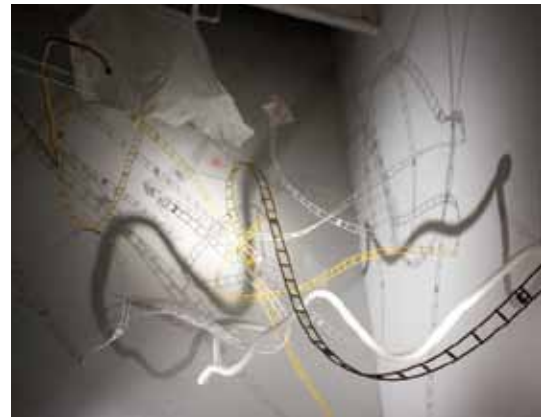
ΚΕΙΜΕΝΟ: BIBIANA ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ

«The Aftermath Part II». Αλεξίπτωτο, νερό, βτεπόζιτο. 2013.

«Desert Dust». 35mm προτζέκτορας σλάιντ, βιντεοεγκατάσταση, προβολές σλάιντ. 2013.

«Ascension». Κομμάτια πλαστικού παιχνιδιού, αλεξίπτωτο, μέταλλο. 2012.

«Aurora». Βιντεοεγκατάσταση σε αλεξίπτωτο. 2012.

«Μερικά παιδιά σταματούν να ζωγραφίζουν και να χρωματίζουν - εγώ όχι. Κατέληξα στο γυμνάσιο να ασχολούμαι σοβαρά με την τέχνη. Έτσι κατάλαβα πως αυτή την κατεύθυνση θα έπαιρνε η ζωή μου. Εξάλλου, με δυο γονείς καλλιτέχνες, μεγάλωσα παίζοντας "γκαλερί" με τον αδερφό μου. Κρεμούσαμε τις ζωγραφιές μας στον τοίχο και οργανώναμε εγκαίνια στο σαλόνι!»

Σήμερα το έργο της «The Thinking Place» (2010) κοσμεί τα γραφεία της Google στην Καλιφόρνια και το «Avi Gero» (2008) το βιβλιοπωλείο «Atlantis» στην Οία. Το 2012 συμμετείχε στην Biennale της Σαντορίνης με το «Parachute Skin», ενώ τον Μάρτιο που μας πέρασε εξέθεσε το δικό της «πίξελ ουρανού» στην Αθήνα στο πλαίσιο της έκθεσης «uP» της διαδικτυακής πλατφόρμας Create an Accident.

Μεγαλωμένη στο Τενεσί, σπούδασε Ιστορία της Τέχνης και Φωτογραφία στο MICA, ενώ πήρε το μάστερ της στη Γλυπτική από το Mills College. Τα τελευταία δύο χρόνια ζει στην Καλιφόρνια, σε μια καλλιτεχνική κολεκτίβα που λειτουργεί (και) ως γκαλερί, στούντιο ηχογράφησης, εκτυπώσεων, βερνάντα (αυτο)-ψυχανάλυσης. Αντλεί την έμπνευσή της από οτιδήποτε εύθραυστο, εύαλωτο, υπό κατάρρευση. «Βρίσκω δυνατότητα στα χαλάσματα και βλέπω ομορφιά στο χάος».

Μότο της είναι η λέξη «uproot», γι' αυτό άλλωστε την έχει «κεντήσει» στον αριστερό της καρπό. Αγαπάει τα τζιτζίκια, τις φωτιές στα κάμπινγκ και το φεγγάρι, ενώ δεν μπορεί να ζήσει χωρίς καλούς συζητητές, δυνατό καφέ και ένα ζευγάρι στραπατσαρισμένες πειρατικές μπότες. «Α, και πετονιά ψαρέματος! Το σπουδαιότερο εργαλείο ενός καλλιτέχνη!» Πετονιά ψαρέματος, νερομπογιές, ακρυλικά, ένας αρχαίος σκάνερ, μία Hasselblad κάμερα και ό,τι άλλο βρεθεί στο διάβα της είναι τα υλικά-εργαλεία με τα οποία η Keegan απομονώνει χαοτικές και συγκινησιακά φορτισμένες στιγμές και τους δίνει μορφή. Ή και όχι. «Δεν νομίζω πως μπορεί πλέον κανείς να είναι μόνο ένα είδος καλλιτέχνη... Το να έχεις πολλαπλούς τρόπους να εκφραστείς, εξυπηρετεί σε αυτή την εποχή που (έχουμε μάθει να) αποσπώμαστε διαρκώς. Στον δυτικό κόσμο είμαστε τόσο συνδεδεμένοι με την τεχνολογία! Έχουμε τόσο μεγάλη πρόσβαση στην πληροφορία, που έχει γίνει εύκολο στη δημιουργικότητα να ανθίσει. Οι "νέες τεχνολογίες" σχετίζονται πια άμεσα με τη μοντέρνα τέχνη. Ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο σήμερα είναι εντελώς διαφορετικός από τον τρόπο που τον βιώναμε πριν δέκα χρόνια. Το ίντερνετ έχει έναν περιέργο τρόπο να συνδέει τους ανθρώπους, έτσι οι δυνατότητες είναι ανεξάντλητες. Είμαι πραγματικά περίεργη να

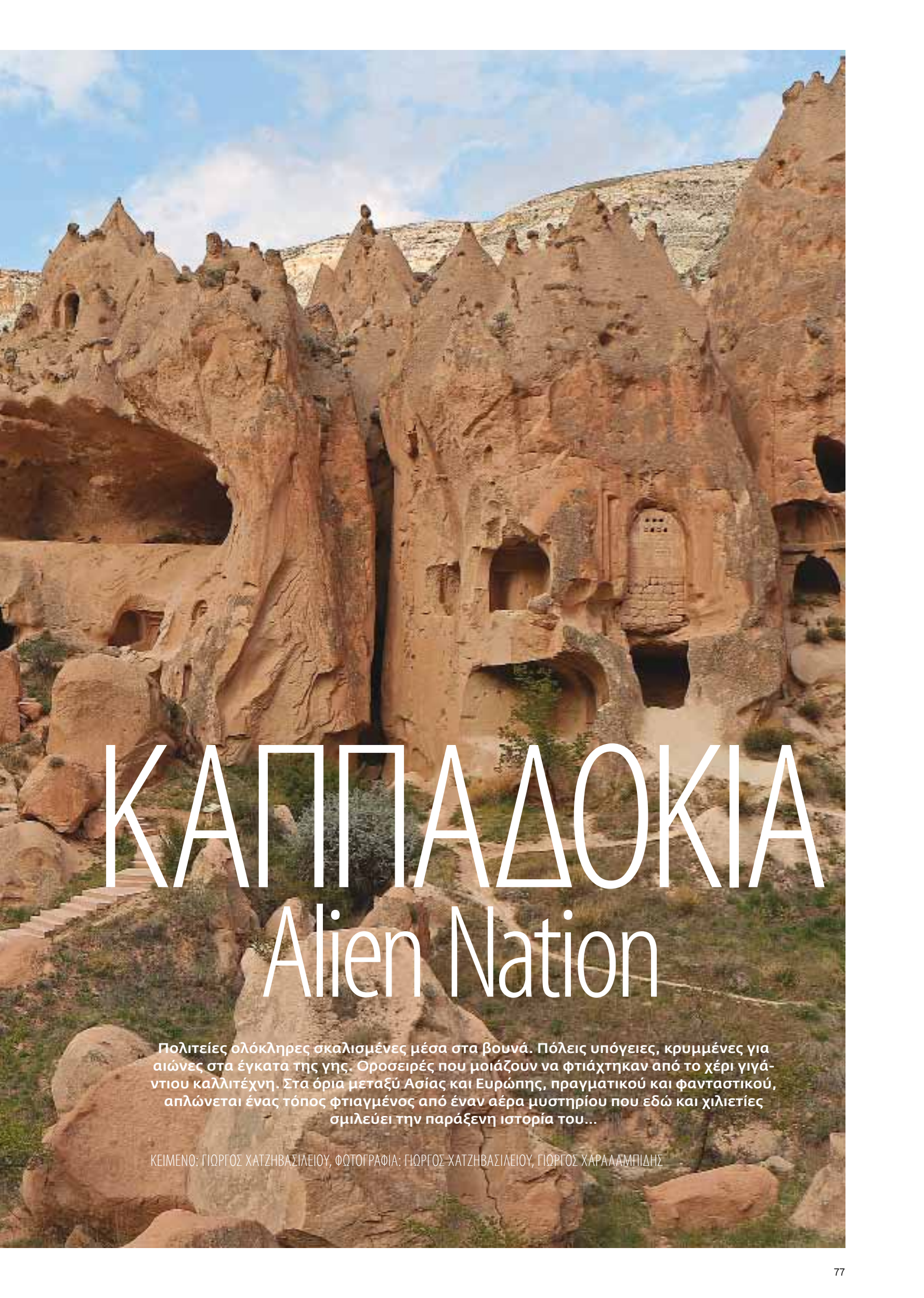
δω πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα την επόμενη δεκαετία».

Ονειρεύεται... ελευθερία. Την ελευθερία να έχει τον χρόνο και τη διάθεση να δημιουργεί χωρίς το στρες της επιβίωσης. «Το να εξισορροπεί κανείς τη δουλειά για βιοπορισμό με τη δουλειά για προσωπική έκφραση είναι μια συνεχής μάχη». Η ίδια χωρίζει τη ζωή της ανά περιόδους για να τα βγάλει πέρα προσπαθώντας να συνδυάζει το τερπνόν μετά του ωφελίμου. Αυτή τη στιγμή πακετάρει πετονιά ψαρέματος, πειρατικές μπότες και τους ήχους του νότου για ένα κολέγιο στις Άλεις, όπου θα διδάσκει Τέχνη μέχρι το 2016.

Ξεχωρίζει τις εγκαταστάσεις της Ann Hamilton, των Christo and Jeanne-Claude, της Sarah Sze, του Olafur Eliasson, της Rebecca Horn αλλά ηρωίδα της παραμένει η Marina Abramovic. «Η έκθεση "James Turrell: A Retrospective" (2013-2014) που είδα πρόσφατα στο LACMA μου άλλαξε τη ζωή. Και όταν βρέθηκα αντίκρυ στο έργο "Opera For A Small Room" (2005) των Janet Cardiff και George Bures Miller στην Biennale του Σίδνεϊ, έβαλα τα κλάματα... Αχ! (αναστεναγμός) Είναι τόσο δυνατή αυτή η γλώσσα! Αν δεν υπήρχε η τέχνη, θα έλειπε τόση ομορφιά από τον κόσμο...»

keeganluttrell.com

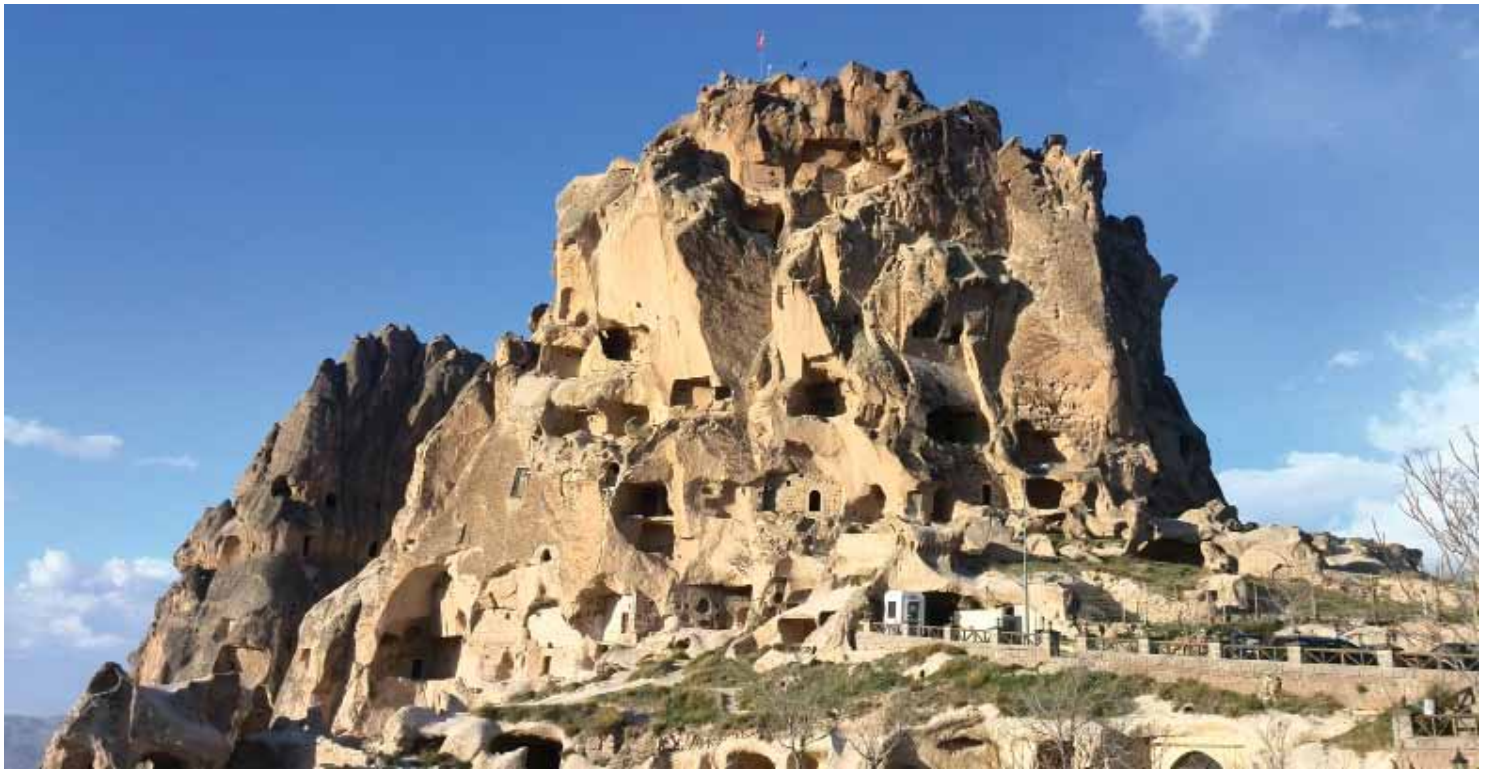
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

Alien Nation

Πολιτείες ολόκληρες σκαλισμένες μέσα στα βουνά. Πόλεις υπόγειες, κρυμμένες για αιώνες στα έγκατα της γης. Οροσειρές που μοιάζουν να φτιάχτηκαν από το χέρι γιγάντιου καλλιτέχνη. Στα όρια μεταξύ Ασίας και Ευρώπης, πραγματικού και φανταστικού, απλώνεται ένας τόπος φτιαγμένος από έναν αέρα μυστηρίου που εδώ και χιλιετίες σμιλεύει την παράξενη ιστορία του...

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

σότερα χρήματα των 7 περίπου εκατομμυρίων κατοίκων της, που δείχνουν οικονομικά σε καλύτερη κατάσταση από τους περισσότερους συμπατριώτες τους. Περπατώντας εδώ η λέξη που συναντάς περισσότερο είναι «λίρες» και το παραδοσιακό ανατολίτικο παζάρεμα των πάντων, ωστόσο οι ντόπιοι είναι ταυτόχρονα γνήσια φιλόξενοι. Από τα πιο εντυπωσιακά αξιοθέατα που ο τουρισμός τους έχει να δώσει, πάντως, είναι οι υπόγειες πόλεις που μέχρι πρόσφατα ήταν κρυμμένες όχι μόνο από τα μάτια αλλά και από τη μνήμη όλων.

Going underground!

Ούτε μία ούτε δύο... Τριάντα περίπου υπόγειες πόλεις βρίσκονται κάτω από τα πόδια των κατοίκων της Καππαδοκίας (αλλά μόλις οι 3

είναι επισκέψιμες)! Η μεγαλύτερη από αυτές, η Derinkuyu, φιλοξενούσε έως 10.000 ανθρώπους, αφού τρύπωνε σε βάθος 85 μέτρων και σε ακτίνα χιλιομέτρων. Η πόλη φτιάχτηκε από τους Χετταίους ως καταφύγιο και από τότε επεκτάθηκε και χρησιμοποιήθηκε από όλους τους κατοίκους που ακολούθησαν, προκειμένου να προφυλαχθούν από επιδρομές Περσών και Ρωμαίων. Πρόκειται για πολιτείες που μέσα τους φώλιαζαν τα πάντα: δωμάτια, λουτρά, εκκλησίες, καμινάδες εξαερισμού, χώροι παραγωγής κρασιού, στάβλοι, μονές, πηγάδια νερού και μεγάλες αίθουσες συναντήσεων. Η Derinkuyu ανακαλύφθηκε τυχαία μόλις στα 1963 από έναν κάτοικο του χωριού, ο οποίος, καθώς κατεδάφιζε έναν τοίχο του σπιτιού του, έμεινε έκπληκτος όταν ανακάλυψε ότι πίσω από

αυτόν ήταν ένα δωμάτιο που δεν το είχε δει ποτέ! Αυτό οδηγούσε σε ένα άλλο δωμάτιο και αυτό σε ένα άλλο και το άλλο σε άλλο, και έτσι διαπίστωσε πως ένας ολόκληρος άγνωστος κόσμος βρισκόταν κάτω από το σπίτι του...

Οι ιστορίες και οι τόποι της Καππαδοκίας κουβαλάνε μια μυστηριακή, άγρια ομορφιά που μπορεί κανείς να τη ζήσει από... παντού. Υπόγεια, επίγεια, ακόμη και... υπέργεια, χάρη στα δεκάδες αερόστατα που κατακλύζουν καθημερινά τον ουρανό της περιοχής, υφαίνοντας «κορυφαίες» εμπειρίες για όσους σεργιανίζουν μαζί τους. Από ψηλά ή χαμηλά, με αερόστατο ή υπόγεια, βέβαιο είναι πως το πέρασμα από εδώ αφήνει σημάδια ανεξίτηλα στα ύψη και στα βάθη όποιου περάσει έστω για λίγο από τα μυθικά αυτά μέρη.

Στα βάθη της Τουρκίας, 300 περίπου χιλιόμετρα ανατολικότερα της Άγκυρας, ξετυλίγεται μια περιοχή που δείχνει να μη μοιάζει με καμία άλλη στον πλανήτη. Αλλόκοσμη, αποτελούμενη από 5 πόλεις με βαθιές ρίζες μέσα στον χρόνο (όπως η Καισαρεία), η Καππαδοκία κλέβει από την πρώτη στιγμή τις εντυπώσεις, κυρίως για τα «θαύματα» που φιλοξενούνται στις σεληνιακές της κοιλάδες. Κάστρα, εκκλησίες, κατοικίες και μοναστήρια χιλιετιών είναι λαξευμένα μέσα στις οροσειρές της. Αλλόκοτοι τεράστιοι βράχοι σε σχήμα φαλλών ή μανιταριών και κάθε τι άλλου βρίσκονται φυτεμένοι ολόγυρα από τη φύση, όλα με φόντο μια διαρκή εναλλαγή μεταξύ άγριας ερήμου και καταπράσινων μονοπατιών. Είναι δύσκολο για κάποιον που επισκέπτεται την περιοχή να μη φανταστεί έστω για λίγο τον εαυτό του σαν ήρωα κάποιας ταινίας φαντασίας, με ένα τοπίο γύρω του που μοιάζει να βγήκε απευθείας από τα φιλμ κάποιου «Ιντιάνα Τζόουνς», ενός «Άρχοντα των Δαχτυλιδιών» ή (επί το επικαιρό-

τερον) ενός «Game of Thrones». Καθόλου τυχαία σε αυτά ακριβώς τα μέρη ήταν που ο Τζορτζ Λούκας αποφάσιζε να στήσει τις κάμερές του προκειμένου να γυρίσει τις επικές ταινίες των «Star Wars»!

May the force be with you

Οι κοιλάδες περιτριγυρίζονται αμφιθεατρικά από κούφια βουνά τόσο εντυπωσιακά, που εξωτερικά δείχνουν κάποιες φορές σαν να πλάστηκαν από τη φαντασία του Γκαουντί. Η εικόνα τους θυμίζει έντονα την αισθητική του καταλανού αρχιτέκτονα, ωστόσο οι μόνοι αρχιτέκτονες που παρενέβησαν εδώ είναι ο αέρας, η βροχή και η λάβα από τα ηφαίστεια που ξεχύθηκε εκατομμύρια χρόνια πριν. Με την εξωπραγματική αυτήν όψη αλλά και με το εσωτερικό των οροσειρών να κρύβει τούνελ, θαλάμους και μοναστήρια αρχαίων και πρωτοχριστιανικών πολιτισμών, οι κοιλάδες αυτές μοιάζουν περισσότερο με αυτόνομες εξωγήινες πολιτείες παρά με ανθρώπινο κατασκεύασμα.

Η αλλόκοσμη μορφή της Καππαδοκίας βρίσκεται σε συντονισμό με το παρελθόν της, από όπου και ξεπετάχθηκαν, γύρω στο 2.000 π.Χ., οι Χετταίοι, οι πρώτοι άνθρωποι που επεξεργάστηκαν τον σίδηρο. Οι Χετταίοι κράτησαν, βέβαια, το πολύτιμο αυτό μυστικό για τον εαυτό τους, κι έτσι ο στρατός τους ήταν ανίκητος και έτη φωτός τεχνολογικά μπροστά από την εποχή του. Ταυτόχρονα, ο τόπος είναι βαθιά ποτισμένος και από το θρησκευτικό στοιχείο. Για αιώνες, μέχρι και τη διάλυση του Βυζαντίου, η Καππαδοκία ήταν το δεύτερο σημαντικότερο κέντρο του ορθόδοξου χριστιανισμού μετά την Κωνσταντινούπολη δίνοντας εμβληματικές μορφές του χώρου (όπως τον άγιο Βασίλειο, τον άγιο Γεώργιο, τον Γρηγόριο Νύσση, τον Γρηγόριο Θεολόγο).

Γυρίζοντας σήμερα στα ανατολικότερα σύνορα της Δύσης ή στα δυτικότερα της Ανατολής, η Καππαδοκία αποτελεί έναν από τους πιο τουριστικούς προορισμούς της Τουρκίας. Από εδώ είναι που παράγονται τα περισ

Nicolas Saint Jean Flairmotion

Στην Ελλάδα της κρίσης κάθε ώρα ανοίγει ένα μπαρ και κάθε μέρα δέκα Ελληνόπουλα δηλώνουν μπάρμεν. Μόνο που για τον ήρωά μας, μέγα καλλιτέχνη του μπαρτέντινγκ και πολυβραβευμένο τσαμπιόνι σε παγκόσμιους διαγωνισμούς, το να σερβίρεις ποτά δεν είναι αυτό που φαντάζεσαι. Μελέτα τον και, αν μπορείς, γίνε και μαθητής του.

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΙΝΟΥΔΗΣ

Δημοσιογράφος δεν υπήρξα ποτέ κι ούτε που έγινα. Ένας φτωχολοδίαβολος της ζωγραφικής ήμουν και παραμένω, αλλά στις μεγάλες λιγούρες της τέχνης μου με σώζανε οι μπάρες. Δεκατρία συναπτά χρονάκια έβγαζα το χρήμα και το πέταγα στις μπογιές και στα νοίκια, οπότε στο μπαρμανλίκι και στα αλκοόλια χρωστάω πολλά. Για να μην τα πολυλογώ, τώρα που φτιάξανε λιγάκι τα πράγματα, πήγα και τον συνάντησα. Κατοικοεδρεύει πια στη Μάλαγα. Αυτός και η Flairmotion, η τύπου σαολίν σχολή μπαρτέντινγκ που δημιούργησε. Πέρασα μία ολόκληρη εβδομάδα μαζί του και με άλλους έξι από διάφορες άκρες της Γης. Η εκπαίδευση αυστηρή, σκληρή, σχεδόν σπαρτιατική, ενώ η διδασκαλία, ακριβής, συγκεκριμένη και ανοιχτή στη δημιουργικότητα του καθενός, θύμιζε περισσότερο πνευματική και σωματική εκπαίδευση Οιβητιανών μοναχών παρά ένα ακόμα μάθημα μπαρτέντινγκ.

Αυτά για τις δέκα ώρες περίπου που σπάσαμε τα δάχτυλά μας και διαρκούσε η καθημερινή εκπαίδευση. Κατά τις υπόλοιπες, ο δάσκαλος έδινε τα ρέστα του σαν οικοδεσπότης, μεριμνώντας ώστε να τρώμε και να πίνουμε τα καλύτερα, κι όταν δεν βουτούσαμε στην πισίνα του, φρόντιζε να μας κάνουν μασάζ αποθεραπείας φυσιοθεραπευτές από τη Μάλαγα.

Ποιος; Αυτός που έκανε να μοιάζει ενδιαφέρουσα μια από τις πιο άχαρες δουλειές του πλανήτη. Μπάρμαν, να παριστάνεις δηλαδή τον μπάτλερ και τον φίλο σε όποιον λάχει και προσγειωθεί μπροστά στο πόστο σου κάθε βράδυ μέχρι το πρωί. Ποιος; Η μεγαλύτερη μορφή του σύγχρονου μπαρτέντινγκ. Ο εισηγητής του flair, δηλαδή της α la performance εκτέλεσης ενός ποτού. Γιατί ποτό δεν είναι πια μόνο τα χιλιόγραμμα, οι μεζούρες και οι ακριβείς αναλογίες, αλλά και η εκτέλεσή του με πρωτοτυπία, προσωπικότητα και στιλ. Κι επειδή το στιλ είναι η απάντηση σε όλα. Κι επειδή το στιλ είναι ένας τρόπος να πλησιάζεις με φρεσκάδα κάτι που είναι βαρετό ή κάτι που είναι επικίνδυνο. Κι επειδή είναι καλύτερα να κάνεις με στιλ κάτι βαρετό, παρά να κάνεις χωρίς στιλ κάτι επικίνδυνο. Κι επειδή το να κάνεις με στιλ κάτι επικίνδυνο ο μέγας Τσαρλς Μπουκόφσκι το αποκάλεσε «τέχνη», έχω την τιμή να μου δίνει συνέντευξη ο ζωντανός θρύλος της μπάρας. Ο μύθος που για την κάθε καινούργια κίνηση που επινοεί, τα μπαρμάνια ανά την υφήλιο στήνουν μια ολόκληρη φιλολογία και παραφιλολογία. Η αυτού μεγαλειότητα. Ο Nicolas Sean Jean στην πρώτη συνέντευξη σε ελληνικό Μέσο.

Νίκολας, τι είναι αλήθεια ο μπάρμαν, αν δεν είναι απλώς αυτός που βάζει τα ποτά; Μπάρμαν είναι αυτός που έχει την ικανότητα να σερβίρει οποιονδήποτε κάτσει στην μπάρα του συμπεριφερόμενος με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Εκτός από γνώσεις γύρω από την παρασκευή ενός ποτού, το πιο βασικό είναι το ανθρώπινο κομμάτι, δηλαδή το να μπορείς να κάνεις τον καλεσμένο να αισθανθεί διαφορετικός, χαρούμενος και «ευλογημένος», ακόμα κι αν του σερβίρεις το πιο απλό ποτό στον κόσμο.

Ο περισσότερος κόσμος θεωρεί ότι το φλερ είναι να κάνεις ζογκλερικά πετώντας μπουκάλια πίσω από την μπάρα. Τι, στα αλήθεια, είναι το φλερ και από πού αντλεί την έμπνευσή του; Το φλερ είναι ο τρόπος να διασκεδάσεις τους πελάτες σου την ώρα που ετοιμάζεις το ποτό τους ή την ώρα που το πίνουν, χρησιμοποιώντας αποκλειστικά αντικείμενα του μπαρ. Είμαι flair bartender. Δεν είμαι ζογκλέρ. Αντλώ την έμπνευσή μου

από κάθε είδος τέχνης και προσπαθώ να ανακαλύψω τη λειτουργία της και το νόημά της μέσα από το φλερ. Ο χορός, το Κουνγκ Φου, το θέατρο, η μουσική, το καποείρα, για παράδειγμα, είναι μορφές τέχνης που έχουν ασκήσει επίδραση στο φλερ μου, όπως και τα ζογκλερικά που προανέφερες, αλλά κι αυτό αποκλειστικά και μόνο σαν πηγή έμπνευσης, όπως όλα τα προηγούμενα.

Έχεις πει ότι στο φλερ υπάρχει μόνο ένας κανόνας, η προπόνηση. Πώς προπονήθηκες για να γίνεις ο καλύτερος στον κόσμο; Όσο πιο πολύ προπονηθείς τόσο καλύτερος θα γίνεις και τόσες περισσότερες πιθανότητες θα έχεις να κερδίζεις τους διαγωνισμούς, αλλά δεν μπορούν όλοι να θυσιάσουν τόσα πολλά από τη ζωή τους. Προπονήθηκα πάρα πολύ για να γίνω παγκόσμιος, ίσως δεκάωρα και δωδεκάωρα σε καθημερινή βάση, αλλά το φλερ ήταν πάντα μια αντεργκράουντ τέχνη που στην πραγματικότητα δεν είχε ποτέ κάποιον παγκόσμιο πρωταθλητή, ας πούμε ότι είναι κάτι που δημιουργήθηκε μέσα στον χρόνο. Εγώ ήθελα απλώς να νικάω οποιονδήποτε έπαιρνε μέρος σε οποιονδήποτε διαγωνισμό. Στην πραγματικότητα ανταγωνιζόμουν και πολεμούσα εναντίον του εαυτού μου, προσπαθώντας να τρέψω σε φυγή τους προσωπικούς μου δαίμονες - αυτό ήταν και είναι το κίνητρό μου. Το να νικάω ήταν απλώς μια προσωρινή ανακούφιση.

Μίλησέ μας λίγο για τις μεγάλες σου στιγμές, τις μεγάλες σου νίκες στα παγκόσμια. Το 2001 στο Ντουμπάι, το πρώτο μου παγκόσμιο. Με έλουζαν με σαμπάνια κι εγώ έκλαιγα όχι από χαρά, αλλά γιατί μπροστά από τα μάτια μου κι αυτοστιγμεί πέρασαν όλα όσα άφησα πίσω στη ζωή μου για να αφοσιωθώ στην τέχνη μου. Το Ροντχάους στο Λονδίνο το 2002 με την περίφημη πια κίνηση του μπάρσπουν. Το 2004 στο Λας Βέγκας. Ενενήντα επτά διαγωνιζόμενοι επί τρεις μέρες. Κέρδισα, μα το πιο σημαντικό είναι ότι το φλερ κέρδισε το τζάγκλινγκ. Κατευθείαν μου πρότειναν δουλειά στα καζίνο, αρνήθηκα και επέστρεψα στο Λονδίνο, όπου άνοιξα τη δική μου εταιρία, τη Flairmotion. Κι ο τελευταίος μου παγκόσμιος διαγωνισμός το 2004 στην Ιταλία. Ήδη είχαν αρχίσει να με κουράζουν οι πολιτικές και η διαφθορά των διαγωνισμών. Το έπαθλο ήταν 25000 ευρώ. Κέρδισα. Δεν με πλήρωσαν ποτέ, κι έτσι μου ήταν πιο εύκολο από ποτέ να αποφασίσω να σταματήσω να διαγωνίζομαι. Έπρεπε να βρω άλλον τρόπο για να βιοπορίζομαι από το πάθος μου και άρχισα να διδάσκω.

Τι ακριβώς είναι η Flairmotion; Όταν επέστρεψα από το Βέγκας, ήθελα την αυτονομία μου. Επίσης ήξερα ότι δεν ήθελα να διαγωνίζομαι με τους όρους τους, ούτε να δουλεύω για οποιονδήποτε. Αποφάσισα να στήσω τη Flairmotion, μια σχολή μπαρτέντινγκ, για να διδάξω αυτούς που πίστευαν στην τέχνη μου. Ήθελα να διδάξω αυτό που ήξερα καλύτερα από όλα, κινήσεις και στιλ πίσω από την μπάρα. Η Flairmotion είναι μετακινούμενη, και, όπως βλέπεις αυτή τη στιγμή, βρίσκεται εδώ, στο σπίτι μου στη Μάλαγα. Δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς. Το φλερ είναι ο τρόπος μου για να υπάρχω. Όταν είμαι δυστυχισμένος, κάνω φλερ για να σταθώ στα πόδια μου, όταν είμαι χαρούμενος, κάνω φλερ για να το γιορτάσω. Οι καταστάσεις της ζωής με οδηγούν στο να δημιουργώ νέες κινήσεις συνεχώς. Έτσι ζω. Είναι κάτι που υπάρχει μέσα μου αναγκαστικά, αλλά δεν είναι καταναγκασμός, είναι ζωτική ανάγκη.

Βαγγέλης Καγμάκης

Τα παλιά μαστόρια ξέρουν

ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Εμμανουήλ Μπενάκη, νούμερο 36. Χειροποίητες κιθάρες πολλές από τα χέρια ενός κυρίου που το όνομά του είναι μύθος για το αθηναϊκό ροκ εν ρολ κι όχι μόνο.

Το μαγαζί του Βαγγέλη, στο κέντρο της Αθήνας, δεν είναι μόνο το δημοφιλέστερο σημείο συνάντησης επαγγελματιών κιθαριστών της πόλης. Αφορά και άλλες «φυλές» κατοίκων της. Για τους ερασιτέχνες μουσικούς, είναι ο καλύτερος θάλαμος προσομοίωσης με τους βιρτουόζους ροκ ήρωες. Για τους απλώς περιέργους αλλά ταγμένους φαν του ήχου της κιθάρας, φαντάζει ως ο τέλειος ψυχαναλυτικός παράδεισος. Μέσα στο μαγαζί του Βαγγέλη βλέπεις σπάνια μοντέλα Telecaster, Stratocaster, Jaguar, Jazzmaster της Fender. Βλέπεις επίσης μαύρες γυαλισμένες SG (ταυράκι) Gibson, λευκές κιθάρες της Gretsch ή ντεγκραντέ τουρκουάζ, που καταλήγει σε άσπρο, κιθάρες Danelectro (σαν αυτή που έπαιζε ο Jimmy Page ή ο Johnny Ramone). Ο Βαγγέλης Καγμάκης στο μαγαζί του δεν πουλά απλώς ηλεκτρικά όργανα. Ο Βαγγέλης είναι ο μοναδικός κατασκευαστής ηλεκτρικής κιθάρας στην Ελλάδα.

Τον βάζουμε να θυμηθεί το παρελθόν του. Το κάνει λέγοντας: «Δημοσιοποίησα το πρώτο μου όργανο το 1982. Από τότε έως σήμερα, πρέπει να κατασκεύασα κάπου 500». Από το εργαστήριο του Καγμάκη έχουν βγει κιθάρες για πολλές χρήσεις. Η πιο, ας το πούμε, χιουμοριστική κατασκευάστηκε στα τέλη του '80. Ήταν παραγγελία του Τζίμη του Πανούση. Είχε σχήμα σφυροδρέπανου. Ο Βαγγέλης θυμάται: «Εκείνη την περίοδο πήγα να τον δω λάιβ. Όταν ανέβηκε στη σκηνή με την κιθάρα που του είχα φτιάξει, έγινε της παλαβής. Θυμάμαι, είπε: "Όλο μαλακίες παίζει αυτή η κιθάρα. Σωστά παίζει μόνο Θεοδωράκη" και καπάκι άρχισε να παίζει τραγούδια του Μίκη».

Ο Καγμάκης μπήκε στην αγορά των μουσικών οργάνων το 1974. Τότε ήταν ένας πωλητής με ισχυρές δόσεις περιέργειας. Τέσσερα χρόνια αργότερα, άνοιξε τον δικό του χώρο. Ο Βαγγέλης λέει: «Το πρώτο μου μαγαζί ήταν στην οδό Σόλωνος. Έως εκείνη τη στιγμή, στην Ελλάδα, κατάσταση μουσικών οργάνων σήμαινε πως δίπλα από μια ηλεκτρική κιθάρα θα μπορούσε να υπάρχει προς πώληση ένα αρμόνιο, μια ντραμς ή κρουστά. Εγώ ήθελα στον δικό μου χώρο να υπάρχουν μόνο κιθάρες. Ήθελα να είμαι συγκεντρωμένος στο όργανο που μου άρεσε. Κάποια στιγμή άρχισα να πειραματίζομαι με τα όργανα που μου άρεσαν. Και κάποια άλλη στιγμή αποφάσισα κάτι πολύ φιλόδοξο: να φτιάξω κιθάρα που θα

είχε τον ήχο Fender Stratocaster και δεν θα κόστιζε ένα σκασμό λεφτά. Νομίζω πως τα κατάφερα. Αυτό που με διαφοροποιεί από τους άλλους (συναδέλφους) μου είναι πως γύρω από την κιθάρα είχα πολλά "γιατί" και πάντα έψαχνα να βρω τα "διότι" τους».

Οι μόνες κιθάρες που δεν υπάρχουν στο μαγαζί του Βαγγέλη είναι οι φαντεζί (με σχήματα κεραυνών, αστραπών, νεκροκεφαλών κ. α.) που χρησιμοποιούν οι χεβιμεταλάδες. Ο Βαγγέλης σχολιάζει: «Ο ήχος τους δεν μου είναι άγνωστος. Αυτό που με ζορίζει στον περισσότερο πληθυσμό των παιδιών που αγοράζουν αυτά τα όργανα είναι ότι το κάνουν απλώς και μόνο γιατί κάποιος άλλος, που πληρώθηκε για να το κάνει, τα κράτησε πρώτος. Αυτή η καθοδηγούμενη αγορά δεν μου αρέσει. Και θεωρώ πως πολλά από αυτά τα συγκεκριμένα όργανα είναι υπερκοστολογημένα. Δεν ήμουν ποτέ έμπορος αυτού του είδους. Δεν με ενδιαφέρει η υπεραξία του. Μου αρέσει το ροκ. Και μου αρέσουν τα παιδιά που φτιάχνουν μπάντες. Μου αρέσει η ιδέα πως ένα παιδί βγάζει τη ζοχαδα του μέσω της μουσικής του. Το νεκρόφιλος όμως δεν το χωνεύω».

Για έναν ρόκερ είναι δύσκολο να ανέβει ή να κατέβει την Εμμανουήλ Μπενάκη χωρίς να σταθεί έστω και για λίγο μπροστά από το νούμερο 36. Οι «κούκλες» που κάθονται στη βιτρίνα του Βαγγέλη είναι μοναδικές. Δεν μιλάμε για εύκολες Fender ή Gibson που μπορείς να κοζάρεις στο ίντερνετ. Μιλάμε για μοντέλα που δεν θα βρεις πουθενά αλλού στην Ελλάδα. Ο Βαγγέλης έχει μάθει να απολαμβάνει με τον δικό του τρόπο την αγορά και την πώληση της κιθάρας. Έχει τον δικό του κώδικα συμπεριφοράς: «Δέχομαι τους πάντες. Ερασιτέχνες και επαγγελματίες. Εκείνους που δεν αντέχω είναι τους τύπους που μπαίνουν στο μαγαζί με ύφος κριτή. Αυτούς πολλές φορές τους προκαλώ. Τους λέω "κλείστε τα μάτια και ακούστε τις κιθάρες που σας προτείνω". Αισθάνονται αμήχανα σε αυτό. Φοβούνται μπας και δεν διαλέξουν μια ακριβή κιθάρα, αλλά μια άγνωστη. Κοιτάξτε, υπάρχουν όργανα που τα προστατεύω. Που δεν θα τα πουλήσω στον καθένα. Αν ένα όργανο φτάσει σε άνθρωπο που δεν το αγαπάει, θα χάσουν δύο. Εκείνος τα λεφτά του και ένας άλλος την κιθάρα που θα τον έκανε ευτυχισμένο. Για μένα, το κάθε όργανο έχει αποδέκτη. Δεν με πειράζει να περιμένω τη στιγμή που θα γνωριστούν».

ΕΥΑ ΜΑΝΙΔΑΚΗ ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΕΜΙΡΗΣ Flux-Office

Καθημερινά αντικείμενα, εικόνες, κείμενα, ηχοχρώματα, χάπενινγκ και καλλιτεχνικά δρώμενα μπλέκονται μεταξύ τους δημιουργώντας μια ρευστότητα μεταξύ αρχιτεκτονικής, τέχνης και σκηνογραφίας. Το αρχιτεκτονικό γραφείο Flux δεν είναι ένα συμβατικό αρχιτεκτονικό γραφείο.

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΤΖΙΝΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πιάτα σε λευκή πορσελάνη με τυπωμένα αρχιτεκτονικά στοιχεία λεπτομερειών από τα Μουσεία Μπενάκη © Flux Office

Το περίπτερο της Αυστρίας στην Biennale Αρχιτεκτονικής της Βενετίας σε χαρτοκοπτική © Flux Office

Μακέτα καθιστικού από την ταινία «Miss Violence» /σκηνικά- art direction: Ε. Μανιδάκη & Θ. Δεμίρης © Φωτογραφία: Ευτυχία Βλάχου

«Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν» του Μπρεχτ στο Augsburg Theater της Γερμανίας / σκηνικά: Εύα Μανιδάκη

Rex Παιδικό Φουαγιέ © Φωτογραφία: Πάνος Κοκκινιάς

Οι ιδέες κατακλύζουν τον επάνω όροφο ενός διατηρητέου νεοκλασικού -πρώην ραφτάδικου- στο κέντρο της Αθήνας, που από το 2007 που ιδρύθηκε το Flux-Office, φιλοξενεί την Εύα Μανιδάκη και τον Θανάση Δεμίρη, ως μια συνεργασία έρευνας και πρακτικής στην αρχιτεκτονική και τη σκηνογραφία.

Σκίτσα κατασκευαστικών λεπτομερειών στο χέρι, ευφυείς ιδιοκατασκευές, μοναδικοί χώροι που μετασχηματίζονται, μεταμορφώνονται, στριφογυρίζουν, αλλάζουν διαστάσεις και τελικά επανέρχονται στον λιτό αλλά ταυτόχρονα μαγικό τους κόσμο, αδρές σκηνογραφικές προσεγγίσεις με vintage αισθητική και κινηματογραφική διάθεση, γήινα χρώματα με έντονες ποπ πινελιές, δημιουργικές μακέτες και ευφάνταστα μικροαντικείμενα οργανώνουν ένα πολυμορφικό «αρχιτεκτονικό» λεξιλόγιο. Με αφετηρία την αρχιτεκτονική ταξιδεύουν σε ασύμμετρους ογκοπλασικούς ορίζοντες με κοινό παρανομαστή την αυστηρή μεταλλασσόμενη γεωμετρία που περιέργως παίρνει παιγνιώδεις διαστάσεις, πολλές φορές χωρά απλώς στο χέρι μας και άλλοτε σφηνώνει στο μυαλό μας.

Το όνομα του γραφείου σας «Flux» εμπνέεται τελικά και από το κίνημα Fluxus του '60; Χα χα χα... (γέλια) Η αλήθεια είναι ότι έχει το όνομα της γάτας μας, Flux! Τώρα, γιατί τη γάτα τη λένε Flux, αυτό είναι μια άλλη ιστορία...

Η γνωστή ρήση του Μις βαν ντερ Ρόε «Ο Θεός βρίσκεται στις λεπτομέρειες» ταιριάζει απόλυτα στις εντυπωσιακές σας μακέτες: από τις αναπαραστάσεις κτηρίων, όπως το μουσείο της Ακρόπολης, το Μπενάκη στην Πειραιώς και το Καλλιμάρμαρο, και την πρόσφατη συνεργασία σας με την Μπιενάλε της Βενετίας και τον εκδοτικό οίκο Mondadori Electa για τη μεταφορά των εθνικών περιπτέρων σε καρτ ποστάλ χαρτοκοπτικής μέχρι την καταπληκτική μακέτα κλίμακας 1:20 για την πρόσφατη ταινία «Miss Violence» του Αλέξανδρου Αβρανά, η οποία συμμετείχε στο διαγωνιστικό τμήμα του 70ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας. Πώς προέκυψε αυτή η ιδιόμορφη «μανία» της τρισδιάστατης απεικόνισης της ιδέας μέσω της όχι και τόσο «παραδοσιακής» μακέτας; Η μακέτα για εμάς, πέρα από παιχνίδι, (γέλια), είναι ένα πολύτιμο εργαλείο σχεδιασμού και ελέγχου του έργου μας. Στην περίπτωση των χαρτοκοπτικών γινόμαστε «συλλέκτες», (γέλια), όλων αυτών των διάσημων κτηρίων.

Η διαμόρφωση του φουαγιέ της παιδικής σκηνής του Εθνικού Θεάτρου το 2007 στο Rex, που μάλιστα πήρε το 2ο βραβείο «Καλύτερου πραγματοποιημένου έργου των ετών 2007-2009» του αρχιτεκτονικού περιοδικού ΔΟΜΕΣ, έδωσε έμφαση στη δυνατότητα «διαδραστικού» μετασχηματισμού του χώρου εισάγοντας το στοιχείο της έκπληξης και του παιχνιδιού με μια σειρά κινητών πετασμάτων και πτυσσόμενων καθισμάτων. Μια αφηγηματική αρχιτεκτονική, μια αρχιτεκτονική του γεγονότος που εμπνέεται όχι μόνο από τον ίδιο τον

χώρο αλλά και από τις δράσεις που φιλοξενεί. Πώς θα χαρακτηρίζατε την αρχιτεκτονική σας; Μας είναι πολύ δύσκολο να μιλήσουμε και να χαρακτηρίσουμε εμείς τη δουλειά μας. Το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι για τον τρόπο που δουλεύουμε: η μικρή κλίμακα των αντικειμένων που σχεδιάζουμε επηρεάζει τη μεγάλη κλίμακα των κτηρίων και το αντίθετο.

Πρόσφατα κάνατε τα σκηνικά για το «Wisteria Maiden» του Αντώνη Φωνιαδάκη που παρουσιάστηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού του Βελιγραδίου, για την «Κολεξιόν» του Χάρολντ Πίντερ σε σκηνοθεσία Ελένης Σκότη και τον «Καλό άνθρωπο του Σετσουάν» του Μπρεχτ σε σκηνοθεσία της Κατερίνας Ευαγγελάτου που ανέβηκε και στο Augsburg Theater της Γερμανίας. Πόσο δύσκολο είναι να μετουσιώνεις ένα κείμενο ή μια ιδέα σε χώρο και ποια είναι τα εργαλεία που χρησιμοποιείτε; Δεν θα λέγαμε ότι είναι δύσκολο ή εύκολο: είναι θέμα «μαγειρικής». Όταν τα «υλικά» της κουζίνας είναι στην κατάλληλη ποσότητα και θερμοκρασία, απλά τα πράγματα συμβαίνουν...

Υπάρχει κάποιος αρχιτέκτονας και σκηνογράφος από το παρελθόν ή από το παρόν που εκτιμάτε ιδιαίτερα; Με ποιον σκηνοθέτη θα θέλατε να συνεργαστείτε; Δεν θα μπορούσαμε φυσικά να αναφέρουμε μόνο ένα όνομα, είναι μια σειρά δημιουργών που μπορεί να είναι αρχιτέκτονες, σκηνογράφοι, ηθοποιοί, συγγραφείς, σχεδιαστές, καλλιτέχνες, που εκτιμάμε και θεωρούμε μέντορες στη δουλειά μας.

Από πού εμπνέεστε; Έμπνευση είναι η καθημερινότητά μας! Είτε αυτή είναι το κέντρο της πόλης που ζούμε ή τα ταξίδια που κάνουμε.

Έχετε σχεδιάσει μια σειρά από πιάτα σε λευκή πορσελάνη με τυπωμένα αρχιτεκτονικά στοιχεία λεπτομερειών από το Μετοχικό Ταμείο Στρατού και τα Μουσεία Μπενάκη. Καθαρές γραμμές, λεπτό μαύρο πενάκι, διαυγή χρώματα, ποπ αισθητική. Ποιο κτήριο που θαυμάζετε θα θέλατε να συμπεριληφθεί στη σειρά; Το «Hilton», το Rex, το κτήριο της ΔΕΗ του Κραντονέλλη, το Mont Parnes και λίγα ακόμα...

Είστε μεταξύ των 10 αρχιτεκτονικών γραφείων που επιλέχτηκαν από τον Γιάννη Αίσωπο για να συμμετέχετε με μια νέα πρόταση «τουριστικής εγκατάστασης» στη φετινή 14η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής στη Βενετία στα πλαίσια του «Tourism Landscapes: Remaking Greece». Ποια θα είναι η δική σας πρόταση; Η επανάχρηση ενός εγκαταλελειμμένου ξενοδοχειακού συγκροτήματος της δεκαετίας του '70. Προτείνουμε μιας ήπιας μορφής παρέμβαση, περισσότερο θα λέγαμε ότι είναι μια εδαφική προσέγγιση, ένα «σκύψιμο» στη φύση.

Ποια είναι τα επόμενα σας σχέδια; Να καταφέρουμε να φτιάξουμε έναν μικρό κήπο στο γραφείο μας!

INFO

Η **Εύα Μανιδάκη** σπούδασε αρχιτεκτονική στο Ecole Speciale d'Architecture στο Παρίσι και θέατρο στην Ανωτάτη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Θεάτρου Εμπρός και μοιράζει τον χρόνο της μεταξύ αρχιτεκτονικής και σκηνογραφίας διδάσκοντας επίσης στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, στον Βόλο. Ο **Θανάσης Δεμίρης** σπούδασε αρχιτεκτονική στο Roger Williams University στο Μπρίστολ των ΗΠΑ και στο C.V.U.Technicke στην Πράγα και στη συνέχεια αποκατάσταση μνημείων στο Wroxton College στην Αγγλία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΣΟΛΑΣ

Στη σκιά της Ακρόπολης

Τι κάνουν ο Harry Belafonte, η Betty Boop, η Mighty Aphrodite και ο Antony Quinn κάτω απ' την Ακρόπολη; Με το που περνάς το κατώφλι του «Alice Inn Athens», ρώτα τον Γιάννη που θα σε ξεναγήσει σε όλα.

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: BIBIANA ΜΗΛΙΑΡΕΣΗ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: EIRINI VOURLOUMIS

Αναπαλαιώνει έπιπλα, ζυμώνει μπανανόψωμο, δανείζει τα βιβλία του (και το ποδήλατό του), απαντάει στα μέιλ του 24/7 και θα σε προσκαλέσει για ένα κρασί να συζητήσετε για αρχιτεκτονικά πρότζεκτ «του μέλλοντος», όπως «wikihouse» και «urban binouac». Ο Γιάννης σου δίνει αυτό που θέλεις: πριν το ζητήσεις. Σε προλαβαίνει. Και σου το περνάει με έναν τρόπο τόσο ελαφρύ, τόσο χαλαρό, που δεν νιώθεις πως χρωστάς. Απόδειξη αποτελούν οι διθυραμβικές κριτικές σε TripAdvisor (Certificate of Excellence 2013) και Airbnb, που κάνουν λόγο για το μαγικό βιβλίο με τα μυστικά tip, την «ανοιχτή» κατασρόλα, το ζευγάρι που αρραβωνιάστηκε (!) αυθόρμητα (!) στην ταράτσα του και τα δεκάδες σημειώματα-δώρα από τους φιλοξενούμενούς του. «Αντιμετωπίζω τους πελάτες μου σαν φίλους φίλων – το σημαντικότερο για ένα νέο επισκέπτη στην πόλη μας είναι να ξέρει πως υπάρχει κάποιος δικός του άνθρωπος να τον καθοδηγήσει και να τον προσέχει κατά τη διαμονή του».

Με βρετανική αίσθηση καθήκοντος, ιρλανδέζικο μπρίο και ελληνική γενναιοδωρία, ο Γιάννης είναι από αυτούς τους feel good τύπους που ξέρουν πως η ευτυχία είναι απόφαση, επιλέγουν να μην τη μεταβιβάζουν στο μέλλον, παίρνουν ρίσκα και δεν φοβούνται τις αλλαγές. Διορατικός και καιροσκοπός, «απετάξην» το εννιά-με-πέντε, ώστε σήμερα να κάνουμε λόγο για το «Alice Inn Athens», ένα ανακαινισμένο νεοκλασικό αρχοντικό στην Πλάκα που συνδυάζει την αίγλη μιας άλλης εποχής με τη φρέσκια ματιά και το μεράκι του Γιάννη. Άνετοι χώροι, pop και ρετρό λεπτομέρειες, γλάστρες με βασιλικό και δεντρολίβανο, ταψιά με φρεσκοψημένα μπισκότα βρώμης, σετόνια που μυρίζουν γιασεμί, άπλετο φως και... καλή καρδιά.

Γεννήθηκε στο Λονδίνο, σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Bath, European Property Development & Planning στο UCL και Αρχιτεκτονική Φωτογραφία στο London College of Printing. Εργάστηκε για πάνω από μία δεκαετία ως αρχιτέκτονας και project manager σε Αθήνα, Λονδίνο και Βουκουρέστι, ενώ από το 2012 δηλώνει... ξενοδόχος. «Η οικογένειά μου λειτουργεί hostels στην Ελλάδα από το 1980. Αφού "στέρεψαν" οι δουλειές στην οικοδομή, άρπαξα την ευκαιρία να "επιστρέψω" στη φιλοξενία εκμεταλλευόμενος τις εμπειρίες που απέκτησα τα τελευταία χρόνια και εφαρμόζοντας ιδέες που ανέπτυξα στην πορεία.

»Στις δεκαετίες '60-'80, που άνθισε ο ελληνικός τουρισμός, τα περισσότερα καταλύματα στις πόλεις -και ιδίως τα νησιά- ήταν τα ενοικιαζόμενα δωμάτια. Η εμπειρία του επισκέπτη στην Ελλάδα είχε έναν άτυπο, do-it-yourself

χαρακτήρα. Από τους Ολυμπιακούς κι έπειτα σημειώθηκε μια στροφή στα πολυτελή resorts, boutique hotels και κοινώς το "high value" τουριστικό προϊόν. Η πολιτεία και ο επιχειρηματικός κόσμος αγνόησε παντελώς τα μικρά παραδοσιακά καταλύματα. Ήθελαν luxury και lifestyle! Ευτυχώς (!) με την κρίση, την εμφάνιση του "sharing economy" (σ.σ. Airbnb) και την επίδραση των social media, αλλάζουν οι αντιλήψεις και πλέον το μικρό, άτυπο και φιλόξενο κατάλυμα αποκτά και πάλι μια σημαντική θέση στον παγκόσμιο χάρτη τουρισμού».

Οι σουίτες (Harry Belafonte, Antony Quinn, Mighty Aphrodite -εμπνευσμένη από την ταινία του Άλεν- και Betty Boop) είναι μοναδικές, προσεγμένες -με εμμονή στη λεπτομέρεια- και ιδιωτικούς εξωτερικούς χώρους. Το πρότζεκτ αποτελεί φόρο τιμής στην ιρλανδέζα γιαγιά του, την Alice Hawkshaw (1912-2010), «την πιο γλυκιά γυναίκα που έζησε ποτέ. Ήταν αμόρφωτη, αλλά εξαιρετικά "ξύπνια", φιλότιμη και ανεξάρτητη. Έχασε τον παππού μου νωρίς, μεγάλωσε τις δυο της κόρες ολομόναχη και στη συνέχεια εμένα και τον αδερφό μου. Διατηρούσε λαχανόκηπο στην αυλή μέχρι τα 80 της και γούσταρε τον Χάρι Μπελαφόντε. Εξ ου και η πρώτη σουίτα. Τον λαχανόκηπο τον παλεύω ακόμη, αλλά δεν έχω το ίδιο ταλέντο στη γεωπονία...»

Ξυπνάει στις 7 π.μ., «φτιάχνω πρωινό, τακτοποιώ τους πελάτες μου και περνάω την υπόλοιπη μέρα κάνοντας χίλιες-δυο δουλειές (από κρατήσεις μέχρι μαστορέματα)». Όσο για «ελεύθερο» χρόνο: «Δεν έχω. Αυτή είναι η ζωή μου». Όταν δεν βρίσκεται στη βάση του, θα τον βρεις να τριγυρίζει στο Ιστορικό Κέντρο: «Γουστάρω την Πλάκα για τις ωραίες αναμνήσεις που μου έχει χαρίσει κι επειδή εδώ ξεκίνησαν όλα. Μου αρέσει η Αιόλου και η αναγέννηση της πλατείας Αγίας Ειρήνης. Εκτιμώ το "γκέτο" γύρω από την Κουμουνδούρου: είναι χύμα και έχω ανάγκη να το ζω. Πάω τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα στο ινδικό πίσω από την πλατεία Θεάτρου».

Στα άμεσα σχέδιά του είναι μια δεύτερη μονάδα στην Αθήνα. «Κάποια στιγμή λέω να πάρω και άδεια... (γέλια) Ίσως μέσα στο '15;» Πιστεύει πως «η ανάπτυξη θέλει φιλότιμο, εργατιά και τσαχπινιά. Η παχιά αγελάδα πέθανε, τώρα η λύση είναι στα χέρια σου!». Κι όταν υπάρχει λογιστικό πλεόνασμα και άνθρωποι που τον αγαπούν, ρεμβάζει ξυπόλητος στην αυλή, σφυρίζει το «The Conqueror» του Derrick Morgan, ονειρεύεται παγκόσμια ειρήνη και μας συμβουλεύει να φοράμε αντηλιακό 30+.

Κ. Τσάτσου 9, 10558 Αθήνα, Τ: 210 3237139, aliceinnathens.com

ΚΟΡΑ ΚΑΡΒΟΥΝΗ

Oh, you pretty thing!

Φωτογραφία: Τάσος Βρεττός **Styling:** Κατερίνα Μανωλαράκη, Χρήστος Καλλιάρεκος, facebook.com/dfinestyling **Make up:** Αχιλλέας Χαρίτος

Κολιέ από vintage βενετσιάνικες χάντρες, Μαρία Sohan Σπινθουράκη, παρΗμία. Γυαλιά ηλίου από προσωπική συλλογή.

Υφασμάτινη τσάντα με απλικαρισμένα vintage στοιχεία από το Ουζμπεκιστάν, παρΗμία. Κολιέ Fanny Foux, Sotris.

Μαντήλι Capt, παρημία. Ξύλινα κολιέ, Harris Cotton.

Καπέλο, Accessories. Γυαλιά ηλίου, Remember. Βραχιόλια με χάντρες, Queen Calliope. Μεταλλικά βραχιόλια, Replica. Κολιέ Boho By Christianna Verouka.

Ύφασμα από ειδικό υλικό και στέκες από προσωπική συλλογή. Ζώνη, Lena Katsanίδου.
Ασημένια βραχιόλια από αλπακά, παρΗμία.

Ολόσωμη φόρμα, C-Throu. Σκουλαρίκια και μεταλλικό κολιέ, Replica. Ξύλινο κολιέ, Remember. Μπρούτζινες τιάρες με διάφανα κρύσταλλα από την Τυνησία, παρΗμία.

Ασημένια βραχιόλια από αλπακά, παρΗμία.

Χειροποίητη δερμάτινη τσάντα κεντημένη με χάντρες, παρΗμία. Γυαλιά ηλίου, Remember. Φούστα, H&M.

Accessories: accessorize.com **Boho By Christianna Verouka:** Καρνεάδου 15, 210 7231136 **C-Throu:** Κωστή Παλαμά 44, 210 2587016 **H&M:** hm.com/gr **Harris Cotton:** Αδριανού 111, Πλάκα, 210 3227560 **Lena Katsanidou** Λουκιανού 21, 210 7223 923 **παρΗμία:** Νάουσα, Πάρος, 2284 055278 **Remember:** Ανδριανού 79, Πλάκα, 210 3216402 **Sotris:** Golden Hall, 210 3610 662 **The World of Queen Calliope:** Ηροδότου 9, Κολωνάκι, 210 7211821

ZOOLAND

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΠΑΚΑ

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Το θυμάσαι εκείνο το απαίσιο συναίσθημα, που άνοιγες παιδί μπισκοτιέρες και έβρισκες μέσα βελόνες, κλωστές και σύνεργα πλεξίματος της μάνας σου; Ένα ανάλογο αίσθημα απογοήτευσης θα νιώσεις τις επόμενες ημέρες όταν ελέγξεις τον τραπεζικό σου λογαριασμό και διαπιστώσεις πως τα λεφτά που είχες στην άκρη για διακοπές στις Κυκλάδες φτάνουν το πολύ για ένα ζήμερο στον Πλαταμώνα. Κι αυτό με ΚΤΕΛ, free camping, σαντουιτσάκι του φτωχού, νεράκι του Θεού και επιστροφή με οτοστόπ. Μην απογοητεύεσαι, δες τη θετική πλευρ[Error 404]

ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Οι επιστήμονες βαφτίζουν «γειτονικό πλανήτη» ένα ουράνιο σώμα 13 έτη φωτός μακριά, ο Σαμαράς βαφτίζει «ανάπτυξη» μια οικονομική πραγματικότητα 100 έτη φωτός μακριά και εσύ... Ούτε που μας νοιάζει τι κάνεις εσύ. Τίποτα δεν έχει σημασία πια. Μηδέν! Zero! Zilch! Το μόνο που μετράει είναι ο μετρονόμος, ο διαβήτης, το αλφάδι, το μοιρογνώνιο ή εκείνα τα deflection στροφάλων που λες «ποιος, διάολο, χρειάζεται αυτή τη μαλακία;», μέχρι που γνωρίζεις κάποιον σουηδό μηχανικό πλοίων και δεν μπορείτε να συνεννοηθείτε, ούτως ή άλλως.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Το ασταθές πολιτικό σκηνικό της χώρας ενεργοποιεί τα μιμητικά σου αντανάκλαστικά και μια στρατιά από νευροδιαβιβαστές στοιχίζονται για επέλαση στο άλλο φύλο. Υπό την επήρεια των ανεξέλεγκτων ερωτικών σου ορμών, θα ξεκινήσεις έναν καλοκαιρινό μαραθώνιο ακατάπαυστης αλλαγής συντρόφων, με τον ίδιο τρόπο που οι πολιτικοί μεταπηδούν από το ένα κόμμα στο άλλο, με γνώμονα το συμφέρον του λαού. Ένας Ιούλιος γεμάτος σάλια, γλουπι, σλουρη και «πάρ' τα, μωρή», «δώσ' τα, μωρέ», «εδώ δεν είναι κρεβατοκάμαρα, να πάτε σπίτια σας!» θα προοιωνίσει έναν καυτό Αύγουστο. Φγίου νόου γουαταμίν.

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Τα άστρα συμφωνούν με το δημοσιογραφικό επιτελείο του ΣΚΑΪ πως η κυβέρνηση πρέπει να εξαντλήσει την κοινωνία τετραετία, δήλωση η οποία συναντά την οργή σου, την αγανάκτησή σου και κατεβαίνουν και οι τρεις σινάμενες κουνάμενες για καφέ downtown. Ένας Ιούλιος με τόσο χαλαρή διάθεση, που θα έκανε τους Τζαμαϊκανούς να ντρέπονται για την κουλτούρα τους, σε περιμένει να τον ρουφήξεις σαν παγωμένο κοκτέιλ στη Ζεύξιδος. Ζήσε το τώρα, το παρόν, το σήμερα και άσε το μέλλον για όταν θα έρθει η μέρα που θα γίνει «τώρα», «παρόν», «σήμερα» και εσύ θα κλαις το χτες.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Η κυβέρνηση προχωρά σε ιδιωτικοποίηση των ελληνικών παραλιών και χιλιάδες λουόμενοι προχωρούν σε βανδαλισμό των ξενοδοχειακών συγκροτημάτων που συμμετέχουν στο ξεπούλημα της ελληνικής γης. Μέλη των συγκροτημάτων προσπαθούν να εξηγήσουν πως κλήθηκαν απλώς για να παίξουν μουσική στην πισίνα του ξενοδοχείου, οι λουόμενοι το εισηράττουν ως ειρωνεία και μια ζωντανή αναπαράσταση μάχης βγαλμένης από τα κόμικς του Underzo λαμβάνει χώρα στην μπουρδελοχώρα που κατarrέει από ώρα σε ώρα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Η επιστάμενη παρατήρηση των αστεριών δεν βοήθησε να ξεδιαλύνω το πώς θα εξελιχθεί η ερωτική σου ζωή, μιας και το ταβάνι κατέστη αποτρεπτικός παράγοντας για ασφαλή συμπεράσματα. Εντούτοις, θα πάρω το ρίσκο να σε διαβεβαιώσω πως, αν προκύψουν δυσάρεστες καταστάσεις το επόμενο διάστημα, η ψυχολογία σου θα είναι πολύ κακή. Αν προκύψουν ευχάριστες καταστάσεις, η ψυχολογία σου θα είναι πολύ καλή. Και αν γίνει παγκόσμιος διαγωνισμός αστρολογίας, θα διακριθώ για τις έγκυρες και ακριβείς μου προβλέψεις.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ένα ερωτικό άρπισμα στις πιο ευαίσθητες χορδές της ψυχής σου θα σε μετατρέψει σύντομα σε ένα υπερέυθραυστο πλάσμα. Θα γίνεις τόσο αθεράπευτα ρομαντικός/ή, που θα βλέπεις τα καλώδια της ΔΕΗ σαν μουσικό πεντάγραμμα και τα πουλιά πάνω τους σαν νότες. Θα χαζεύεις επί ώρες το αναμμένο μάτι της κουζίνας σου πιστεύοντας πως παρατηρείς το ηλιοβασίλεμα. Θα ζήσεις το δικό σου επικό ρομάντζο στην Calabaca, κλείνοντας την τελευταία σεκάνς με την αισθησιακή φράση «We will always have Larisa».

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Ο Ερμής γίνεται ανάδοχος στο ζώδιο του Καρκίνου και ΝΑ οι μπομπονιέρες, ΝΑ τα λαδόπανα, ΝΑ οι χαιρετούρες και οι φωτογραφήσεις με τον μπεμπέκο Άρη. Ένα καλοκαίρι γεμάτο βαφτίσεις και γάμους έρχεται να σου προσφέρει μια δυσθεώρητη χαρά αλλά και μια δυσθεώρητη μελαγχολία, αφού σου υπενθυμίζει πως οι φίλοι σου έχουν περάσει σε ζώνες στις οποίες απαγορεύεται η διέλευση μπακουριών. Δύο τινά προκύπτουν: 1. Βρίσκεις νέους φίλους και χάνεις τους παλιούς φίλους. 2. Κάνεις οικογένεια και χάνεις τους παλιούς φίλους.

ΙΧΘΥΕΣ

(19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Ο Δίας σε ανάδρομη πορεία στον 5ο οίκο σου μεταφέρει άσχημα μαντάτα, αν μη τι άλλο. Το βρόχινο νερό που σε συντηρούσε επί έξι ολόκληρες ημέρες κάτω από τα χαλάσματα ενός μισογκρεμισμένου έρωτα έπαψε να στάζει και μια ανυπόφορη λιακάδα ήρθε να σου δώσει το επιθανάτιο λάκτισμα. Ο Ιούλιος μήνας θα είναι μήνας ανασυγκρότησης, σύσφιξης μυών και ανάκτησης ψυχικών δυνάμεων, πριν ριχτείς και πάλι στο αυγουσιτάτικο παιχνίδι του φλερτ. Για νέες ήττες, για νέες συντριβές.

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Το χαβιάρι μαύρο, το κρασί παλιό, το τυρί μουχλιασμένο, ο αστακός ψόφιος... Ζόρικη σου κάθισε η κρίση και με τις θεατρινίστικες κλάψες σου δεν αποκλείεται να σε δούμε προσεχώς και στην Επίδαυρο. Παρασυρμένος από την περιρέουσα μίρλα και υπό τον φόβο του λιθοβολισμού ένεκα οικονομικής ευχέρειας, άρχισες να θυμίζεις Καραγκούνη μετά από ολοφάνερη αναχαίτιση του ανέμου, τον Λοβέρδο όταν δεν του βγαίνει η κωλοτούμπα και τη μικρή Κανέλλη όταν δεν την παίζουν οι φίλε-νάδες της. Όχι πια δάκρυα και χώσε το χέρι στην τσέπη να κεράσεις μοχitάκι τους άφραγκους φίλους σου. Τσιφούτη/ω!

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Τα πολλά νεύρα είναι ικανά να προκαλέσουν εγκεφαλικό επεισόδιο προειδοποιούν οι γιατροί και οφείλεις να συμμορφωθείς με τις υποδείξεις τους πριν αλλάξουν γνώμη ή, έστω, πριν αλλάξεις χώρα. Ο α(γ)χός της πόλης, το μποτιλιάρισμα, οι κόρνες, οι γείτονες, οι παλιατζήδες, τα θυροτηλέφωνα έχουν κάνει τα νεύρα σου τανάλλες και η εκτόνωση νεύρων προς το «πρόσωπο» αποτελούν μία καλοδεχούμενη λύση. Σύμφωνα με τον τσέχο ψυχαναλυτή Μίλος Ζντοβτς, ο χωρισμός διώχνει τα νεύρα ολωσδιόλου και επιφέρει γλυκά συναισθήματα ηττοπάθειας, αυτολύπησης και μιζέριας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Η υπομονή είναι (β)αρετή, Ντίντι μου, και η ζωή κουράστηκε να περιμένει να ξαναμπί σε mode λειτουργίας. Κουράστηκε να περιμένει πότε θα αποκτήσουν στύση τα spreads και πότε θα ποδοσφαιροποιηθεί ολοκληρωτικά η πολιτική για να σωθεί η χώρα-ομάδα από την καταστροφή. Κουράστηκε να περιμένει να φύγουν τα μνημόνια με μαγειρική σόδα ή με κατάρες προς στο ΝΔΤ. Ο Ιούλιος θα αποδειχθεί μήνας γενναίων αποφάσεων, αρχής γενομένης από την απόφαση να ξεκινήσεις Σάββατο μεσημέρι για Χαλκιδική και να επιστρέψεις Κυριακή απόγευμα.

Ταξίδι στη θάλασσα

Δεν είναι μόνο οι φρέσκες γεύσεις του βυθού
που συνθέτουν την εμπειρία Thy Mare...
είναι το γαλάζιο της θάλασσας απέναντί σου,
τα αρώματα, η аура των ανθρώπων.
Η θάλασσα στα πιάτα σου. Εδώ, στο Makedonia Palace.

THY
MARE
SEA FOOD PLEASURE

MAKEDONIA PALACE

2, Meg. Alexandrou Av., 54640, Thessaloniki, Greece
T: +30 2310 897197, F: +30 2310 897211
MKT.E 0933K015A0171500
www.makedoniapalace.com

LADY GAGA'S art RAVE

the ARTPOPball

MUSIC • FASHION • DANCE • PARTY

the ARTPOPball

MUSIC • FASHION • DANCE • PARTY

LADY GAGA

ΟΑΚΑ - 19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2014

littlemonsters.com

Abstract

1

ΠΡΟΜΑΝΤΟ ΕΣΤΙΟΡΙΟΝ: **GERMANOS** • WWW.LATRES.GR / **ΛΑΤΡΕΣ** • ΤΗΛ: 210 8938 138

[illegible]

ΛΑΡΥΞ

A

POK

Page 13

ATHEN
www.athens.gr

rafterporik

dir

Leichtathletik

protagon

